

2016

SOSIAALITURVAOPAS PITKÄAIKAISSAIRAILLE JA VAMMAISILLE HENKILÖILLE

VERKKOJULKAISU
www.sosiaaliturvaopas.fi

31.1.2016

Järjestöjen sosiaaliturvaopas 2016

Opas on tarkoitettu järjestöjen työntekijöille jäsenten ohjausta ja neuvontaa varten. Oppaasta hyötyvät myös sosiaali- ja terveydenhuollon asiakkaat sekä asiasta kiinnostuneet kansalaiset. Useat kirjoittajajärjestöt julkaisevat lisäksi omien jäsentensä erityistarpeisiin syvennettyjä oppaita.

Opas yhdistää ainutlaatuisella tavalla järjestöjen syvällistä sosiaali- ja terveysturvan asiantuntemusta. Samalla yhteistyö eri järjestöjen kesken on poistanut niiden tekemää päällekkäistä perustyötä.

Opasta on julkaistu internetissä vuodesta 2010 lähtien. Opas on linkitetty myös kirjoittaneiden järjestöjen verkkosivuilla. Oppaan osoite on <http://www.sosiaaliturvaopas.fi>.

Otamme mielellämme vastaan palautetta ja kysymyksiä!

Helsingissä 1.2.2016

Tekijät

Sisällysluettelo

	Järjestöjen sosiaaliturvaopas 2016.....	2
1	Asiakkaana sosiaali- ja terveydenhuollossa.....	9
1.1	Oikeus sosiaaliturvaan ja syrjinnän kieltö.....	9
1.2	Syrjintään puuttuminen.....	10
1.3	Viranomaisilla on velvollisuus neuvoa.....	11
1.4	Asiakkaana sosiaalihuollossa.....	11
1.4.1	Erityistä tukea tarvitseva henkilö.....	12
1.4.2	Palvelutarpeen arviointi.....	13
1.4.3	Asiakas- tai palvelusuunnitelmassa on huomioitava yksilölliset tarpeet.....	14
1.4.4	Sosiaaliasiamieheltä saa apua.....	15
1.5	Potilaana terveydenhuollossa.....	15
1.5.1	Terveys- ja hoitosuunnitelma.....	16
1.5.2	Julkisen terveydenhuoltoyksikön ja hoitohenkilön valinnanmahdollisuus Suomessa 17	
1.5.3	Kiireettömään ja kiireelliseen hoitoon pääsy.....	17
1.5.4	Suomessa asuvan henkilön hakeutuminen hoitoon ulkomaille.....	18
1.5.5	EU-kansalaisen hoito Suomessa.....	19
1.5.6	Potilasvahingot.....	19
1.5.7	Lääkevahingot.....	20
1.5.8	Potilasasiamies.....	20
1.6	Edunvalvontavaltuutus ja hoitotahto.....	20
1.7	Palvelun tai etuuden hakeminen.....	21
1.8	Päätös on annettava kirjallisesti.....	22
2	Muutoksenhaku, kantelu ja muistutus.....	23
2.1	Muutoksenhaku kielteiseen päätökseen.....	24
2.1.1	Itseoikaisu.....	24
2.1.2	Päätöksen tiedoksiänto ja muutoksenhakuosoitus.....	24
2.1.3	Muutoksenhaun kirjoittaminen.....	24
2.1.4	Muutoksenhaku on pääsääntöisesti maksutonta.....	25
2.1.5	Muutoksenhaku kunnan sosiaalitoimen päätökseen.....	25
2.1.6	Muutoksenhaku terveydenhuollossa.....	26
2.1.7	Muutoksenhaku Kelan päätökseen.....	27
2.1.8	Muutoksenhaku työeläkelaitosten päätöksistä.....	27
2.1.9	Muutoksenhaku tapaturma- ja liikennevakuutusyhtiöiden päätöksistä.....	28
2.2	Muistutus ja kantelu kunnallisessa sosiaali- ja terveydenhuollossa.....	28
3	Liikkuminen.....	30
3.1	Alennukset ja avustaminen joukkoliikenteessä.....	30
3.1.1	Linja-autossa matkustaminen.....	30
3.1.1.1	Kaukoliikenne.....	30
3.1.1.2	Paikallisliikenne.....	31
3.1.2	Junalla matkustaminen.....	31
3.1.2.1	Avustaminen rautatieasemilla ja saattajapalvelut.....	32
3.1.3	Laiivalla matkustaminen.....	33
3.1.4	Lentokoneella matkustaminen.....	33
3.1.4.1	Avuntarpeesta ilmoittaminen.....	33
3.1.4.2	Avustaminen lentoasemalla EU-maissa.....	34
3.2	Taksimatköjen korvaaminen.....	34

3.3	Oma auto.....	34
3.3.1	Avustus auton hankintaan ja sen muutostöihin.....	34
3.3.2	3.3.2 Vammaisen pysäköintilupa.....	35
3.3.3	Autoveron palautus.....	36
3.3.4	Autoveron huojennus.....	37
3.3.5	Vapautus ajoneuvoveron perusverosta.....	37
3.3.6	Invalidialennus liikennevakuutuksen maksusta.....	37
3.3.7	Poikkeuslupa ajokorttiluvasta ja ajo-oikeudesta.....	37
3.4	Kuljetuspalvelut.....	38
3.4.1	Vaikeavammaisen kuljetus- ja saattajapalvelu.....	38
3.4.1.1	Henkilökohtainen apu.....	39
3.4.2	Sosiaalihuoltolain mukainen liikkumisen tuki.....	39
3.5	Sairaanhoidon ja kuntoutukseen liittyvät matkat.....	40
3.6	Koulumatkat ja työmatkat.....	40
3.6.1	Perusopetuksen koulumatkat.....	40
3.6.2	Kelan koulumatkatuki.....	40
3.6.3	Vaikeavammaisen opiskelu- ja työmatkat.....	41
3.7	Liikkumisen apuvälineet.....	41
3.7.1	Kepit, sauvat, pyörätuolit, sähkömopot sekä opas- ja avustajakoira.....	41
3.7.2	Invalidimopon ja tandempyörän hankintatuki.....	42
4	Asuminen ja itsenäinen suoriutuminen.....	44
4.1	Yleinen asumistuki.....	44
4.2	Eläkkeensaajan asumistuki.....	44
4.3	Kunnallinen kotipalvelu.....	45
4.4	Kunnallinen kotisairaanhoidon.....	46
4.5	kotona annettavista palveluista perittävät maksut.....	46
4.6	Sosiaalinen kuntoutus.....	47
4.7	Omaishoidon tuki.....	47
4.8	Palveluseteli.....	48
4.9	Kehitysvammaisten erityishuolto.....	49
4.10	Kotikunnan vaihtuminen ja palvelujen saanti.....	50
4.11	Asuntojen korjausavustukset.....	50
4.12	Asunnon muutostyöt sekä asuntoon kuuluvat välineet ja laitteet.....	50
4.13	Päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa tarvittavat välineet, koneet ja laitteet.....	51
4.14	Palveluasuminen.....	52
4.14.1	Palveluasuminen sosiaalihuoltolain mukaan.....	52
4.14.2	Palveluasuminen vammaispalvelulain mukaan.....	52
4.14.3	Kehitysvammalain mukaiset asumispalvelut.....	52
4.15	Perhehoito.....	53
4.16	Henkilökohtainen apu.....	53
4.17	Tulkkauspalvelut.....	55
4.18	Ylimääräiset vaatetus- ja erityisravintokustannukset.....	56
4.19	Päivätoiminta.....	56
4.20	Vanhuspalvelulaki.....	56
4.21	Päihdetyö sosiaalipalveluna.....	57
4.22	Mielenterveystyö sosiaalipalveluna.....	57
4.23	Postinjakelu kotiovelle.....	58
5	Lapset ja lapsiperheet.....	59
5.1	Lasten kotihoidon tuki, yksityisen hoidon tuki ja joustava hoitoraha.....	59
5.1.1	Kotihoidon tuki.....	59

5.1.2	Yksityisen hoidon tuki.....	59
5.1.3	Joustava hoitoraha.....	59
5.2	Osittainen hoitoraha.....	60
5.3	Alle 16-vuotiaan vammaistuki.....	60
5.4	Omaishoidon tuki.....	61
5.5	Sosiaalityö ja palveluohjaus.....	61
5.6	Päivähoito.....	61
5.7	Koulupäivän aikainen omahoidon tuki.....	62
5.8	Koulunkäyntiavustaja.....	62
5.9	Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta sekä loma-ajan hoito.....	62
5.10	Hoitoapua kotiin.....	63
5.11	Tukihenkilö.....	63
5.12	Henkilökohtainen apu.....	63
5.13	Tulkkauspalvelut ja kommunikaation apuvälineet.....	64
5.14	Lääkinnällinen kuntoutus.....	64
5.15	Sopeutumisvalmennus.....	65
5.16	Erytishoitoraha.....	65
5.17	Kuntoutusraha vanhemmalle.....	66
5.18	Lapsen terveydenhoidon kustannukset.....	66
5.19	Vaipat.....	67
5.20	Ylimääräiset vaatetuskustannukset.....	67
5.21	Asunnon muutostyöt sekä asuntoon kuuluvat välineet ja laitteet.....	67
5.22	Päivittäisistä toiminnoista suoriutumiseksi tarvittavat välineet, koneet ja laitteet.....	67
5.23	Lapsen kanssa liikkuminen.....	68
5.24	Osittainen hoitovapaa.....	68
5.25	Pidennetty oppivelvollisuus.....	69
5.26	Lastensuojelu - luvun numerointi??.....	69
5.27	Kiireetön mielenterveyspalveluihin pääsy.....	69
6	Toimeentulo.....	70
6.1	Vammaistuki aikuiselle.....	70
6.2	Ruokavaliokorvaus.....	71
6.3	Eläkettä saavan hoitotuki.....	71
6.4	Sairauspäiväraha.....	73
6.5	Osasairauspäiväraha.....	74
6.6	Sairauslomalta takaisin työhön.....	75
6.7	Toimeentulotuki.....	75
6.8	Sosiaalinen luototus.....	77
6.9	Talous- ja velkaneuvonta.....	77
6.10	Eläkejärjestelmä.....	77
6.10.1	Työeläkettä työssäolon ja ansioiden mukaan.....	78
6.10.2	Kansaneläkettä Suomessa asuvalle.....	78
6.10.3	Työkyvyttömyyseläke.....	79
6.10.4	Osatyökyvyttömyyseläke.....	79
6.10.5	Työkyvyttömyyseläkkeellä olevan oikeus ansiotuloihin ja eläkkeiden lepäämään jättäminen 80	
6.10.6	Perhe-eläke huoltajan kuoleman varalta.....	80
6.10.7	Takuueläke.....	81
6.11	Vakuutukset.....	82
6.11.1	Tapaturma- ja liikennevakuutus.....	82
6.11.2	Työntekijän pakollinen ryhmähenkivakuutus.....	82

7	Sairaanhoidon maksut ja korvaukset.....	83
7.1	Kelan sairaanhoitokorvaukset.....	83
7.1.1	Yksityislääkärin palkkio, tutkimus ja hoito.....	83
7.1.1.1	Suorakorvaus.....	83
7.1.1.2	Suun ja hampaiden tutkimus.....	83
7.1.2	Yksityinen sairaalahoito.....	84
7.1.3	Yksityislääkärin kirjoittamat lääkärintodistukset.....	84
7.1.4	Lääkekustannusten korvaukset.....	84
7.1.4.1	Alkuomavastuu käyttöön 1.1.2016.....	84
7.1.4.2	Korvausryhmät.....	85
7.1.4.3	Rajoitetusti peruskorvattavat lääkkeet.....	85
7.1.4.4	Viitehintajärjestelmä.....	85
7.1.4.5	Annosjakelu.....	86
7.1.4.6	Lääkekustannusten vuotuinen omavastuu (lääkekatto).....	86
7.1.4.7	Sähköinen resepti.....	86
7.1.5	Matkakorvaukset.....	87
7.1.5.1	Matkaomavastuu.....	87
7.1.5.2	Matkakorvaus kuntoutusmatkoista.....	88
7.1.5.3	Matkakatto.....	88
7.1.5.4	Taksimatkojen korvaus.....	88
7.1.5.5	Saattaja.....	89
7.1.5.6	Yöpyminen.....	89
7.2	Kelan verkkoasiointipalvelu: sairaanhoitokorvaukset.....	89
7.3	Julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon maksut ja maksukatto.....	89
7.3.1	Terveyskeskusmaksut.....	90
7.3.2	Kunnallinen hammashoito.....	90
7.3.3	Sairaalamaksut.....	90
7.3.4	Elinluovuttajan maksuttomat terveyspalvelut.....	91
7.3.5	Sarjahoito ja kuntoutushoito.....	91
7.3.6	Pitkäaikainen laitoshoido.....	91
7.3.7	Läkärintodistukset.....	91
7.3.8	Sakkomaksu.....	91
7.3.9	Kotipalvelu, kotisairaanhoito ja kotihoito.....	92
7.3.9.1	Palveluseteli.....	92
7.3.10	Kotisairaala.....	92
7.3.11	Hoitotarvikkeet.....	92
7.3.12	Terveydenhuollon maksukatto.....	93
7.3.13	Maksukyvyyn ottaminen huomioon.....	93
8	Kuntoutus.....	94
8.1	Kuntoutuksen tavoitteista.....	94
8.2	Kuntoutusjärjestelmästä.....	94
8.3	Kuntoutusta järjestävät tahot.....	94
8.4	Kuntoutusohjaus.....	96
8.5	Kuntoutussuunnitelma.....	96
8.6	Kuntoutukseen hakeutuminen.....	97
8.7	Sosiaali- ja terveydenhuollon kuntoutus.....	97
8.7.1	Rintamaveteraanit.....	98
8.8	Työterveyshuolto ja kuntoutus.....	98
8.9	Kelan kuntoutus.....	98
8.9.1	Vaativa lääkinnällinen kuntoutus.....	99

8.9.2	Kuntoutuspsykoterapia.....	100
8.9.3	Harkinnanvarainen kuntoutus.....	100
8.10	Potilas- ja vammaisjärjestöjen kuntoutus.....	101
8.11	Ammatillinen kuntoutus.....	101
8.11.1	Kelan ammatillinen kuntoutus.....	101
8.11.2	Työeläkelaitosten ammatillinen kuntoutus.....	102
8.11.3	Ammattitaudit ja tapaturmat sekä liikennevahingot: ammatillinen kuntoutus...	102
8.12	Kuntoutusajan toimeentulo.....	103
8.12.1	Kelan kuntoutusraha.....	103
8.12.2	Nuoren kuntoutusraha.....	103
8.12.3	Toimeentulo Kelan ammatillisen kuntoutuksen ajalta.....	104
8.12.4	8.11.4 Toimeentulo työeläkelaitosten ammatillisen kuntoutuksen ajalta.....	104
8.12.4.1	Työeläkejärjestelmän kuntoutusetuudet.....	105
9	Apuvälineet.....	106
9.1	Apuvälinepalvelujen työnjako.....	107
10	Verotus.....	109
10.1	Autovero.....	109
10.1.1	Autoveronpalautus ja -huojennus.....	109
10.1.2	Vapautus ajoneuvoveron perusverosta.....	111
10.2	Veronmaksukyvyn alentumisvähennys.....	111
10.3	Kotitalousvähennys.....	112
10.4	Invalidivähennys.....	112
11	Ulkomaille.....	114
11.1	Tilapäinen oleskelu ulkomailla.....	114
11.1.1	Matkavakuutus lomamatkalle.....	114
11.1.2	Eurooppalainen sairaanhoitokortti.....	115
11.1.3	Korvausten hakeminen jälkikäteen.....	115
11.2	Muu pidempiaikainen oleskelu tai työnteko ulkomailla.....	116
11.2.1	Työkomennus ulkomaille.....	116
11.3	Kahdenkeskisistä sosiaaliturvasopimuksista?.....	117
11.4	Hoitoon hakeutuminen EU/ETA-maahan tai Sveitsiin.....	118
11.4.1	Kustannusten korvaus.....	118
11.4.2	Mistä hoidosta tai toimenpiteestä saa korvauksen?.....	118
11.5	Hoitoon hakeutuminen ennakkoluvalla.....	119
11.6	Lääkkeet ulkomaille ja eurooppalainen lääkemääräys.....	120
11.6.1	Lääkkeet suoraan apteekista Euroopassa.....	120
12	Työ.....	122
12.1	Yleistä vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden työllisyydestä.....	122
12.2	Te-palvelut.....	123
12.2.1	Työolosuhteiden järjestelytuki.....	123
12.2.2	Palkkatuki.....	123
12.2.3	Työkokeilu.....	124
12.3	Työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelu (TYP).....	124
12.4	Nuorisotakuu.....	124
12.5	12.5 Kelan järjestämät työkokeilut.....	125
12.6	Kunnan järjestämä kuntouttava työtoiminta.....	125
12.7	Työhönvalmennus.....	126
12.8	Työssä työkyvyttömyyseläkkeellä.....	126
12.9	Tuet palkkaukseen.....	126
12.9.1	Tuet palkkaukseen.....	127

13	Opiskelu.....	129
13.1	Taloudellinen tuki opiskeluun.....	129
13.1.1	Opintotuki.....	129
13.1.1.1	Opintorahan määrä eri koulutusasteilla euroa/opiskelukuukausi 1.8.2015 alkaen. 130	
13.1.1.2	Opintolainan valtiontakauksen määrä euroa/kk.....	131
13.1.2	Opintolainan korkoavustus.....	131
13.1.3	Opintolainavähennys.....	132
13.1.4	Opintolainan maksuvapautus.....	132
13.1.5	Koulumatkatuki.....	132
13.1.6	Aikuiskoulutustuki.....	133
13.2	AmmatINVALINTA.....	133
13.2.1	AmmatINVALINTA- ja urasuunnittelu.....	133
13.2.2	Koulutuskokeilu.....	134
13.3	Ammatilliset erityisoppilaitokset.....	134
13.3.1	Ammatillinen erityisopetus.....	134
13.3.2	Erytystä tukea ammatilliseen perustutkintoon tai valmentavaan koulutukseen... 134	
13.3.2.1	Ammatilliseen perustutkintoon valmentava koulutus (VALMA).....	135
13.3.2.2	Työhön ja itsenäiseen elämään valmentava koulutus (TELMA).....	135
13.4	Ammatillinen työvoimakoulutus.....	135
13.5	Oppisopimuskoulutus.....	135
13.6	Muuta opiskeluun liittyvää.....	136
14	Omaisien kuollessa.....	137
14.1	Hautauskulut.....	137
14.2	Perunkirjoitus.....	137
14.3	Perhe-eläke.....	138
14.3.1	Leskeneläke Kelasta.....	138
14.3.2	Lapseneläke Kelasta.....	138
14.3.3	Leskeneläke työeläkejärjestelmästä.....	139
14.3.4	Lapseneläke työeläkejärjestelmästä.....	139
14.3.5	Perhe-eläke vahinkovakuutuslaitokselta.....	140
14.4	Työntekijäin ryhmähenkivakuutus.....	140
14.5	Kuolinpesän verotus.....	140
	Asiasanat.....	142
	Työryhmä.....	148

1 Asiakkaana sosiaali- ja terveydenhuollossa

1.1 Oikeus sosiaaliturvaan ja syrjinnän kieltö

Jokaisella Suomen kansalaisella on perustuslain mukaan oikeus sosiaaliturvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella. Tämän lisäksi perustuslaki velvoittaa valtiota ja kuntia turvaamaan jokaiselle oikeuden riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin. Yksilön tarpeista on huolehdittava siten, että oikeus ihmisarvoiseen elämään toteutuu.

Suomi on allekirjoittanut YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan. Sopimuksessa sitoudutaan kehittämään ja toteuttamaan käytäntöjä, lainsäädäntöä ja hallinnollisia toimenpiteitä oikeuksien tasapuoliselle toteuttamiselle sekä muuttamaan lakeja, säädöksiä ja tapoja, jotka voidaan katsoa syrjiviksi. Kun Suomi on ratifioinut sopimuksen, tulee siitä osa kansallista lainsäädäntöä.

(Suomen perustuslaki, YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva yleissopimus)

Perustuslaissa ja useissa Suomea sitovissa ihmisoikeussopimuksissa säädetään yhdenvertaisuudesta ja syrjinnän kiellosta. Näitä perus- ja ihmisoikeussäännöksiä täsmentävät yhdenvertaisuuslain yhdenvertaisuuden edistämistä, syrjinnän kieltä ja syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeusturvaa koskevat säännökset. Syrjinnässä voi joskus olla kyse myös rikosasiasta.

Yhdenvertaisuuslaki kieltää laajasti syrjinnän henkilöön liittyvän syyn (esimerkiksi terveydentilan tai vammaisuuden) perusteella kaikessa julkisessa ja yksityisessä toiminnassa yksityis- ja perhe-elämää sekä uskonnonharjoitusta lukuun ottamatta. Myös lain yhdenvertaisuuden edistämistä koskevia viranomaisia, koulutuksen järjestäjiä ja työnantajia velvoittavia säännöksiä vahvistettiin.

Välitön syrjintä tarkoittaa sitä, että jotakuta kohdellaan henkilöön liittyvän syyn johdosta epäsuotuisammin kuin muita vastaavassa tilanteessa olevia. Välittömän syrjinnän lisäksi yhdenvertaisuuslaissa kiellettyä syrjintää ovat välillinen syrjintä (näennäisesti yhdenvertainen kohtelu, joka johtaa tosiasiallisesti syrjivään lopputulokseen), henkilön ihmisarvoa loukkaava häirintä, kehottaminen syrjintään sekä vammaisten henkilöiden kohtuullisten mukautusten epääminen. Syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. On esimerkiksi kiellettyä syrjiä lapsen vanhempaa lapsen sairauden tai vamman vuoksi.

Eriarvoinen kohtelu voi laissa säädetyillä edellytyksillä olla oikeutettua. Esimerkiksi syrjinnälle alttiiden ryhmien kuten vammaisten henkilöiden positiivinen erityiskohtelu eli sellainen oikeasuhtainen erilainen kohtelu, jonka tarkoituksena on tosiasiallisen yhdenvertaisuuden edistäminen taikka syrjinnästä johtuvien haittojen ehkäiseminen tai poistaminen, on yhdenvertaisuuslain mukaan sallittua.

Velvollisuus tehdä kohtuullisia mukautuksia vammaisten henkilöiden tosiasiallisen yhdenvertaisuuden edistämiseksi on uudistetussa yhdenvertaisuuslaissa ulotettu työnantajien ja koulutuksen järjestäjien lisäksi viranomaisiin sekä tavaroiden tai palveluiden tarjoajiin kuten kauppoihin, ravintoloihin tai hotelleihin. Näiden toimijoiden tulee tehdä asianmukaiset ja kulloisessakin tilanteessa tarvittavat kohtuulliset mukautukset, jotta vammaisen henkilö voi yhdenvertaisesti muiden kanssa asioida viranomaisissa sekä saada koulutusta, työtä ja yleisesti tarjolla olevia tavaroita ja palveluita samoin kuin suoriutua työtehtävistä ja edetä työuralla.

Yhdenvertaisuuslain noudattamista valvovat yhdenvertaisuusvaltuutettu, yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta sekä työelämää koskevien yksittäistapausten osalta työsuojeluviranomaiset. Yhdenvertaisuusvaltuutettu, syrjintää kohdannut henkilö itse tai hänen suostumuksellaan yhdenvertaisuutta edistävä yhteisö voi viedä syrjintätapauksen yhdenvertaisuuslautakunnan tutkittavaksi. Lautakunta voi antaa syrjintävalituksen joh-

dosta syrjinnän jatkamisen kieltäviä tai yhdenvertaisuuslain mukaisten velvoitteiden täyttämiseen määrääviä päätöksiä. Lainvastaisen syrjinnän kohteeksi joutuneella on myös oikeus hakea hyvitystä häntä syrjineeltä viranomaiselta, työnantajalta, koulutuksen järjestäjältä tai tavaroiden tai palveluiden tarjoajalta, mutta koska hyvitystä haetaan käräjäoikeudessa nostettavalla kanteella, siihen liittyy oikeudenkäyntikuluriski.

(Perustuslaki, Yhdenvertaisuuslaki, Rikoslaki)

1.3 Viranomaisilla on velvollisuus neuvoa

Kaikkien viranomaisten on kohdeltava asiakkaita tasapuolisesti, asianmukaisesti ja puolueettomasti. Heidän kielenkäyttönsä on oltava asiallista ja ymmärrettävää. Tämä koskee asiointia niin kunnissa, valtiolla ja Kelassa kuin lakisääteisiä työeläke-, tapaturma- ja potilasvahinkovakuutusasioita hoitavia tahoja.

Asiakkaille on annettava maksutonta neuvontaa hakemusten laatimisessa, muutoksenhaussa jne. Neuvontavelvollisuus on kuitenkin rajoitettu kunkin viranomaisen omaan toimialaan. Jos asia ei kuulu kyseessä olevan viranomaisen toimialaan, viranomaisen on ohjattava asiakas ottamaan yhteyttä oikeaan tahoon.

Mikäli asia on tullut vireille viranomaisen aloitteesta (esimerkiksi oikaisu, takaisinperintä, tarkistus) eikä asiakas vammaan tai sairauden perusteella voi tulla ymmärretyksi, tulkitseminen ja kääntäminen ovat viranomaisen vastuulla. Asiakkaan vireille panemissa asioissa tulkitsemis- ja kääntämisvastuu on viranomaisilla myös silloin, kun kyse on perustointitulon turvaamisesta muun muassa työkyvyttömyyden ja sairauden vuoksi.

Asiakkailta on oikeus saada tietoa kaikista viranomaisen hallussa olevista heitä itseään koskevista asiakirjoista. Tieto asiakirjan sisällöstä on pääsääntöisesti annettava pyydetyllä tavalla esimerkiksi suullisesti tai antamalla asiakirja nähtäväksi tai kopioitavaksi.

(Hallintolaki, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta)

1.4 Asiakkaana sosiaalihuollossa

Sosiaalihuoltoa järjestettäessä asiakkaan etu on aina ensisijainen. Etua arvioitaessa on otettava huomioon muun muassa asiakkaan hyvinvointi, itsenäinen suoriutuminen sekä omatoimisuuden vahvistuminen. Tämän lisäksi tulee kiinnittää huomiota siihen, kuinka eri palvelut vaikuttavat asiakkaan ja hänen perheensä kokonaistilanteeseen. Tuen ja palveluiden tulee olla asiakkaan tarpeisiin nähden oikea-aikaista, oikeanlaista ja riittävää. Sosiaalihuoltoa toteutettaessa on kiinnitettävä huomiota erityistä tukea tarvitsevien asiakkaiden edun toteutumiseen.

Kunnan on huolehdittava neuvonnan ja tiedottamisen järjestämisestä sosiaalipalveluja ja sosiaaliturvaetuuksia koskevissa kysymyksissä. Sosiaalipalveluja on järjestettävä tueksi jokapäiväiseen elämään, asumiseen ja taloudelliseen selviytymiseen sekä lapsen tasapainoiseen kehitykseen ja hyvinvointiin liittyen. Tämän lisäksi niiden tulee vastata tuen tarpeisiin, jotka johtuvat päihteiden käytöstä, mielenterveysongelmasta tai muusta sairaudesta, vammasta, ikääntymisestä tai toimintakyvyn laskusta, lähi-suhde- tai perheväkivallasta, äkillisestä kriisitilanteesta tai läheisen tuen tarpeesta. Sosiaalipalvelujen tulee ehkäistä asiakkaan syrjintää ja tukea hänen osallisuuttaan.

Asiakkaalla on oikeus saada hyvää sosiaalihuoltoa ja hyvää kohtelua ilman syrjintää. Asiakasta on kohdeltava siten, ettei hänen ihmisarvoaan loukata. Hänen vakaumustaan ja yksityisyyttään tulee kunnioittaa. Sosiaalihuoltoa toteutettaessa on otettava huomioon asiakkaan yksilölliset tarpeet ja näkemykset sekä hänen äidinkiелensä ja kulttuuritaustansa.

Sosiaalihuollon asiakkaalle on nimettävä asiakkuuden ajaksi omatyöntekijä. Omatyöntekijää ei tarvitse nimetä, jos asiakkaalle on jo nimetty muu palveluista vastaava työntekijä tai nimeäminen on muusta syystä ilmeisen tarpeetonta.

Asiakkaalle on annettava kirjallinen päätös sosiaalipalvelujen järjestämisestä. Päätös on toimeenpantava viipymättä kiireellisissä tapauksissa ja muuten ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluessa asian vireille tulosta.

Jos sosiaalihuollon henkilöstö ei hallitse asiakkaan käyttämää kieltä tai asiakas ei aisti- tai puhevian tai muun syyn vuoksi voi tulla ymmärretyksi, on mahdollisuuksien mukaan huolehdittava tulkitsemisesta ja tulkin hankkimisesta. Osalla asiakkaista saattaa olla oikeus lakisääteiseen tulkkauspalveluun.

Asiakkaan tai hänen laillisen edustajansa on annettava sosiaalihuollon edustajalle ne tiedot, joita tämä tarvitsee sosiaalihuollon järjestämisessä ja toteuttamisessa.

(Sosiaalihuoltolaki, Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista)

1.4.1 Erityistä tukea tarvitseva henkilö

Sosiaalihuoltoa toteutettaessa on kiinnitettävä huomiota erityistä tukea tarvitsevien asiakkaiden edun toteutumiseen. Erityistä tukea tarvitsevilla henkilöillä tarkoitetaan henkilöä, jolla on erityisiä vaikeuksia hakea ja saada tarvitsemiaan sosiaali- ja terveyspalveluita. Henkilö voi olla tilanteessa, jossa hän ei itse kykene hakemaan tarvitsemaansa apua tai sen saaminen on vaarassa estyä, koska hän ei kykene riittävässä määrin antamaan tai vastaanottamaan avun saamiseksi tarvittavaa tietoa. Vaikeudet voivat johtua kognitiivisesta tai psyykkisestä vammasta tai sairaudesta,

vakavasta päihdeongelmasta, useasta yhtäaikaisesta tuen tarpeesta tai muusta vastaavasta syystä. Tällainen muu syy voi olla esimerkiksi puutteellinen kielitaito yhdistettynä traumaattiseen kokemukseen.

Lapsi voi tarvita erityistä tukea edellä mainittujen syiden lisäksi sen vuoksi, että kasvuolosuhteet vaarantavat tai eivät turvaa lapsen terveyttä tai kehitystä tai hän itse käyttäytymisellään vaarantaa terveyttään tai kehitystään.

Korkeaan ikään liittyvä tuen tarve ei yksinään ole peruste sosiaalihuoltolain mukaiseen erityiseen tuen saamiseen.

Se, onko henkilö lain tarkoittamalla tavalla erityistä tukea tarvitseva henkilö, harkitaan ja ratkaistaan aina tapauskohtaisesti.

Kunnan viranomaisten on yhteistyössä seurattava ja edistettävä erityistä tukea tarvitsevien asiakkaiden sekä lasten ja nuorten hyvinvointia sekä poistettava epäkohtia ja ehkäistävä niiden syntymistä.

(Sosiaalihuoltolaki, Vanhuspalvelulaki)

1.4.2 Palvelutarpeen arviointi

Kiireellisissä tilanteissa sosiaalipalvelujen tarve on arvioitava viipymättä. Muissa kuin kiireellisissä tilanteissa palvelutarpeen selvittely on aloitettava viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä asiakkaan yhteydenotosta, kun kyseessä on:

- 75 vuotta täyttänyt henkilö
- Kelasta ylintä hoitotukea saava henkilö
- Vammaispalvelulain mukainen vammainen henkilö
- Toimeentulotuen hakija
- Lastensuojelun tarpeessa mahdollisesti oleva lapsi
- Erityistä tukea tarvitseva lapsi

Palveluntarpeen arviointia voi pyytää henkilö itse, hänen omaisensa, läillinen edustajansa tai muu henkilö tai viranomainen. Yleisimmin arvioitavaksi tulee henkilön oikeus koti-, asumis- ja laitoshoidon palveluihin, vammaispalveluihin, omaishoidon tukeen ja toimeentulotukeen. Usein palvelutarpeen arvioiminen edellyttää moniammatillista yhteistyötä.

Palvelutarpeen arviointi ei sinänsä johda palvelujen myöntämiseen, vaan palveluja on erikseen haettava. Palvelujen järjestäminen edellyttää asianmukaisen palvelusuunnitelman laatimista.

(Sosiaalihuollon asiakaslaki, Sosiaalihuoltolaki, Vammaispalvelu)

Palveluja järjestettäessä sosiaalihuoltolain mukaan käytetään termiä asiakassuunnitelma ja vammaispalvelulain perusteella järjestettäessä käytetään termiä palvelusuunnitelma. Käytännössä on kyse lähes samasta suunnitelmasta. Asiakas- ja palvelusuunnitelmalla täydennetään palvelutarpeen arviointia sekä tuetaan asiakkaan omatoimista suoriutumista. Asiakassuunnitelma on laadittava aina, paitsi jos kyseessä on tilapäinen neuvonta tai jos se jostain muusta syystä on ilmeisen tarpeeton.

Asiakassuunnitelma tehdään yhteistyössä asiakkaan ja tarvittaessa hänen omaistensa tai edustajiensa kanssa asiakkaan itsemääräämisoikeutta kunnioittaen. Sosiaalihuollon edustajan on selvittävä vaihtoehdot asiakkaan tilanteen tukemiseksi. Erilaisten palveluvaihtoehtojen selvittäminen tapahtuu luontevasti asiakassuunnitelman laatimisen yhteydessä. Asiakkaan etu, toiveet ja yksilölliset tarpeet sekä mielipiteet on otettava huomioon palveluja ja tukitoimia järjestettäessä.

Ennen suunnitelman laatimista on asiakkaalle selvitettävä ymmärrettävällä tavalla hänen oikeutensa ja velvollisuutensa sekä erilaiset vaihtoehdot palvelujen järjestämiseksi. Hänelle on selvitettävä asiakassuunnitelmaan sisältyvien palvelujen maksujen suuruus ja kuinka ne muodostuvat.

Asiakkaan on hyvä ennen suunnitelman laatimista hankkia tarpeelliset lääkärintlausunnot sekä muut tarvittavat selvitykset ja asiakirjat. Hänen kannattaa myös miettiä, missä suunnitelmanneuvottelu on parasta pitää: asiakkaan kotona, sosiaalitoimissa vai jossakin muualla. Samoin on syytä arvioida se, miltä tahoilta tarvitaan edustaja laatimaan suunnitelmaa (esimerkiksi vammaispalvelu, kotihoito, muu terveydenhuolto, kuntoutus, opetustoimi, työhallinto) ja pyydettyä neuvottelun koollekutsujaa huolehtimaan asiasta.

Asiakassuunnitelmaan on kirjattava:

- asiakkaan ja ammattilaisen arvio tuen tarpeesta sekä tarvittavista palveluista ja toimenpiteistä
- omatyöntekijän arvio palveluista ja niiden kestosta
- tieto kuinka usein asiakas ja omatyöntekijä tapaavat
- asiakkaan ja työntekijän arvio asiakkaan vahvuuksista ja voimavaroista
- asiakkaan ja työntekijän yhdessä asettamat tavoitteet
- arvio asiakkuuden kestosta
- tiedot yhteistyötahoista
- tieto seurannasta ja arvioinnista

Mikäli asiakkaan palvelutarve on runsas, voi olla hyvä kokoontua useampaan kertaan laatimaan asiakassuunnitelmaa. Se on tarvittaessa sovittava yhteen muihin vastaaviin suunnitelmiin kuten esimerkiksi kuntoutussuunnitelmaan. Asiakkaan suostumuksella voidaan laatia yksi yhteinen suunnitelma, joka koskee myös muita palveluja ja tukitoimia.

Asiakassuunnitelma ei ole päätös jonkun palvelun tai tukitoimen järjestämisestä. Siksi suunnitelman laatimisen yhteydessä asiakasta on neuvotava, miten suunnitelmaan kirjattuja palveluja ja tukitoimia haetaan. Lähtökohtaisesti asiakassuunnitelmaan kirjatut palvelut ja tukitoimet tulee myöntää asiakkaalle. Hakemus voidaan hylätä vain erityisen perustelluista syistä.

(Sosiaalihuollon asiakaslaki, Sosiaalihuoltolaki, Vammaispalvelulaki, Vanhuspalvelulaki)

1.4.4 Sosiaaliasiamieheltä saa apua

Jokaisen kunnan on nimettävä sosiaaliasiamies, joka voi olla myös yhteinen useamman kunnan kesken. Sosiaaliasiamiehen tehtävänä on neuvoa asiakkaita sosiaalilainsäädännön soveltamisessa, auttaa muutoksenhaussa sekä tiedottaa asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista. Sosiaaliasiamiehen tehtäviin kuuluu myös avustaminen muistutuksen laatimisessa, jos asiakas on tyytymätön saamaansa kohteluun.

(Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista)

1.5 Potilaana terveydenhuollossa

Potilaalla on oikeus laadultaan hyvään terveyden- ja sairaanhoitoon. Potilasta on kohdeltava ihmisarvoa loukkaamatta sekä hänen vakaumustaan ja yksityisyyttään kunnioittaen. Mahdollisuuksien mukaan on hoidossa ja kohtelussa otettava huomioon potilaan äidinkieli sekä hänen yksilölliset tarpeensa ja kulttuurinsa. Terveyden- ja sairaanhoitoa toteutettaessa on tarvittaessa laadittava tutkimusta, hoitoa, lääkinnällistä kuntoutusta koskeva tai muu vastaava suunnitelma.

Potilaan on saatava ymmärrettävä selvitys terveydentilastaan, hoidon merkityksestä, eri hoitovaihtoehdoista ja niiden vaikutuksista sekä muita hänen hoitoonsa liittyvistä seikoista. Jos terveydenhuollon ammattihenkilö ei osaa potilaan käyttämää kieltä tai potilas ei aisti- tai puhevian vuoksi voi tulla ymmärretyksi, on mahdollisuuksien mukaan huolehdittava tulkitsemisesta. Potilasta on hoidettava yhteisymmärryksessä hänen kanssaan. Jos potilas kieltäytyy tietystä hoidosta tai hoitotoimenpiteestä, on häntä mahdollisuuksien mukaan hoidettava yhteisymmärryksessä hänen kanssaan muulla lääketieteellisesti hyväksyttävällä tavalla.

Jos täysi-ikäinen potilas ei mielenterveydenhäiriön, kehitysvammaisuuden tai muun syyn vuoksi pysty päättämään hoidostaan, potilaan laillista edustajaa, lähiomaista tai muuta läheistä on ennen tärkeän hoitopäätöksen tekemistä kuultava sen selvittämiseksi, millainen hoito parhaiten vastaisi potilaan tahtoa. Jos selvitystä ei saada, on potilasta hoidettava tavalla, jota voidaan pitää hänen henkilökohtaisen etunsa mukaisena.

Alaikäisen potilaan mielipide on selvitettävä silloin, kun se on hänen ikänsä ja kehitystasoonsa nähden mahdollista. Jos hän ikänsä ja kehitystasonsa perusteella kykenee päättämään hoidostaan, on häntä hoidettava yhteisymmärryksessä hänen kanssaan. Mikäli alaikäinen ei kykene päättämään hoidostaan, on häntä hoidettava yhteisymmärryksessä hänen huoltajansa tai muun laillisen edustajansa kanssa.

Potilaan on hyvä varmistaa, että kaikki olennaiset hänen terveydentilaansa koskevat tiedot ovat hoitotahon käytettävissä ja virheettömiä. Lisätietoa potilasturvallisuudesta [THL:lta](#) ja [Potilaan oppaasta](#).

Lisätietoa terveyspalvelujen käytöstä Suomessa ja ulkomailla, potilaan oikeuksista ja hoitokustannusten korvauksista löytää Kelan ylläpitämältä [sivustolta](#). Verkkosivuilta löytää neuvoa ja opastusta sekä kansallisesta terveydenhuollon valinnanvapaudesta että rajat ylittävistä terveydenhuollosta. Sivuilla kerrotaan mm. potilaan oikeuksista, kustannusten korvauksista ja lääkkeistä.

(Laki potilaan asemasta ja oikeuksista, Terveystieteiden tutkimuskeskus)

1.5.1 Terveys- ja hoitosuunnitelma

Potilaalle tulee tehdä tarvittaessa terveys- ja hoitosuunnitelma kiireettömissä hoidoissa. Terveys- ja hoitosuunnitelma tulee tehdä yhteistyössä potilaan kanssa. Suunnitelmaan kootaan potilaan kannalta tärkeät sairaudet ja terveysongelmat, riippumatta siitä hoidetaanko niitä terveyskeskuksessa, työterveyshuollossa tai keskussairaalassa. Suunnitelma sisältää hoidon tarpeen, tavoitteiden ja keinojen lisäksi potilaan kokonaisterveyttä kuvaavat tiedot diagnooseista ja lääkityksestä. Terveys- ja hoitosuunnitelma on erityisen hyödyllinen useita sairauksia sairastavien potilaiden kohdalla, koska hoitoa toteutetaan usein monen asiantuntijan avulla. Potilas voi tarkistaa terveys- ja hoitosuunnitelmasta, miten tulee toimia ja keneen tulee olla yhteydessä ongelman tai sairauden pahetessa. Suunnitelma auttaa niin potilasta kuin terveydenhuoltohenkilöstöä pysymään ajan tasalla hoitoon liittyvissä asioissa.

Terveydenhuollon eri toimijoiden liittyttyä kansalliseen sähköisiin potilastietojärjestelmiin (esim. Kanta), suunnitelmaa voidaan käyttää potilaan luvalla kaikissa niissä hoitopaikoissa, joissa hän asioi. Tämä edistää osaltaan myös potilaan oikeutta valita oma hoitopaikkansa.

Tutustu laajemmin [terveys- ja hoitosuunnitelmaan](#).

(Terveystieteiden tutkimuskeskus, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista)

1.5.2 Julkisen terveydenhuoltoyksikön ja hoitohenkilön valinnanmahdollisuus Suomessa

Julkisen terveydenhuollon potilaalla on mahdollisuus valita terveyskeskus, terveysasema ja julkisen erikoissairaanhoidon toimintayksikkö Suomessa. Valinta voi kohdistua samanaikaisesti vain yhteen terveysasemaan, ja uuden valinnan voi tehdä aikaisintaan vuoden kuluttua edellisestä valinnasta. Lisäksi jos henkilö asuu tai oleskelee säännönmukaisesti tai pitempiaikaisesti kotikuntansa ulkopuolella työn, opiskelun, vapaa-ajanvieton, lähiomaisen tai muun läheisen asumisen tai muun vastaavan syyn vuoksi, hän voi käyttää hoitosuunnitelmansa mukaisen hoidon toteuttamiseen muuta terveyskeskusta tai julkisen erikoissairaanhoidon toimintayksikköä. Erikoissairaanhoidon yksikkö valitaan yhteisymmärryksessä lähetteen tekevän lääkärin tai hammaslääkärin kanssa.

Potilaalla on mahdollisuus valita häntä terveydenhuollon yksikössä hoitava laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö, mikäli se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista. Potilaan jatkohoito on toteutettava siten, että hänet ohjataan häntä aiemmin hoitaneen lääkärin tai hammaslääkärin hoitoon, aina kun se hoidon asianmukaisen järjestämisen kannalta on mahdollista.

(Terveydenhuoltolaki)

1.5.3 Kiireettömään ja kiireelliseen hoitoon pääsy

Kiireetöntä hoitoa koskevassa asiassa on terveyskeskukseen saatava virka-aikana arkipäivisin yhteys välittömästi puhelimitse tai terveysasemalla tulee vaihtoehtoisesti olla käytössään takaisinsoittopalvelu.

Terveydenhuollon ammattihenkilön on tehtävä hoidon tarpeen arviointi viimeistään kolmantena arkipäivänä yhteydenotosta. Perusterveydenhuollossa hoitoon on päästävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa hoidon tarpeen toteutamisesta. Suun terveydenhuollossa tai perusterveydenhuollon yhteydessä toteutettavassa erikoissairaanhoidossa enimmäisaika voidaan ylittää enintään kolmella kuukaudella, jos hoidon antamista voidaan lykätä perustellusta syystä potilaan terveydentilaa vaarantamatta.

Jos erikoissairaanhoidossa hoidon tarpeen arviointi edellyttää erikoislääkärin arviointia tai tutkimuksia, on arviointi ja tutkimukset tehtävä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lähete on saapunut sairaalaan. Lähete tulee käsitellä kolmessa viikossa. Tarpeelliseksi todettuun erikoissairaanhoidon hoitoon on päästävä viimeistään kuuden kuukauden kuluessa.

Kiireettömään hoitoon pääsyn turvaamiseksi ja hoidonporrastuksen toteutumiseksi on sosiaali- ja terveysministeriössä laadittu erikoisalakohtaiset yhtenäiset valtakunnalliset kriteerit (Yhtenäiset kiireettömän hoi-

don perusteet. STM:n selvityksiä 2010:31). Lisäksi hoidossa noudatetaan Käypä hoito -suosituksia.

Kiireellinen sairaanhoito, mukaan lukien kiireellinen suun terveydenhuolto, mielenterveyshoito, päihdehoito ja psykososiaalinen tuki, on annettava potilaalle hänen asuinpaikastaan riippumatta. Kiireellisellä hoidolla tarkoitetaan äkillisen sairastumisen, vamman, pitkäaikaissairauden vaikeutumisen tai toimintakyvyn alenemisen edellyttämää välitöntä arviota ja hoitoa, jota ei voida siirtää ilman sairauden pahenemista tai vamman vaikeutumista.

Kiireellisen hoidon antamista varten kunnan tai sairaanhoitopiirin kuntayhtymän on järjestettävä ympärivuorokautinen päivystys.

(Terveydenhuoltolaki)

1.5.4 Suomessa asuvan henkilön hakeutuminen hoitoon ulkomaille

Suomessa sairausvakuutettu henkilö voi hakeutua suunnitellusti hoitoon ulkomaille joko ennakkoluvan kanssa tai sitä ilman. Ilman ennakkolupaa voi hakeutua hoitoon toiseen EU/Eta-maahan tai Sveitsiin. Kuluista voi hakea korvausta jälkikäteen Kelasta lomakkeella SV128. Suomessa sairausvakuutetut voivat hakea korvausta sairaanhoitokorvauksiin lääkärin ja hammaslääkärin palkkioista sekä lääkärin ja hammaslääkärin määräämistä tutkimuksista tai hoidosta sekä lääkkeistä. Jos hakeutuu ilman ennakkolupaa hoitoon muualle kuin EU- tai Eta-maihin tai Sveitsiin, ei yleensä voi saada Kelasta korvauksia.

Hoitoon voi hakeutua myös ennakkoluvalla. Sitä haetaan julkisesta terveydenhuollosta. Ennakkolupaa voi hakea lomakkeella SV129. Kela voi myöntää ennakkoluvan hakemuksesta, jos kotikunnan julkinen terveydenhuolto puoltaa luvan myöntämistä.

Ennakkoluvan saanut asiakas maksaa itse hoitoa antavan maan lainsäädännön mukaisen asiakasmaksun. Matkojen, yöpymisten ja lääkkeiden kustannuksista voi anoa jälkikäteen korvausta Kelasta. Jos saattaja on ollut matkalla välttämätön, voi myös saattajan matkojen ja yöpymisten kustannuksista saada jälkikäteen jonkin verran korvausta Kelasta. Saattajan välttämättömyydestä on oltava maininta julkisen terveydenhuollon lausunnossa.

Sairaanhoitopiiri voi myös myöntää muun ennakkoluvan hoitoon ulkomaille terveydenhuoltolain perusteella. Tällöin sairaanhoitopiiri vastaa kaikista järjestelyistä ja kustannusten korvauksista.

Jos sairaanhoitopiirin kuntayhtymä ei voi järjestää Suomessa hoitoa säädettyissä enimmäisajoissa, sen on potilaan pyynnöstä annettava ennakkolupa hakeutua sairaanhoitopiirin/kuntayhtymän kustannuksella hoitoon EU/Eta-maahan tai Sveitsiin. Ennakkolupaa myönnettäessä on otettava huomioon potilaan sen hetkinen terveydentila ja todennäköinen taudin-

kulku. Potilaan kannattaa etukäteen selvittää muun muassa potilasasia-kirjojen käännöskustannukset sekä tulkkauskulut. Potilaan on otettava huomioon, ettei Potilasvahinkovakuutus kata ulkomailla annettua hoitoa, vaan potilasvahingoissa noudatetaan hoitoa antavan maan lainsäädäntöä.

Lisätietoa [Hoitopaikan valinta -sivustolta](#).

1.5.5 EU-kansalaisen hoito Suomessa

Kiireellinen hoito on annettava potilaan kansallisuudesta tai asuinpaikasta riippumatta. Kiireellisen hoidon tarpeen määrittelee lääkäri. Potilaalta peritään asiakasmaksulain mukaiset potilasmaksut.

EU/ETA-etuuksiin ja sosiaaliturvasopimukseen perustuvat oikeudet on osoitettava eurooppalaisella sairaanhoitokortilla/E-lomakkeella, sairausvakuutuskortilla tai passilla. Asiakasmaksut ovat samat kuin Suomessa asuvilla. EU:n ulkopuolella asuvilta potilailta peritään hoidon todelliset kustannukset.

Pohjoismaista sosiaaliturvasopimusta lukuun ottamatta sopimukset tai asetukset eivät sisällä määräyksiä potilaan siirtokustannuksista maiden välillä. Pohjoismaissa lähetävä sairaala huolehtii kuljetuksen järjestelyistä ja maksamisesta. Muihin maihin menevien sairaalasiirtojen maksaja ja järjestäjä pitää selvittää aina erikseen. Useimmiten ensisijaisena maksajana on potilaan vakuutusyhtiö.

Henkilö, jolla ei ole väestökirjanpidon mukaista kotipaikkaa Suomessa, voidaan ottaa kiireettömään hoitoon silloin, kun hänelle on myönnetty maksusitoumus.

Lisätietoa [Hoitopaikan valinta -sivustolta](#).

(Terveystieteiden laitos, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista)

1.5.6 Potilasvahingot

Suomessa sattuneiden potilasvahinkojen korvaamisesta huolehtii [Potilasvakuutuskeskus](#), puh. 040 450 4590. Potilasvakuutus korvaa tutkimuksissa ja hoidoissa syntyneitä haittoja ja menetyksiä potilasvahinkolain mukaan. Vahinkoilmoitus on perusteltua tehdä silloin, kun tutkimuksesta tai hoidosta on aiheutunut henkilövahinko. Henkilövahingolla tarkoitetaan sairautta, ruumiinvammaa tai kuolemaa. Potilaan kannattaa keskustella ilmoituksen tarpeesta hoitavan lääkärin, hoitohenkilökunnan tai potilasasiamiehen ([ks. luku 1.5.8](#)) kanssa.

Potilasvahinkoilmoitus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa vahingon tapahtumisesta. Erityisestä syystä korvausta voi vaatia myöhemminkin, kuitenkin viimeistään kymmenen vuoden kuluessa hoidosta.

Potilasvakuutuskeskuksen korvauspäätökseen tyytymätön voi pyytää ratkaisusuosituksen potilasvahinkolautakunnalta tai saattaa asiansa tuomioistuimeen. Lisätietoja [potilasvahinkolautakunnasta](#), puh. 020 743 4343.

(Potilasvahinkolaki)

1.5.7 Lääkevahingot

[Lääkevahinkovakuutusyhtiö](#), puh. 010 219 5716 tai 010 219 5717 (arkisin klo 10–15), korvaa Suomessa myydyistä tai kulutukseen luovutetuista lääkelaissa tarkoitetuista lääkkeistä aiheutuneita yllättäviä haittavaikutuksia. Lääkkeen aiheuttamasta vahingosta voi hakea rahallista korvausta lääkevahinkovakuutuksesta täyttämällä vahinkoilmoituslomakkeen. Ennen ilmoituksen tekemistä on hyvä keskustella asiasta hoitavan lääkärin, muun hoitohenkilökunnan tai potilasasiamiehen kanssa ([ks. luku 1.5.8](#)). Vahinkoilmoitus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa lääkkeen aiheuttaman vahingon syntymisestä. Korvausvaatimus on esitettävä viimeistään 10 vuoden kuluttua lääkkeen käytön lopettamisesta.

(Läkelaki)

1.5.8 Potilasasiamies

Jokaisessa terveydenhuollon yksikössä on oltava nimetty potilasasiamies. Eri toimintayksiköillä voi olla myös yhteinen potilasasiamies.

Potilasasiamiehen tehtävänä on neuvoa potilaslain soveltamisessa sekä tiedottaa potilaan oikeuksista ja toimia potilaan oikeuksien edistämiseksi. Potilasasiamiehen tehtävänä on myös neuvoa ja avustaa potilasta muistutuksen tai kantelun tekemisessä, jos tämä on tyytymätön saamaansa hoitoon tai kohteluun.

Potilasasiamies ei ota kantaa potilaan lääketieteellisiin hoitopäätöksiin. Hän ei ota myöskään kantaa siihen, onko potilaan hoidossa tapahtunut hoitovahinko.

(Laki potilaan asemasta ja oikeuksista, Potilasvahinkolaki)

1.6 Edunvalvontavaltuutus ja hoitotahto

Edunvalvontavaltuutuksella voi etukäteen huolehtia siitä, että joku toinen hoitaa taloudellisia ja muita asioita tulevaisuudessa, jos itse ei niitä enää pysty hoitamaan esimerkiksi sairauden vuoksi.

Edunvalvontavaltuutus tehdään kirjallisesti. Kun valtakirja allekirjoitetaan, niin kahden esteettömän todistajan on oltava samanaikaisesti läsnä ja todistettava valtakirja allekirjoituksillaan. Jokainen voi itse määrittää

asiat, jotka valtuutus kattaa. Valtuutettu voi huolehtia esimerkiksi omaisuuden hoidosta ja muista taloudellisista asioista sekä terveyden- ja sairaanhoidosta.

Edunvalvontavaltuutuksen laatimiseen on suositeltavaa pyytää oikeudellista apua esimerkiksi oikeusaputoimistosta. Lisätietoja saa myös maistraatista.

Kun henkilö ei enää pysty hoitamaan asioitaan esimerkiksi sairauden vuoksi, valtuutettu pyytää maistraattia vahvistamaan valtuutuksen. Maistraatti valvoo valtuutetun toimintaa erityisesti taloudellisissa asioissa.

Hoitotahdossa henkilö ilmaisee omaa hoitoaan koskevan tahtonsa tulevaisuuden varalle. Henkilö voi esimerkiksi kieltäytyä tietyistä hoidoista.

Hoitotahto voidaan ilmaista suullisesti tai tehdä kirjallisesti. Jos henkilö ilmaisee hoitotahtonsa suullisesti, on siitä tehtävä henkilön itsensä varmentama merkintä potilasasiakirjoihin. Suositeltavaa on tehdä hoitotahto kirjallisesti (käytetään myös nimitystä hoitotestamentti). Hoitotahdolla voi varmistaa, että annettava sairaanhoito on oman vakaumuksen mukaista tilanteissa, joissa potilaan tahtoa ei pystytä selvittämään kysymällä, esimerkiksi sairauskohtaus- tai onnettomuustilanteissa. Jos henkilön tahtoa ei saada selvitettyksi eikä hoitotestamenttia ole tehty, lähiomaisia kuullaan potilaan hoidosta.

Lisätietoja [edunvalvontavaltuutuksesta](#) ja [hoitotahdosta](#).

(Laki edunvalvontavaltuutuksesta, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista)

1.7 Palvelun tai etuuden hakeminen

Hakemus on useimmiten laadittava kirjallisesti. Hakemuksessa on hyvä esittää perustelut omille vaatimuksilleen. Viranomaisen suostumuksella hakeminen voi tapahtua myös suullisesti.

Hyvä hallintotapa edellyttää teknisen kirjaamisavun antamista hakemuksen täyttämiseksi. Viranomaisen on esimerkiksi merkittävä hakijan esittämät tiedot, vaatimukset ja niiden perustelut hakemuslomakkeisiin. Asiakkaan itsensä on varmistuttava, että oleelliset ja oikeat asiat on kirjattu hakemukseen ennen hakemuksen allekirjoittamista.

Lisätietoa [vakuutuskorvauksista](#).

(Hallintolaki, Sairausvakuutuslaki)

1.8 Päätös on annettava kirjallisesti

Viranomaisen on käsiteltävä hakemus ilman aiheetonta viivytystä. Viranomaisen on asiakkaan pyynnöstä annettava käsittelyaika-arvio ja myös vastattava tiedusteluihin käsittelyn etenemisestä.

Kirjalliseen hakemukseen on aina annettava kirjallinen päätös. Päätöksestä on käytävä ilmi, mihin hakija on oikeutettu tai miten asia on muuten ratkaistu. Päätökset on perusteltava: on kerrottava sovelletut lainkohdat ja päätöksen perustana olevat tosiasiat.

Vammaispalvelussa viranomaisen tulee kirjata sosiaalitoimelle saapunut hakemus ja siihen tulee vastata seitsemän vuorokauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Päätös tulee tehdä kolmen kuukauden sisällä.

Toimeentulotuessa kiireellisessä tapauksessa päätös on tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella samana tai viimeistään seuraavana arkipäivänä hakemuksen saapumisesta. Muussa kuin kiireellisessä tapauksessa päätös on tehtävä viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä hakemuksen saapumisesta.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki toimeentulotuesta)

2 Muutoksenhaku, kantelu ja muistutus

Sosiaali- ja terveydenhuollon muistutuskäytännön ensisijaisuutta on vahvistettu vuoden 2015 alusta voimaan tulleiden asiakas- ja potilaslakien muutoksella.

Mikäli asiakas tai potilas on tyytymätön julkisessa tai yksityisellä sektorilla saamaansa hoitoon tai hoivaan, niiden laatuun tai niihin liittyvään kohteluun, hän voi tehdä asiasta muistutuksen toimintayksikköön tai kantelun valvontaviranomaiselle. Muistutuksen voi tehdä myös suullisesti, mutta vastaus pitää aina antaa kirjallisesti.

Valvontaviranomainen, aluehallintovirasto [AVI](#) tai Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto [Valvira](#), voi siirtää sille tehdyn kantelun käsiteltäväksi ensin muistutuksena toimintayksikössä. Kuitenkin vakavat asiat, kuten epäilyt vakavasta virheestä ammattitoiminnassa otetaan suoraan viranomaiskäsitelyyn kuten aiemminkin.

Toimintayksiköjen on tiedotettava aktiivisesti asiakkaille ja potilaille muistutusmenettelyn käytöstä. Muistutuksen tekemisen pitää olla ihmisille mahdollisimman vaivatonta. Toimintayksiköiden mahdollisuus valvoa ja parantaa toimintansa laatua paranee entisestään, kun tyytymättömyyttä aiheuttaneet tapahtumat on käsitelty moitteeseen kohdistuneessa yksikössä suoraan.

(Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista, Hallintolaki)

2.1 Muutoksenhaku kielteiseen päätökseen

2.1.1 Itseoikaisu

Viranomaisilla on mahdollisuus itse muuttaa tekemänsä päätöstä. Mikäli on tyytymätön viranomaisen tekemään ratkaisuun, on ennen varsinaista muutoksenhakua hyvä neuvotella päätöksen tehneen viranomaisen kanssa. Tällöin voi esittää lisäperusteluja hakemuksensa tueksi ja täsmentää jo aiemmin annettuja selvityksiä sekä pyytää viranomaista itse oikaisemaan tekemänsä päätös. Tärkeää on, että itseoikaisuupyyntö esitetään pian sen jälkeen kun päätös on annettu tiedoksi, jotta valitus on tarvittaessa mahdollista tehdä sille erikseen säädetyssä määräajassa. Mikäli muutoksenhauille säädetty määräaika ehtii umpeutua ja jos asiassa ilmenee uusia seikkoja hakemuksen tueksi, on aina mahdollista tehdä uusi hakemus.

(Hallintolaki)

2.1.2 Päätöksen tiedoksianto ja muutoksenhakuosoitus

Päätös on aina annettava tiedoksi joko alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä. Asiakkaan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on postitettu. Seitsemän päivän määräajan laskeminen aloitetaan postituspäivää seuraavasta päivästä. Muutoksenhakuajan lasketaan alkavan siitä päivästä, jolloin asiakas on saanut päätöksen tiedoksi.

Viranomaisten päätösten liitteenä on oltava muutoksenhakuosoitus, jossa mainitaan, mille viranomaiselle valituskirjelmä toimitetaan sekä miten ja missä ajassa päätökseen saa hakea muutosta. Muutoksenhakuosoituksessa kerrotaan, mitä muutoksenhakuasiakirjan tulee sisältää, mitä liitteitä on oltava mukana sekä ohjeet, miten muutoksenhaku toimitetaan perille. Mikäli päätökseen ei voi hakea muutosta, on päätöksessä oltava tieto siitä, minkä säännöksen nojalla muutoksenhaku ei ole mahdollista.

(Hallintolainkäyttölaki, Hallintolaki)

2.1.3 Muutoksenhaun kirjoittaminen

Muutoksenhaun ensimmäinen vaihe on muutoksenhakuasiakirjan kirjoittaminen. Se voi olla vapaamuotoinen kirje tai valmis lomake.

Siinä on kerrottava:

- miksi on tyytymätön saamaansa päätökseen
- millä perusteilla muutosta haetaan
- mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi

Muutoksenhakuasiakirja on allekirjoitettava omakätisesti. Jos asiakas on hankkinut esim. uuden lääkärinlausunnon valituksen tueksi, on se liitettävä mukaan asiakirjaan. Asiakirja on toimitettava valitusajan kuluessa muutoksenhakuosoituksessa mainittuun osoitteeseen tai viranomaiselle.

Muutoksenhakuajan päättymisen jälkeen:

- voi esittää uusia vaatimuksia olosuhteiden muuttumiseen tai valitusajan jälkeen tietoon tulleisiin seikkoihin
- vaatimusten laajentaminen alkuperäisistä ei ole mahdollista
- voi esittää uusia perusteita vaatimuksensa tueksi
- puutteellista valitusta voi myös täydentää esittämällä uusia perusteita vaatimuksensa tueksi
- täydentämisen tulee tapahtua kohtuullisessa ajassa valituksen jättämisestä

(Hallintolainkäyttölaki)

2.1.4 Muutoksenhaku on pääsääntöisesti maksutonta

Sosiaaliturvaan liittyvien muutoksenhakuasioiden käsittely eri muutoksenhakuelimissä on pääsääntöisesti maksutonta ja kirjallista. Sosiaaliturva-asioissa muutoksenhaku on mahdollista hoitaa itsenäisesti, esim. ilman asianajajan apua.

(Hallintolainkäyttölaki, Oikeusapulaki)

2.1.5 Muutoksenhaku kunnan sosiaalitoimen päätökseen

Sosiaalitoimen viranhaltijan päätökseen voi hakea muutosta sosiaalilautakunnasta 14 päivän kuluessa siitä, kun on saanut päätöksen tiedoksi. Sosiaalilautakunnan päätökseen tyytymätön voi edelleen valittaa hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Kehitysvammalain perusteella laaditusta erityishuolto-ohjelmasta (EHO; [ks. luku 4.9](#)) voi valittaa 30 päivän kuluessa tiedoksisaannista aluehallintovirastoon, jonka päätöksestä voi valittaa edelleen hallinto-oikeuteen.

Vammaispalvelulain mukaisista erityiseen järjestämisvelvollisuuteen kuuluvista palveluista ja tukitoimista (kuljetuspalvelut, henkilökohtainen apu, palveluasuminen, asunnon muutostyöt, asuntoon kuuluvat välineet ja laitteet sekä päivätoiminta) voi hallinto-oikeuden kielteiseen päätökseen hakea muutosta korkeimmasta hallinto-oikeudesta. Sama koskee kehitysvammalain mukaista erityishuolto-ohjelmaa.

Muutoksenhaku korkeimpaan hallinto-oikeuteen on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa siitä, kun on saanut tiedoksi hallinto-oikeuden pää-

töksen. Korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta.

Muiden vammaispalvelulakiin sisältyvien palvelujen ja tukitoimien osalta hallinto-oikeuden päätöksiin voi hakea muutosta korkeimmasta hallinto-oikeudesta vain jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Luvan myöntämisen edellytyksenä on joko muutoksenhaun erittäin suuri merkitys muutoksenhakijalle, oikeuskäytännön yhtäläisyydelle tai että asia on tärkeä lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa.

Sosiaalihuoltolain mukaisiin sosiaalipalvelun antamista tai sosiaalipalvelusta määrätyn maksun suuruutta koskeviin hallinto-oikeuden päätöksiin ei ole mahdollista hakea muutosta.

(Sosiaalihuoltolaki, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

2.1.6 Muutoksenhaku terveydenhuollossa

Varsinaisiin hoitopäätöksiin ei ole muutoksenhakuoikeutta.

Kun asiakas on tyytymätön kuntoutuksen palvelujen tai apuvälineiden tarpeen arvioon ja hankintaan liittyviin päätöksiin, hänen tulee ensisijaisesti ottaa yhteyttä päätöksentekijään tai tämän esimieheen. Asiakas voi tehdä:

- muistutuksen asiasta terveydenhuollon toimintayksikön vastaavalle johtajalle eli sairaanhoitopiirissä johtajalääkärille ja terveyskeskuksissa ylilääkärille
- kantelun aluehallintovirastolle tai
- hän voi viedä asian hallintoriitana hallinto-oikeuden ratkaistavaksi

Hallintoriita tulee vireille hakemuksella, joka toimitetaan hallinto-oikeudelle. Hallinto-oikeuden päätökseen voi hakea muutosta edelleen korkeimmasta hallinto-oikeudesta. Muistutus- ja kantelumenettely on käytettävissä myös silloin, jos kiireettömään hoitoon pääsy ei toteudu säädetyssä määräajassa.

Potilasasiamieheltä saa neuvoja ja apua muutoksenhakuun, muistutukseen ja kanteluun, potilaan asemaan ja oikeuksiin sekä vahingonkorvauksiin liittyvissä kysymyksissä.

Lisätietoa potilaan oikeuksista terveydenhuollossa löytää Valviran opasta [Potilaan oikeudet](#).

(Hallintolainkäyttölaki, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista,

Potilasvahinkolaki)

2.1.7 Muutoksenhaku Kelan päätökseen

Kelan päätöksiin haetaan muutosta kirjallisesti. Muutoksenhaku-aika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muutoksenhakijalla on oikeus saada tietoa Kelalta asian käsittelyyn vaikuttaneista asiakirjoista. Kela tutkii, voidaanko päätös oikaista. Jos kaikki muutoksenhakijan vaatimukset hyväksytään, valitus raukeaa ja Kela antaa oikaisusta päätöksen. Jollei päätöstä oikaista, valitus siirretään lausuntoineen muutoksenhakulautakunnalle. Lautakunnan päätökseen voi hakea muutosta vakuutusoi-keudesta 30 päivän kuluessa.

Ohjeita [muutoksenhakuun](#).

(Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta)

2.1.8 Muutoksenhaku työeläkelaitosten päätöksistä

Kaikissa yksityisten ja julkisten alojen työeläketurvaa koskevissa asiois-sa ensimmäinen muutoksenhakuaste on työeläkeasioiden muutoksenha-kulautakunta. Muutoksenhakuasiakirja on toimitettava eläkelaitokseen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Muutoksenhakuun liite-tään mukaan jäljennös päätöksestä, johon haetaan muutosta ja selvityk-set, joihin vedotaan.

Lisäselvityksiä voi toimittaa myöhemmin. Jos eläkelaitos ei katso voi-vansa muuttaa päätöstä, asia siirtyy työeläkeasioiden muutoksenhakulau-takunnan tutkittavaksi. Eläkelaitos toimittaa asiassa aikaisemmin kerty-neet selvitykset lautakunnalle. Lautakunnan päätöksiin haetaan muutosta vakuutusoi-keudelta, joka on ylin oikeusaste. Muutoksenhausta säädetään työntekijän eläkelaisissa (TyEL). Lisätietoja [Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta](#).

(Hallintolainkäyttölaki, Kunnallinen eläkelaki, Laki työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta, Työeläkelait, Vakuutusoi-keuslaki, Valtion eläkelaki)

2.1.9 Muutoksenhaku tapaturma- ja liikennevakuutusyhtiöiden päätöksistä

Tapaturmavakuutuksen kuntoutusta koskeviin vakuutusyhtiöiden päätöksiin voi hakea muutosta tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnasta. Lautakunnan kielteisiin päätöksiin voi edelleen hakea muutosta vakuutusoikeudesta. Vastaavissa liikennevakuutuslain kuntoutusta koskevissa asioissa muutosta haetaan suoraan vakuutusoikeudesta. Asiakirjat on toimitettava muutoksenhakuelimille 30 päivän kuluessa siitä kun on saanut päätöksen tiedoksi. Lisätietoja [tapaturmalautakunnasta](#).

(Hallintolainkäyttölaki, Lait tapaturmavakuutuslain ja liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta, Tapaturmavakuutuslaki, Vakuutusoikeuslaki)

2.2 Muistutus ja kantelu kunnallisessa sosiaali- ja terveydenhuollossa

Saamaansa kohteluun tai hoitoon tyytymätön henkilö voi tehdä kirjallisen muistutuksen sosiaali- ja terveydenhuollosta vastaaville viranhaltijoille. Muistutuksen voi tehdä myös hänen laillinen edustajansa, omainen tai muu läheinen, jos asiakas ei sairauden, henkisen toimintakyvyn vajavuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi kykene itse tekemään muistutusta tai jos hän on kuollut. Toimintayksikön on tiedotettava muistutus-oikeudesta riittävällä tavalla sekä järjestettävä muistutuksen tekeminen mahdollisimman vaivattomaksi. Potilas- ja sosiaaliasiamiehen tehtävä on auttaa muistutuksen laatimisessa.

Johtavan viranhaltijan on käsiteltävä muistutus asianmukaisesti ja annettava siihen kirjallinen vastaus kohtuullisessa ajassa. Annettuun vastaukseen ei voi hakea muutosta, mutta samasta asiasta voi kannella kirjallisesti valvontaviranomaiselle. Valvontaviranomainen (Aluehallintovirasto tai Valvira) voi siirtää sille tehdyn kantelun käsiteltäväksi ensin muistutuksena. Tarkoituksena on, että asiat käsiteltäisiin ensin siinä toimintayksikössä, johon asiakkaan tai potilaan moite on kohdistunut.

Kunnallista sosiaali- ja terveydenhuoltoa valvoo aluehallintovirasto [AVI](#). Se vastaa käytännön valvonnasta ja kantelujen ratkaisemisesta toiminta-alueellaan. Kantelu voidaan tehdä esimerkiksi hallintopäätöksistä, tosiasiallisesta toiminnasta tai asiakkaan kohtelusta. Kantelu tehdään kirjallisesti. Siinä tulee selvittää mitä toimenpidettä, menettelyä tai päätöstä kantelija pitää virheellisenä tai epäasianmukaisena. Kantelu ei ole muutoksenhakekeino, eikä kantelulla voida määrätä maksettavaksi korvauksia tai tuomita rangaistuksia. Aluehallintovirasto voi ratkaisussaan huomauttaa kantelun kohteena olevaa tahoja tai antaa kantelun kohteelle hallinnollista ohjausta siitä, miten asiassa olisi tullut menetellä. Kanteluasioiden käsittelyraja on kaksi vuotta.

Aluehallintovirastoja ja kuntia valvoo ja ohjaa Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto [Valvira](#). Se vastaa terveydenhuollon ammattihenkilöiden ja organisaatioiden valvonnasta sekä terveydenhuollon kan-

telujen valvonnasta silloin, kun kysymyksessä on kuolemaan tai vaikeaan vammautumiseen johtaneesta hoitovirhe-epäilystä. Sosiaalihuollon kantelut Valvira ratkaisee tapauksissa, joissa kyse on valtakunnallisesti ja periaatteellisesti tärkeästä asiasta.

Sosiaali- ja terveystalveluihin sekä Kelan etuuksiin liittyvistä seikoista voi kannella myös eduskunnan oikeusasiamiehelle. Kantelun voi kirjoittaa itse vapaamuotoisesti tai käyttää kantelulomaketta, joka löytyy eduskunnan [oikeusasiamiehen internet-sivuilta](#) tai sen voi tilata oikeusasiamiehen kansliasta, puh. 09 4321. Kanteluun on hyvä liittää kopiot asiaan liittyvistä päätöksistä ja muista asiakirjoista. Oikeusasiamies ei tutki kantelua, joka koskee yli viisi vuotta vanhaa asiaa, ellei kantelun tutkimiseen ole erityistä syytä.

(Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista, Laki potilaan asemasta ja oikeuksista, Hallintolaki)

3 Liikkuminen

3.1 Alennukset ja avustaminen joukkoliikenteessä

3.1.1 Linja-autossa matkustaminen

3.1.1.1 Kaukoliikenne

Täydellä eläkkeellä olevat henkilöt saavat 30 prosentin alennuksen aikuisten kilometritaksan mukaisista vähintään 60 kilometrin pituisista yhdensuuntaisista linja-automatkoista. Määräaikaisella täydellä eläkkeellä (kuntoutustuki) oleva on oikeutettu eläkeläisalennukseen eläkepäätöksen voimassaoloajan.

Alle 65-vuotiaat eläkeläiset saavat alennuksen Matkahuollon eläkeläiskortilla, kuvallisella Kela-kortilla, joka on varustettu Matkahuollon, VR:n tai Finnairin liikemerkillä, pahvisella Kelan eläkkeensaajakortilla sekä työeläkeyhtiöiden myöntämällä työeläkekortilla. Kuvattoman kortin kanssa on esitettävä poliisin myöntämä henkilökortti, passi tai ajokortti. 65 vuotta täyttäneet saavat alennuksen esittämällä poliisin myöntämän henkilökortin, passin tai ajokortin.

Matkahuollon kuvallisen eläkekortin voi hankkia Matkahuollon toimipaikoista sekä lippuja myyviltä Matkahuolto-asiamiehiltä. Eläkeläiskorttia varten tarvitaan yksi passikuva sekä joko eläkepäätös, jonkin järjestyksen eläkekortti tai VR:n E-kortti. Matkahuollon eläkeläiskortti maksaa kuusi euroa.

Lapset, nuoret ja opiskelijat saavat myös alennuksia.

Lisätietoja: [Matkahuolto alennukset](#)

Avustaminen linja-autoasemilla

Jos liikuntarajoitteinen tai vammainen henkilö ei pysty matkustamaan yksin linja-autolla, hänellä tulee olla matkalla mukana saattaja. Saattaja matkustaa avustettavan kanssa veloituksetta, kun matkan pituus on yli 250 kilometriä. Myös mahdollinen avustajakoira matkustaa maksutta.

Liikuntaesteisen matkustajan matkalla tarvitsemat apuvälineet kuljetaan matkatavarana maksutta. Mahdollisesta saattajasta, avustajakoirasta tai apuvälineistä tulee ilmoittaa Matkahuoltoon avustusta varattaessa.

Suurimpien kaupunkien linja-autoasemilla avustetaan liikuntarajoitteisia ja vammaisia henkilöitä EU-asetuksen N:o 181/2011 mukaisesti. Asetuksesta poiketen avustusta annetaan linja-automatkan pituudesta riippumatta.

Avustusta voi saada linja-autoasemien lipunmyynnin aukioloaikoina siirtymisiin lähtölaiturille, lipunmyyntipisteeseen ja odotustiloihin.

Avustaja tulee tilata etukäteen Matkahuollon asiakaspalvelukeskuksesta viimeistään 36 tuntia ennen linja-auton lähtö- tai saapumisaikaa. Kun on varannut avustajan, linja-autoasemalla on oltava viimeistään 30 minuuttia ennen auton lähtöä. Tilaus tulee tehdä ma—pe klo 8.00—17.00 puh. 020 331 222 (puhelun hinta 8,8 snt/min) tai sähköpostitse osoitteeseen avustuspalvelut@matkahuolto.fi.

Lisätietoja: [Matkahuolto matkustajapalvelut](#)

([EU-asetus N:o 181/2011 linja-autoliikenteen matkustajien oikeuksista](#))

3.1.1.2 Paikallisliikenne

Liikuntavammaisen henkilö voi saada alennusta paikallisliikenteen matkoista ja hänen mahdollisesti tarvitsemansa saattaja voi matkustaa ilmaiseksi. Myös esimerkiksi eläkeläiset ja opiskelijat voivat saada alennuksia.

Alennuksen suuruus ja hakumenettely vaihtelee eri paikkakunnilla. Tarkempia tietoja saa kunkin paikkakunnan liikennelaitoksesta ja liikennöitsijöiltä.

3.1.2 Junalla matkustaminen

Eläkeläisalennuksen saavat kaikki 65 vuotta täyttäneet sekä ne alle 65-vuotiaat henkilöt, joille on myönnetty täysi eläke Kelasta tai Suomen työeläkejärjestelmästä. Eläkeläisalennus on 45—55 prosenttia peruslipun tai joustavan lipun tai eläkeläisten ryhmälipun hinnasta. Eläkeläisen oikeus alennukseen on osoitettava junassa lipuntarkastuksen yhteydessä.

Eläkeläisalennuksen saamiseksi on 65 vuotta täyttäneiden todistettava ikänsä esittämällä virallinen henkilökortti, ajokortti, kuvallinen pankki-kortti, passi, kuvallinen Kela-kortti tai VR:n eläkeläiskortti.

Alle 65-vuotiaat voivat todistaa junassa oikeutensa eläkeläisalennukseen Kela-kortilla ja eläkeläispäätöksellä. VR:n eläkeläiskortteja ei tarvitse ostaa enää 10.1.2016 alkaen. Aiemmin ostetut kortit kelpaavat edelleen junassa.

Myös esimerkiksi opiskelijat saavat alennuksia.

Lisätietoja: [VR eläkeläisalennukset](#), [VR opiskelija-alennukset](#)

3.1.2.1 Avustaminen rautatieasemilla ja saattajapalvelut

VR tarjoaa matkustusta helpottavia palveluita eri vammaisryhmille, mutta niitä ei ole saatavilla kaikissa junavuoroissa eikä kaikilla asemilla. Vammaispalvelut on merkitty junien aikatauluihin invamerkillä. Konduktööri voi auttaa pyörätuolilla matkustavaa junasta poistumisessa niissä junissa, joissa on vammaispalvelut. Tarvittaessa voi myös tilata avustajan auttamaan junaan nousemisessa ja siitä poistumisessa. Avustamisvaraus tulee tehdä viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua.

Koska eri asemien vammaispalvelut vaihtelevat, kannattaa jo ennen matkaa tarkistaa lähtö- ja määräasemien palvelut. Myös asemien laituritiedot kannattaa tarkistaa, sillä osa laitureista on ns. korkeita laitureita, joilta pyörätuolimatkustajan on mahdollista siirtyä InterCity-junaan omatoimisesti. Avustamisvaraus VR Asiakaspalveluun puh. 0600 41 900 (1,99 €/vastattu puhelu + pvm, klo 7—22).

Kun pyörätuolissa istuva liikuntavammaisen asiakas matkustaa saattajan kanssa, saattajalla on oikeus maksuttomaan matkaan, myös yöjunien makuupaikoilla. Asiakkaalla on oltava aikuisen, lapsen, opiskelijan tai eläkeläisen junalippu. Saattajan maksuton lippu tulee hankkia verkkokaupasta, aseman lipunmyynnistä, puhelimitse VR Asiakaspalvelun kautta tai junan konduktööriltä samalla kuin saatettavan vammaismatkustajan lippu.

Myös alle 6-vuotiaalle asiakkaalle tulee ostaa juniorilippu, jos hänen saattajalleen halutaan maksuton lippu. Saattajan on oltava yli 18-vuotias. Asiakkaan ja saattajan liput on hankittava samalla kertaa.

Lisätietoja: [VR vammaispalvelut](#) ja [VR saattajapalvelut](#)

([EU-asetus N:o 1371/2007 rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista](#))

3.1.3 Laivalla matkustaminen

Laivayhtiöiden ja terminaalipitäjien on annettava vammaiselle ja liikuntarajoitteiselle matkustajalle maksutta apua satamaterminalle, satamissa ja aluksissa.

Avustamisvelvollisuus perustuu matkustajien oikeuksia meri- ja sisävesiliikenteessä koskevaan EU-asetukseen. Avustettaessa on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä vastaamaan asiakkaan yksilöllisiin tarpeisiin, mutta terminaalien ja/tai laivayhtiöiden avustamispalvelu on ns. yleisavustamista. Jos matkan aikana tarvitsee henkilökohtaista apua, tulee mukana olla oma avustaja.

Apua voi saada esimerkiksi terminaalissa laivan lähtöselvitykseen siirtymisessä sekä satamassa alukseen nousemisessa ja sieltä poistumisessa.

Avuntarpeesta on hyvä ilmoittaa jo varausta tehdessä, ja viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, laivayhtiölle tai matkatoimistolle. Laivamatkaa varattaessa voi esittää myös toiveita esim. vammaiselle sopivasta hytistä, henkilökohtaisen avustajan hytin sijainnista ja pyörätuolilla liikkuvan matkustajan autopaikasta lähellä hissiä.

Lisätietoja: [Viking Line](#), [Tallink Silja Line](#)

([EU-asetus N:o 1177/2010 meri- ja sisävesiliikenteen matkustajien oikeuksista](#))

3.1.4 Lentokoneella matkustaminen

Finnair myöntää kotimaan lennoilla alennuksia mm. 65-vuotiaille eläkeläisille sekä alle 65-vuotiaille eläkeläisille. Liikuntarajoitteisen matkustajan liikkumisapuvälineet kuljetetaan ilman eri veloitusta, jos niistä ilmoitetaan jo lentoa varattaessa ja niille on tilaa lentokoneen ruumassa.

Lisätietoja Finnairin kulloisista alennuksista, erikoispalveluista, hinnoista ja aikatauluista puh. +358 600 140 140 (3,17 €/vastattu puhelu + pvm), avoinna 24 h.

Muiden lentoyhtiöiden alennuksista kannattaa tiedustella suoraan palveluntarjoajalta.

3.1.4.1 Avuntarpeesta ilmoittaminen

Jos henkilö tarvitsee lentokentällä apua esimerkiksi liikkumisessa tai tavaroiden kantamisessa, asiasta tulee kertoa jo lentolippua varattaessa. Näin kenttähenkilökunta voi varautua avustamiseen jo ennalta. Mikäli lento tai lomapaketti on ostettu matkatoimistosta, kannattaa olla avuntarpeesta yhteydessä suoraan matkanjärjestäjään.

Finnairille ilmoitus avustamisen tarpeesta on tehtävä viimeistään 48 tuntia ennen koneen lähtöä joko soittamalla numeroon 010 804 042 tai täyttämällä Finnairin internetsivuilla oleva yhteydenottopyyntölomake.

Lisätietoja: [Finnair avustaminen](#)

3.1.4.2 Avustaminen lentoasemalla EU-maissa

EU:n jäsenvaltioiden lentoasemat ovat vastuussa vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden avustamisesta.

Lähtevä matkustaja ilmoittautuu lähtöselvityksessä tai lentoaseman kutsupisteellä, joka on merkitty kansainvälisin invamerkein. Koulutettu avustaja tulee paikalle avustaakseen lähtevää tai jatkomatkustajaa lähtöselvityksessä, turvatarkastuksessa sekä porttialueella aina lentokoneen istuimelle pääsyyn asti. Saapuvan matkustajan palveluketju päättyy jatkohteyden lähtöpisteeseen.

Ennen lähtöä tai saapumista kannattaa selvittää tarvittun lentokentän tarkemmat toimintatavat.

[\(EU-asetus N:o 261/2004 lentoliikenteen matkustajien oikeuksista\)](#)

3.2 Taksimatkojen korvaaminen

Kunnan sosiaalitoimisto voi korvata vaikeavammaiselle taksimatkoja vammaispalvelulain mukaan. Kunta voi myöntää myös vähävaraiselle ja pienituloiselle kuljetuspalvelua sosiaalihuoltolain perusteella ([ks. luku 3.4](#)).

Kehitysvammaisten erityishuoltoa järjestävä kunta tai kuntayhtymä huolehtii erityishuollon saamiseksi välttämättömistä kuljetuksista tai suorittaa niistä aiheutuvat kustannukset.

[\(Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta\)](#)

3.3 Oma auto

3.3.1 Avustus auton hankintaan ja sen muutostöihin

Kotikunnan sosiaalitoimi voi vammaispalvelulain harkinnanvaraisena taloudellisena tukitoimena korvata puolet vamman vuoksi liikkumisessa tarvittavien muiden kuin lääkinnällisen kuntoutuksen piiriin kuuluvien välineiden, koneiden ja laitteiden hankintahinnasta. Korvausta voi hakea esimerkiksi auton hankintaan.

Kunnan sosiaalitoimi voi korvata vammaispalveluna kokonaan kustannukset, jotka syntyvät vakiomalliseen autoon tehtävistä vamman edellyt-

tämistä välttämättömistä muutostöistä (esimerkiksi käsihallintalaitteet, ohjaustehostin ja pyörätuolin nostolaite).

Mutta kustannuksista, jotka aiheutuvat auton käyttöä helpottavista laitteista kuten esimerkiksi lisälämmittimestä, voidaan vammaispalveluna korvata puolet. Kunta myöntää vammaispalvelulain mukaisia korvauksia auton hankinnasta, välttämättömistä muutostöistä ja tarvittavista lisälaitteista siihen tarkoitukseen varaamiensa määrärahojen laajuudessa.

Kansaneläkelaitoksen myöntämät tuet autoiluun liittyen ovat erittäin marginaalisia ja harvinaisia. Kela myöntää kuitenkin toisinaan vaikeavammaiselle henkilölle tukea auton hankintaan, jos auto on välttämätön apuväline hänen yritystoiminnassaan. Tällöin tuki kuuluu Kelan elinkeinotuen piiriin.

Kela on joissain tapauksissa myöntänyt nuorille vaikeavammaisille henkilöille tukea autokoulun suorittamiseen. Tuen saajilla on tällöin ollut Kelan kuntoutuspäätös ammatilliseen koulutukseen ja ajokortin suorittaminen on tukenut koulutuksesta suoriutumista. Kelan myöntämä tuki tähän tarkoitukseen on kuitenkin hyvin harvinaista.

Liikenne- ja tapaturmavakuutusten kuntoutuslakien mukaan on myös mahdollista saada taloudellista tukea auton hankintaan.

Vaikeasti vammaiselle henkilölle voidaan myöntää auton hankkimista varten avustusta tai korotonta lainaa, kun kulkuneuvon tarve johtuu vamman aiheuttamista rajoituksista käyttäjä julkisia kulkuvälineitä työmatkan tekoon. Tukea auton hankintaan voi siis saada vain työssäkäyvä henkilö.

Liikenne- ja tapaturmavakuutusyhtiöt korvaavat lisäksi auton muutostöistä sekä autoon tarvittavista vamman kannalta välttämättömistä apuvälineistä aiheutuvia kustannuksia.

Lisätietoja: Kunnan sosiaalitoimi, [THL](#) ja [Vakuutuslaitosten myöntämä tuki autoiluun](#)

[\(Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista\)](#)

3.3.2 3.3.2 Vammaisen pysäköintilupa

Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi voi myöntää vaikeasti vammaiselle henkilölle tai vaikeasti vammaisen henkilön kuljettamista varten vammaisen pysäköintiluvan. Lääkäri arvioi sairauden, vian tai vamman laadun ja vaikeusasteen. Poliisin ennen 1.1.2016 myöntämät luvat ovat voimassa lupaan merkityn voimassaoloajan mukaisesti.

Vammaisen pysäköintilupa myönnetään hakijalle, jolla on luvan saannin edellytykset täyttävä vamma. Tällä tarkoitetaan:

- Sairaudesta, viasta tai vammasta johtuvaa haittaa, joka estää henkilöä itsenäisesti kävelemästä ja joka kokonaisuudessaan tarkastellen kuuluu tapaturmavakuutuslain 18 a §:n perusteella vähintään haittaluokkaan 11; tai
- Näön tarkkuutta, joka on paremmassa silmässä enintään 0,1 tai joka on näkökykyä kokonaisuudessaan arvioiden vähintään tapaturmavakuutuslain 18 a §:n haittaluokan 17 mukainen.
- Vaikeasti vammaisen henkilön kuljettamista varten lupa voidaan myöntää, jos kuljetettavalla on säännöllinen ja usein toistuva kuljetustarve eikä hän selviydy kuljetuksen jälkeen ilman saattajaa. Vammaisen pysäköintiluvalla saa vammaisen tai häntä kuljettava henkilö pysäköidä ajoneuvon maksulliselle pysäköintipaikalle ilmaiseksi, aikarajoitetulle pysäköintipaikalle rajoitusta pidemmäksi ajaksi sekä pysäköintikieltoalueelle ilman rangaistusta, kunhan invamerkki on asetettu selkeästi näkyville.

Suomessa käytettävän vammaisen henkilön pysäköintilupakortin muoto noudattaa EU:n suositusta ja sen pitäisi kelvata myös muissa Euroopan Unionin jäsenvaltioissa. Näin ei kuitenkaan aina käytännössä ole. FIA:n julkaisemalta [englanninkieliseltä internetsivustolta](#) saa veloituksetta tietoa vammaispysäköintisäännöistä niin EU:ssa kuin muualla Euroopassa ja eri puolilla maailmaa.

Lisätietoja: [Trafi vammaisen pysäköintiluvan hakeminen](#) ja [Ajovarma lupapalvelut](#)

([Tieliikennelaki](#), [Tieliikenneasetus](#))

3.3.3 Autoveron palautus

Tulli voi palauttaa vammaiselle henkilölle autoverolain 51 §:ssä säädettyjen edellytysten mukaan auton hintaan sisältyvän autoveron joko kokonaan tai osittain ([ks. luku 10.1.1](#)).

Autoveroa voi saada takaisin autosta, joka tulee omaan käyttöön ja rekisteröidään ensimmäistä kertaa Suomessa. Palautusta on haettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun auto on rekisteröity hakijan nimiin. Päätöstä voi hakea jo ennen auton hankkimista tai rekisteröintiä.

Lisätietoja: [Tulli autoveronpalautus](#)

([Autoverolaki](#))

3.3.4 Autoveron huojennus

Tulli voi myöntää autoverosta huojennusta autoverolain 50 §:n perusteella, mikäli hakija ei täytä autoverolain 51 §:n edellytyksiä. Tällöin voidaan erityisen painavista syistä palauttaa koko vero tai kohtuulliseksi katsottu osa siitä ([luku 10.1.1](#)).

Lisätietoja: [Tulli autoveron huojennus](#)

([Autoverolaki](#))

3.3.5 Vapautus ajoneuvoveron perusverosta

Ajoneuvoverosta voidaan myöntää vapautus muun muassa henkilölle, jolle on myönnetty vammaisen pysäköintilupa. Vammaisuuden perusteella voi saada vapautuksen vain ajoneuvoveron perusverosta ja vain yhdestä autosta kerrallaan.

Vapautusta vammaisuuden perusteella haetaan Liikenteen turvallisuusvirasto Trafista ([ks. luku 10.1.2](#)).

Lisätietoja: [Trafi vapautus ajoneuvoveron perusverosta](#)

([Ajoneuvoverolaki](#))

3.3.6 Invalidialennus liikennevakuutuksen maksusta

Liikennevakuutusyhtiö voi myöntää alennusta liikennevakuutusmaksuisista invaliditeetin perusteella vammaiselle ensimmäisen kerran myönnettyä autoverolain 51 §:n mukaista autoveronpalautusta vastaan ([ks. luku 10.1](#)). Alennus on henkilökohtainen ja se myönnetään samasta ajankohdasta lukien kuin autoveronpalautus.

Invalidialennuksen saamiseksi on omaan liikennevakuutusyhtiöön toimitettava hakemus, jossa on oman liikennevakuutuksen numero, sekä liitteenä jäljennös autoveron palautuspäätöksestä. Myönnettävä alennus eli lähtöbonusluokka on tarkistettava omasta vakuutusyhtiöstä. Alennusta ei saa, jos hakijalla on jo suurempi bonus kuin lähtöbonusluokka.

Lisätietoja saa liikennevakuutusyhtiöistä.

3.3.7 Poikkeuslupa ajokorttiluvasta ja ajo-oikeudesta

Poliisin myöntämän ajokorttiluvan saamisen edellytyksenä on kuljettajan ikä- ja terveysvaatimusten täytyminen. Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi voi kuitenkin myöntää erityisistä syistä poikkeusluvan ajokorttilupaa ja ajokorttia koskevista ikävaatimuksista.

Poikkeusluvan voi saada vain henkilöauton eli B-luokan ajokorttia varten. Terveysvaatimuksien osalta voidaan poiketa kuulovaatimukseen liittyen. Liian heikon näkökyvyn takia poikkeuslupia ei myönnetä.

Trafi on myöntänyt poikkeuslupia vain erittäin painavista syistä. Kuljettajan ikään liittyen poikkeuslupa voidaan myöntää lain mukaan ainoastaan 17 vuotta täyttäneille.

Poikkeuslupia on myönnetty lähinnä välttämättömiä sairaanhoito-, koulu-, tai muita vastaavia matkoja varten silloin, jos hakijan kokonaistilanne on poikkeuksellisen hankala. Hankalaksi se voidaan katsoa esimerkiksi vanhempien terveydentilan takia tai, jos perheessä on sattunut kuolemantapaus. Tällöinkin poikkeuslupia on myönnetty yleensä vain, jos muita kulkumahdollisuuksia ei ole.

Poikkeuslupaa voi hakea Trafilta vapaamuotoisella, allekirjoitetulla hakemuksella. Hakemukseen tulee liittää selvitys ajokortin tarpeesta. Mikäli ajokortin tarvetta perustellaan hakijan, vanhemman tai muun perheenjäsenen terveydentilalla, on kyseisten henkilöiden lääkärintodistukset toimitettava hakemuksen liitteenä.

Lisätietoja: [Trafi poikkeuslupa](#)

[\(Ajokorttilaki\)](#)

3.4 Kuljetuspalvelut

3.4.1 Vaikeavammaisen kuljetus- ja saattajapalvelu

Kunnan on järjestettävä kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen sellaiselle vaikeavammaiselle henkilölle, jolla on pitkäaikaisesti erityisiä vaikeuksia liikkumisessa ja joka ei vammansa tai sairautensa vuoksi voi käyttää julkisia joukkoliikennevälineitä ilman kohtuuttoman suuria vaikeuksia.

Kuljetuspalveluina on järjestettävä välttämättömien työhön ja opiskeluun liittyvien matkojen lisäksi vähintään 18 yhdensuuntaista jokapäiväiseen elämään kuuluvaa asiointi- ja vapaa-ajan matkaa kuukaudessa asuin- ja lähikunnissa. Työ- ja opiskelumatkat järjestetään tarpeen edellyttämässä laajuudessa. Vaikeavammaisen henkilö saa itse päättää, kuinka monta matkaa näistä matkoista hän käyttää asuinkunnassa ja kuinka monta lähikunnissa.

Kunta voi korvata asiakkaalle kuljetuspalveluista aiheutuneet kustannukset jälkikäteen tai järjestämällä matkan esimerkiksi taksikorttia tai taksiseteleitä käyttäen. Kunnan on korvattava omavastuuosuuden (kuljetuspalveluista määrättävän asiakasmaksun) ylittävältä osin kuljetuspalveluista vammaiselle henkilölle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Saattajan tarpeesta on ilmoitettava kuljetuspalvelua haettaessa. Saattajapalvelu on järjestettävä esimerkiksi silloin kun taksinkuljettajan antama apu ei ole riittävää. Saattajapalvelu on maksutonta.

3.4.1.1 Henkilökohtainen apu

Vaikeavammaisen henkilö voi saada henkilökohtaista apua myös liikkumiseen vammaispalvelulain perusteella. Kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle henkilökohtaista apua päivittäisiä toimia varten siinä laajuudessa kuin hän sitä välttämättä tarvitsee ([ks. luku 4.14](#)).

Lisätietoja: Kunnan sosiaalitoimi, Vammaispalvelujen käsikirja: [kuljetus- ja saattajapalvelu](#)

([Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista](#), [Asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista](#))

3.4.2 Sosiaalihuoltolain mukainen liikkumisen tuki

Kunta voi järjestää liikkumista tukevia palveluja myös uudistetun sosiaalihuoltolain mukaisina sosiaalipalveluina. Sosiaalipalvelujen tavoitteena on turvata asiakkaan hyvinvointi ja vahvistaa hänen itsenäistä suoriutumistaan ja osallistumismahdollisuuksiaan.

Huomattavaa on, että esteetön ja toimiva julkinen joukkoliikenne mukaan lukien kutsu- ja palveluliikenne on ensisijainen tapa järjestää kaikille soveltuva liikkuminen.

Kunta järjestää liikkumista tukevia palveluja henkilölle, joka ei kykene itsenäisesti käyttämään julkisia liikennevälineitä sairauden, vamman tai muun vastaavanlaisen toimintakykyä alentavan syyn takia. Palvelua voi saada asioimisen tai muun jokapäiväiseen elämään kuuluvan tarpeen vuoksi.

Liikkumisen tukea voidaan järjestää seuraavilla toteuttamistavoilla tai niiden yhdistelmillä:

- 1 julkisten liikennevälineiden käytön ohjauksella ja ohjatulla harjoittelulla
- 2 saattajapalveluna
- 3 ryhmäkuljetuksina
- 4 korvaamalla taksilla, invataksilla tai muulla vastaavalla ajoneuvolla tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset
- 5 muulla soveltuvalla tavalla.

Yksilöllisiä kuljetuspalveluja ei voi saada, jos on oikeutettu kuljetuksiin tai niiden kustannusten korvaamiseen muun lain nojalla. Lisätietoja liikkumista tukevista palveluista saa kotikunnan sosiaalitoimesta.

Lisätietoja: Kunnan sosiaalitoimi

3.5 Sairaanhoidon ja kuntoutukseen liittyvät matkat

Kelasta voi saada korvausta julkiseen tai yksityiseen sairaanhoidon liittyvistä matkoista, kun kustannukset yhteen suuntaan ylittävät omavastuun. Kela korvaa myös kuntoutukseen tehtyjä matkoja, kun kuntoutus perustuu Kelan tai julkisen terveydenhuollon kuntoutuspäätökseen. Kela ei korvaa erikseen tehtyä lääkkeiden hakumatkaa apteekkiin.

[Tarkempaa tietoa Kelan matkakorvauksista löytyy luvusta 7.1.](#)

Lisätietoja: [Kela matkakorvaukset](#)

3.6 Koulumatkat ja työmatkat

3.6.1 Perusopetuksen koulumatkat

Perusopetuksessa, lisäopetuksessa tai pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevalla oppilaalla on oikeus kunnan järjestämään maksuttomaan kuljetukseen kotoa kouluun, jos matka on viisi kilometriä tai pidempi.

Jos esiopetusta saavan oppilaan matka kotoa esiopetukseen tai päivähoidosta esiopetukseen on viittä kilometriä pidempi, oppilaalla on vastavasti oikeus maksuttomaan kuljetukseen kotoa suoraan esiopetukseen tai päivähoidosta esiopetukseen ja esiopetuksesta kotiin tai päivähoitoon.

Perusopetusta, lisäopetusta tai esiopetusta saavalla oppilaalla on oikeus maksuttomaan kuljetukseen myös silloin, kun edellä tarkoitettu matka oppilaan ikä ja muut olosuhteet huomioon ottaen muodostuu oppilaalle liian vaikeaksi, rasittavaksi tai vaaralliseksi.

Maksuttoman kuljetuksen vaihtoehtona on oppilaan kuljettamista tai saattamista varten myönnettävä riittävä avustus ([ks. luku 5.23](#)).

Lisätietoja: Kunnan opetustoimi

3.6.2 Kelan koulumatkatuki

Kelan koulumatkatukeen on oikeus Suomessa päätoimisesti opiskelevalla ja vakituisesti asuvalla henkilöllä, joka opiskelee lukiossa tai ammatillisessa peruskoulutuksessa.

Koulumatkatukea voidaan myöntää myös vammaisille opiskelijoille tarkoitettussa valmentavassa tai kuntouttavassa opetuksessa oleville. Tuen saamiseen vaikuttavat koulumatkan pituus ja kustannukset, mutta opis-

kelijan ikä tai taloudellinen asema eivät siihen vaikuta. Tukea voi saada niin kauan kuin tuen piiriin kuuluvat opinnot jatkuvat.

Koulumatkatuki voidaan myöntää, kun yhdensuuntainen koulumatka opiskelijan asunnolta oppilaitokseen on vähintään 10 kilometriä ja kuukausittaiset koulumatkasta aiheutuvat kustannukset ylittävät 54 euroa. Lisäksi edellytetään, että opiskelijalla on vähintään seitsemän koulumatkatukeen oikeuttavaa yhdensuuntaista matkaa viikossa yhdenjaksoisen vähintään 18 päivän ajan.

Koulumatkatukea voi saada myös itse järjestettyyn kulkutapaan. Tukea voi saada omalla autolla matkustamiseen, esimerkiksi jos koulumatka julkisia liikennevälineitä tai koulukuljetusta käyttäen olisi vaikea tai raskas vamman tai sairauden vuoksi. Itse järjestetyllä kulkutavalla korvataan enintään 100 kilometrin yhdensuuntainen koulumatka.

Lisätietoja: Kunnan opetustoimi ja [Kela](#)

[\(Laki lukiokoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen opiskelijoiden koulumatkatuesta, Opetus- ja kulttuuriministeriön asetus eräiden koulumatkakustannusten laskentaperusteista\)](#)

3.6.3 Vaikeavammaisen opiskelu- ja työmatkat

Kunnan on järjestettävä kuljetuspalvelut vaikeavammaiselle henkilölle siten, että hänellä on mahdollisuus suorittaa välttämättömät työhön ja opiskeluun liittyvät matkat. Nämä kuljetuspalvelut on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa ilman kuukausittaisia rajoituksia.

Välttämättömillä matkoilla tarkoitetaan pääsääntöisesti matkoja kodista työ- tai opiskelupaikalle sekä takaisin kotiin.

Jos henkilö on vammautunut liikennetapaturmassa tai työtapaturmassa, voidaan hänelle mahdollisesti korvata vakuutuksesta työstä tai opiskelusta aiheutuvat matkakustannukset.

Lisätietoja: Kunnan sosiaalitoimi, Vakuutusyhtiöt ja [Vammaispalvelujen käsikirja](#)

[\(Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Työtapaturma- ja ammattitautilaki, Liikennevakuutuslaki, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta\)](#)

3.7 Liikkumisen apuvälineet

3.7.1 Kepit, sauvat, pyörätuolit, sähkömopot sekä opas- ja avustajakoira

Julkisen terveydenhuollon apuvälinepalveluiden lähtökohtana on lääketieteellisin perustein todettu sairaus, vamma tai kehitysviivästymä, joka

heikentää henkilön toimintakykyä ja vaikeuttaa hänen itsenäistä selviytymistään.

Apuvälinepalveluiden tavoitteena on edistää henkilön kuntoutumista sekä tukea, ylläpitää tai parantaa hänen toimintakykyään jokapäiväisissä toiminnoissa tai ehkäistä toimintakyvyn heikentymistä.

Liikkumisen apuvälineitä ovat esimerkiksi kepit, sauvat, rollaattorit, rataat, polkupyörät, pyörätuolit, sähköpyörätuolit ja mopedit sekä niihin liittyvät lisälaitteet. Lisäksi niihin kuuluvat auto lisävarusteineen, henkilönostimet ja aistivammaisen liikkumisen apuvälineet kuten näkövammaisen suunnistautumiskepit ja äänimajakat.

Apuvälineiden järjestäminen on pääosin kuntien terveydenhuollon vastuulla. Terveyskeskukset vastaavat perustason lääkinällisen kuntoutuksen apuvälinepalveluista. Näitä ovat esimerkiksi kyynärsauvat, kävelykepit ja rollaattorit sekä näkövammaisten valkoiset kepit. Keskussairaalat huolehtivat vaativien ja kalliiden apuvälineiden järjestämisestä. Tällaisia ovat esimerkiksi sähköpyörätuolit, sähkömopot ja opaskoirat.

Avustajakoira on fyysisesti toimintarajoitteisten käyttäjien yksilöllisiä tarpeita vastaavaksi koulutettu apuväline, virkakoiria, joka avustaa käyttäjänsä päivittäisissä toiminnoissa. Avustajakoira saattaa esimerkiksi avata ja sulkea ovia, sytyttää ja sammuttaa valoja, poimia esineitä lattialta, kantaa ostoksia selkärepussa ja avustaa pukeutumisessa.

Maksuttomia terveydenhuollon apuvälinepalveluja ovat apuvälineiden tarpeen määrittely, sovitus, luovutus omaksi tai lainaksi, käytön opetus ja seuranta sekä huolto ja korjaukset. Apuvälineistä on tarkemmin [luvussa 9](#).

Lisätietoja: [Avustajakoira-sivusto](#) ja [THL apuvälineet](#)

([Terveydenhuoltolaki](#), [Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetus lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineiden luovutuksesta](#), [Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista](#))

3.7.2 Invalidimopon ja tandempyörän hankintatuki

Kunnan sosiaalitoimi voi vammaispalvelulain perusteella korvata puolet päivittäisistä toiminnoista suoriutumiseksi tarvittavien välineiden, koneiden ja laitteiden hankintahinnasta, jos ne eivät kuulu julkisen terveydenhuollon lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineiden piiriin ([ks. luku 3.3.1](#)).

([Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista](#), [Asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä](#))

palveluista ja tukitoimista)

4 Asuminen ja itsenäinen suoriutuminen

4.1 Yleinen asumistuki

Yleisessä asumistuessa hyväksyttävien asumismenojen määrään vaikuttavat asunnon sijaintikunta, ruokakunnan koko ja bruttokuukausitulojen yhteismäärä. Asumistuki on 80 prosenttia hyväksyttävien asumismenojen ja perusomavastuun erotuksesta. Asumistuki on verotonta tuloa ja sitä haetaan Kelasta. Asumistuen määrän voi arvioida [laskurilla](#) Kelan verkkosivuilla.

Omaisuuutta, alaikäisten lasten tuloja ja omaishoidon tukea ei lasketa tuloksi asumistukea määritettäessä. Pääomatulot otetaan kuitenkin huomioon.

Jos vammaisen henkilön tilantarve on apuvälineiden, avustajan tai hoidon vuoksi erityisen suuri, voi Kela hyväksyä enimmäisasumismenot yhtä henkilöä suuremman henkilöluvun mukaan kuin mitä ruokakunnan koko on.

Kela tarkistaa asumistuen vuoden välein, jos sitä ei ole syytä tarkistaa aikaisemmin. Olosuhteiden muutoksista on aina itse ilmoitettava Kelaan.

(Laki yleisestä asumistuesta)

4.2 Eläkkeensaajan asumistuki

Kela voi myöntää eläkkeensaajan asumistukea pienituloiselle eläkkeensaajalle. Kaikilla eläkkeensaajilla (osatyökyvyttömyys- ja osa-aikaeläkettä saavat) ei kuitenkaan ole oikeutta saada eläkkeensaajan asumistukea. Tällöin on mahdollista hakea yleistä asumistukea.

Eläkettä saavat henkilöt, joiden taloudessa on alle 18-vuotias lapsi tai lapsia tai muita aikuisia kuin avio- tai avopuoliso, kuuluvat yleisen asumistuen piiriin. Henkilö, joka ei olisi oikeutettu eläkkeensaajan asumistukeen, saa yleistä asumistukea 65 vuotta täytettyäänkin.

Tuen määrä riippuu asumiskustannusten lisäksi hakijan perhesuhteista, perheen koosta sekä tulojen ja omaisuuden määrästä. Omaa asuntoa ei lueta omaisuudeksi. Tuen määrää voi arvioida Kelan verkkosivuilla eläkeläisten asumistuen [laskurilla](#).

Eläkkeensaajan asumistuki on verotonta tuloa. Sitä voidaan maksaa takautuvasti enintään puolen vuoden ajalta. Tukea voi saada myös jatkuvassa julkisessa laitoshoidossa enintään yhdeksän kuukauden ajan.

Tuki tarkistetaan aina kun olosuhteissa on tapahtunut muutos tai vähintään kahden vuoden välein. Olosuhteissa tapahtuvista muutoksista on itse ilmoitettava Kelaan.

(Laki- ja asetus eläkkeensaajan asumistuesta)

4.3 Kunnallinen kotipalvelu

Kotipalvelulla tarkoitetaan asumiseen, hoitoon ja huolenpitoon, toimintakyvyn ylläpitoon, lasten hoitoon ja kasvatukseen, asiointiin sekä muihin jokapäiväisen elämään kuuluvien toimintojen suorittamista tai niissä avustamista. Kotipalvelua annetaan alentuneen toimintakyvyn, erityisen perhe- tai elämäntilanteen sairauden, synnytyksen, vamman tai muun vastaavan syyn perusteella silloin, kun apu on tarpeen tavanomaiseen elämään kuuluvista tehtävistä suoriutumiseksi. Lapsiperheellä on oikeus saada välttämätöntä kotipalvelua edellä mainittujen syiden perusteella.

Kotipalvelun sisältyvinä tukipalveluina järjestetään ateria-, vaatehuolto- ja siivouspalveluja sekä sosiaalista kanssakäymistä edistäviä palveluja. Lisätietoa saa usein oman kunnan verkkosivuilta.

[Kotona annettavien palvelujen maksuista katso kappale 4.5.](#)

Kunta voi järjestää osan kotipalveluista palvelusetelien avulla. Kunnan on sovittava erikseen palvelusetelin käytöstä asiakkaan kanssa. Palvelusetelin hyväksyvän henkilön on itse otettava yhteyttä kunnan hyväksymään kotipalveluiden tuottajaan ja sovittava palveluiden järjestämisestä käytännössä. Kunnan on annettava ohjausta palvelusetelin käytöstä ([ks. luku 4.8](#)).

Tilapäisessä kotipalvelussa asiakas voi selvittää, onko edullisinta käyttää palveluseteliä tai kustantaa palvelut itse ja hakea verotuksen kotitalousvähennystä ([ks. luku 9.3](#)).

Kotipalvelua haetaan oman kunnan sosiaalitoimesta. Kunta voi yhdistää kotipalvelun ja kotisairaanhoidon kotihoidoksi.

Lisätietoja sosiaalihuoltolain [soveltamisoppaasta](#).

(Sosiaalihuoltolaki, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä)

4.4 Kunnallinen kotisairaanhoito

Kotisairaanhoidon tarkoituksena on mahdollistaa asiakkaan kotona asuminen sairaudesta huolimatta. Kotisairaanhoito huolehtii erilaisista kotona tarvittavista terveyden- ja sairaanhoidon palveluista, kuten lääkehoidon seurannasta ja hoidon sekä opastuksen antamisesta sairauden hoidossa. Kotiin on myös mahdollista saada maksutta hoidossa tarvittavia sairaanhoitotarvikkeita sekä kotona selviytymistä helpottavia apuvälineitä. Jatkuvan ja säännöllisen kotisairaanhoidon piiriin pääsemiseksi tarvitaan lääkärin lähete. Lisätietoja saa oman kunnan terveyskeskuksesta.

(Terveydenhuoltolaki)

4.5 kotona annettavista palveluista perittävät maksut

Jatkuvasta ja säännöllisestä kotipalvelusta veloitetaan asiakasmaksuasetukseen perustuva maksu, joka määräytyy palvelun laadun ja määrän, asiakkaan tulojen ja perhesuhteiden mukaan. Asiaksmaksujen tulorajat ja maksuprosentit voi tarkistaa [stm:n sivuilta](#).

Tukipalvelujen maksuista ei ole erikseen säädetty asiakasmaksulaissa tai -asetuksessa, joten kunta voi periä niistä päättämänsä maksun. Tilapäisestä kotipalvelusta peritään asiakasmaksulain mukaan kunkin kunnan päättämä kohtuullinen maksu.

Jos asiakas on tyytymätön maksun määräytymiseen, hän voi hakea maksuun oikaisua palvelusta vastaavalta toimielimeltä. Ohjeet maksupäätöksen oikaisemisesta ovat laskussa.

Kunnan on jätettävä perimättä tai alennettava sosiaalihuollon maksu tai maksukyvyn mukaan määräytyvä terveydenhuollon maksu, mikäli maksajan elatusvelvollisuus, toimeentuloedellytykset tai huollolliset seikat niin vaativat. Kunta voi harkintansa mukaan jättää myös muita maksuja perimättä tai alentaa niitä edellä mainituilla perusteilla. Sosiaali- ja terveyspalveluiden maksuihin voi saada myös toimeentulotukea. Maksun alentaminen tai perimättä jättäminen ovat kuitenkin ensisijaisia toimenpiteitä.

(Laki- ja asetus sosiaali- ja terveydenhuollon maksuista)

4.6 Sosiaalinen kuntoutus

Sosiaalihuoltolain mukainen sosiaalinen kuntoutus tarkoittaa yksilöllisen ja toiminnallisen tuen yhdistävää palvelua sosiaalisen toimintakyvyn vahvistamiseksi, syrjäytymisen torjumiseksi ja osallisuuden edistämiseksi.

Sosiaaliseen kuntoutukseen kuuluu:

- sosiaalisen toimintakyvyn ja kuntoutustarpeen selvittäminen
- kuntoutusneuvonta ja ohjaus sekä kuntoutuspalvelujen yhteensovittaminen
- valmennus arkipäivän toiminnoista suoriutumiseen ja elämänhallintaan
- ryhmätoiminta ja tuki sosiaalisiin vuorovaikutussuhteisiin
- muut sosiaalista kuntoutumista edistävät toimenpiteet.

Sosiaalisen kuntoutuksen tavoite voi olla arkielämän taitojen oppimista, päihteettömän arjen hallintaa, tukea ryhmässä toimimiseen sekä koulutukseen tai työhön tarvittavien asioiden harjoittelua. Nuorten sosiaalisella kuntoutuksella tuetaan nuorten sijoittumista työ-, työkokeilu-, opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikkaan sekä ehkäistään näiden keskeyttämistä.

[Muusta kuntoutuksesta katso luku 8.](#)

(Sosiaalihuoltolaki)

4.7 Omaishoidon tuki

Omaishoidon tuella kunta voi tukea sairaan, vanhuksen tai vammaisen henkilön kotona tapahtuvaa hoitoa. Omaishoidon tuki on määrärahasidonnainen palvelu, jonka myöntäminen perustuu kunnan harkintaan. Omaishoitajana voi toimia omainen tai joku muu hoidettavan läheinen henkilö.

Omaishoidon tukea voidaan myöntää jos:

- Henkilö tarvitsee sairauden, vamman tai muun vastaavan syyn vuoksi hoitoa tai muuta huolenpitoa.
- Hoitoa voidaan antaa hoidettavan kotona.
- Hoidettavan omainen tai muu läheinen henkilö on valmis vastaamaan hoidosta yhdessä muiden tarpeellisten palvelujen kanssa.
- Omaishoitajan terveys ja muu toimintakyky vastaavat hoidon asettamia vaatimuksia.
- Hoidettavan koti soveltuu hoidon antamiseen.
- Omaishoidon tuen myöntäminen on hoidettavan edun mukaista ja se riittää turvaamaan hoidettavan hyvinvoinnin, terveyden ja turvallisuuden

Kunta ja hoitaja tekevät hoidosta sopimuksen, jonka liitteeksi laaditaan hoito- ja palvelusuunnitelma. Omaishoidon tuki koostuu hoitajan palkkiosta ja vapaasta sekä muusta hoidon tueksi saatavasta kunnallisesta palvelusta, jotka määritellään hoito- ja palvelusuunnitelmassa.

Hoitopalkkion taso määräytyy hoidon sitovuuden ja vaativuuden mukaan. Kunta päättää palkkion tasosta. Palkkio on vähintään 387,49 euroa kuukaudessa. Hoidollisesti raskaan siirtymävaiheen aikana palkkio on vähintään 774,98 euroa kuukaudessa. Hoitopalkkio on veronalaista tuloa.

Omaishoitaja ei ole työsopimuslain tarkoittamassa työsuhteessa kuntaan, hoidettavaan tai hoidettavan huoltajaan. Omaishoitajalle kertyy palkkiosta eläkettä kunnallisen eläkelain mukaan. Kunnan on otettava hoitajalle tapaturmavakuutuslain mukainen vakuutus.

Omaishoitajalla on oikeus vähintään kolmeen vapaavuorokauteen kuukaudessa, jos hän on sidottu hoitoon ympärivuorokautisesti. Omaishoitaja voi pitää vapaansa kuukausittain tai säästää niitä ja pitää kerralla useampia vapaapäiviä. Kunta voi myös järjestää enemmän vapaapäiviä tai alle vuorokauden mittaisia virkistysvapaita. Näitä vapaita voivat saada myös ne omaishoitajat, jotka eivät ole ympärivuorokautisesti sidottuja hoitoon. Kunnan on huolehdittava hoidettavan hoidon järjestämisestä vapaitten aikana.

Omaishoitajan vapaan tai muun poissaolon aikainen sijaishoito voidaan järjestää toimeksiantosopimuksella, jonka kunta tekee sijaishoitajan kanssa. Sijaishoitajan avulla toteutettava hoito järjestetään hoidettavan henkilön kotona. Kunta päättää sijaishoidon hoitopalkkioiden suuruuden.

(Laki omaishoidon tuesta, Kunnallinen eläkelaki, Tapaturmavakuutuslaki, Laki- ja asetus sosiaali- ja terveydenhuollon maksuista)

4.8 Palveluseteli

Palvelusetelin tarkoituksena on lisätä asiakkaan valinnan mahdollisuuksia sosiaali- ja terveystaloudissa. Kunta päättää, ottaako se palvelusetelin käyttöön ja mihin palveluihin ja missä laajuudessa seteliä käytetään. Kunta päättää myös onko palveluseteli tulosidonnainen vai kaikille käyttäjille samansuuruinen.

Asiakkaalla on aina oikeus kieltäytyä palvelusetelistä, jolloin kunnan on ohjattava hänet muilla tavoin järjestettyjen palvelujen piiriin. Asiakkaalla ei myöskään ole ehdotonta oikeutta vaatia palveluseteliä. Asiakkaan palvelun ja hoidon tarve on arvioitava sekä laadittava palvelusuunnitelma ennen palvelusetelin myöntämistä.

Palvelusetelin arvon tulee olla asiakkaan kannalta kohtuullinen. Maksuttomaksi säädettävistä palveluista ei saa jäädä maksettavaksi omavastuu-

osuutta. Lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineen hankkimiseksi annettavalla palvelusetelillä täytyy voida hankkia yksilöllistä tarvetta vastaava tavanomainen apuväline.

(Laki sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä)

4.9 Kehitysvammaisten erityishuolto

Erityishuollon järjestämistä varten maa on jaettu erityishuoltopiireihin. Erityishuoltopiiriin kuuluvat kunnat ovat jäsenenä erityishuoltopiirin kuntayhtymässä, jonka tulee järjestää kuntien velvollisuudeksi säädetty erityishuolto. Kunnat voivat järjestää erityishuoltoa myös itse.

Jokaiselle erityishuollon tarpeessa olevalle henkilölle on laadittava yksilöllinen erityishuolto-ohjelma (EHO). Erityishuollon palveluiden saaminen ei edellytä kehitysvammadiagnoosia, vaan tarpeen mukaisia erityishuollon palveluita annetaan henkilöille, joiden henkinen toiminta on estynyt tai häiriintynyt synnynnäisen tai kehitysiässä saadun sairauden, vian tai vamman vuoksi. Erityishuolto-ohjelmaan tulee kirjata kaikki ne palvelut, jotka järjestetään kehitysvammalain perusteella. Kehitysvammaisille vammaispalvelulain mukaan järjestettävät palvelut tulee kirjata palvelusuunnitelmaan ([ks. luku 1.4.3](#)).

Hallituksen periaatepäätöksen 8.11.2012 mukaisesti jokaisella kehitysvammaisella henkilöllä on oikeus yksilölliseen asumiseen ja palveluihin. Tavoitteena on, että vuoden 2020 jälkeen kukaan vammaisen henkilö ei asu laitoksessa. Periaatepäätös liittyy vuosina 2010 – 2015 toteutettavaan kehitysvammaisten asumisohjelmaan (Kehas).

Kehitysvammaisten erityishuoltona järjestetään asumisen tukitoimien lisäksi muun muassa työ- ja päivätoimintaa, koululaisten aamu- ja iltapäivätoimintaa, kuntouttavaa päivähoitoa, tilapäishoitoa, kuntoutusohjausta ja sopeutumisvalmennusta, tukihenkilöpalvelua sekä erityisneuvolan tai kuntoutuskeskuksen tuottamia palveluita. Kehitysvammalaki on vammaispalvelulakiin ja yleislakeihin nähden toissijainen, mutta erityishuollon tarpeessa olevalla henkilöllä on oikeus sen mukaisiin palveluihin silloin, kun hän ei voi saada tarvitsemiaan palveluita muun lain nojalla tai kehitysvammalain mukaiset palvelut ovat hänelle vaihtoehtoisia palveluita edullisempia.

Erityishuoltopiirin kuntayhtymä tai erityishuoltoa järjestävä kunta huolehtii kuljetuksista, jotka erityishuollon saamiseksi ovat välttämättömiä, tai suorittaa niistä aiheutuvat kustannukset.

(Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

4.10 Kotikunnan vaihtuminen ja palvelujen saanti

Kotikunta ei automaattisesti muutu tilanteessa, jossa henkilön asuminen toisessa kunnassa johtuu perhehoidosta, laitoshoidosta tai asumisesta asumispalvelujen avulla. Pitkäaikaisessa eli yli vuoden kestävässä hoitosuhteessa kotikuntansa ulkopuolella asuvalla henkilöllä on kuitenkin

kotikunnan valintaoikeus. Oikeus koskee henkilöä, joka on sijoitettu laitoshoitoon, perhehoitoon tai asumaan asumispalvelujen avulla. Lisäksi pitkäaikaisen laitoshoidon, asumispalvelujen tai perhehoidon tarpeessa oleva henkilö voi muuttaa toiseen kuntaan myös omasta aloitteestaan. Tällöin henkilölle tehdään palvelutarpeen arviointi uudessa kunnassa ennen muuttoa.

(Kotikuntalaki)

4.11 Asuntojen korjausavustukset

Kunnat ja Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA myöntävät tukea sosiaalisen ja taloudellisen tarveharkinnan perusteella muun muassa vanhusten ja vammaisten omistusasuntojen korjaustoimintaan. Korjausavustuksia myönnetään muun muassa vanhusten ja vammaisten asuntoihin, terveyshaittojen poistamiseen sekä hissien rakentamiseen ja liikkumisesiteiden poistamiseen.

Avustusten määrä vaihtelee kohteittain. Hakulomakkeita sekä tarkempia tietoja hakemisesta saa omasta kunnasta korjausavustuksia käsittelevältä viranomaiselta. ARA:sta saa lisää tietoa esteettömyysavustuksesta sekä hissien suunnittelu- ja asentamisavustuksista.

(Laki asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista)

4.12 Asunnon muutostyöt sekä asuntoon kuuluvat välineet ja laitteet

Asunnon muutostyöt ovat vaikeavammaiselle subjektiivinen oikeus. Kunnan on korvattava vaikeavammaiselle henkilölle asunnon muutostöistä sekä asuntoon kiinteästi kuuluvien välineiden ja laitteiden hankkimisesta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta niitä välttämättä tarvitsee suoriutuakseen tavanomaisista elämäntoiminnoista.

Muutostöiden välttämättömyys tulee arvioida vaikeavammaisen henkilön tarpeista lähtien. Vammaisella henkilöllä tulee olla itsenäisesti mahdollisuus liikkua asunnossa ja käyttää asunnon niitä tiloja, jotka mahdollistavat henkilön itsenäisen selviytymisen kotona.

Korvattavia asunnon muutostöitä voivat olla esimerkiksi:

- ovien leventäminen, luiskien rakentaminen
- valaistusmuutostyöt näkövammaiselle henkilölle
- WC-pesutilojen välttämättömät purkutyöt, pintatyöt, LVI- ja sähkötyöt, kalusteet ja lattialämmitys
- sisäänkäynnin yhteyteen rakennettavat suojakaiteet

Asunnon muutostöiksi luetaan myös niiden suunnittelu sekä esteiden poistaminen asunnon välittömästä läheisyydestä, kuten pihalta ja kerrostalojen porrashuoneista.

Korvattavia asuntoon kuuluvia välineitä ja laitteita voivat olla:

- nostolaitteet, porrashissi, nostolevy
- erilaiset hälytyslaitteet, turvahälytysjärjestelmät ja hälytysjärjestelmät (optiset ja akustiset)
- puhelin-, turva- ja tekstipuhelin
- induktiosilmukka
- ulko-oven sähköinen ovenavausjärjestelmä, exit-työntöpainike
- muut vastaavat asuntoon kiinteästi asennettavat välineet ja laitteet

Korvausta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa kustannusten syntymisestä. Lisätietoja saa kunnan sosiaalitoimesta.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista)

4.13 Päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa tarvittavat välineet, koneet ja laitteet

Vammaisen henkilö voi saada tukea päivittäisissä toiminnoissaan tarvittavien välineiden, koneiden ja laitteiden hankintaan. Hankintakustannuksista voidaan korvata puolet. Vamman edellyttämät välttämättömät muutostyöt välineisiin, koneisiin ja laitteisiin korvataan kokonaan. Vammaisen henkilön on pystyttävä näyttämään, missä määrin haettava väline tai laite on tarpeellinen ja toisaalta välttämätön vamman johdosta jokapäiväisessä elämässä, kuten liikkumisessa, viestinnässä, henkilökohtaisessa suoriutumisessa kotona tai vapaa-ajan toiminnassa. Kunta korvaa kustannuksia varaamiensa määrärahojen puitteissa. Kunta voi myös antaa välineitä, koneita tai laitteita korvauksetta vammaisen henkilön käytettäväksi. Kehitysvammaisten erityishuoltoon oikeutettu henkilö voi lisäksi saada päivittäisissä toiminnoissa tarvittavia välineitä kehitysvammaisen perusteella.

Lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineitä myöntää julkinen terveydenhuolto.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

4.14 Palveluasuminen

4.14.1 Palveluasuminen sosiaalihoitolain mukaan

Kunta järjestää palveluasumisen pääsääntöisesti sosiaalihoitolain perusteella ikääntyneille ja pitkäaikaissairaille henkilöille. Tällöin asiakasmaksut määräytyvät asiakasmaksulain mukaan, jolloin henkilön tulot vaikuttavat maksun suuruuteen. Henkilöllä tulee olla toimintakykyä niin paljon, ettei hän tarvitse laitoshoidoa.

(Sosiaalihoitolaki, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista)

4.14.2 Palveluasuminen vammaispalvelulain mukaan

Kunnan on järjestettävä palveluasuminen sellaiselle vaikeavammaiselle henkilölle, joka tarvitsee jatkuvasti tai erityisen runsaasti toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa, mutta joka ei ole jatkuvan laitoshoidon tarpeessa.

Palveluasumiseen kuuluvat asunto, joka voi olla oma asunto, palvelutalo tai ryhmä- tai hajautettu asuminen. Palveluasumiseen sisältyy myös asumiseen ja arjesta selviytymiseen liittyvät välttämättömät palvelut, joita ovat esimerkiksi liikkumisesta, pukeutumisesta, siivouksesta ja lääkityksestä huolehtiminen. Nämä palvelut voidaan järjestää esimerkiksi kunnan kotipalveluna ja -sairaanhoidona.

Palveluasuminen voidaan järjestää myös esimerkiksi henkilökohtaisen avun turvin, omaishoidon tukena, asunnon muutostöinä ja turvapuhelinjärjestelyinä. Useimmiten palveluasuminen järjestetään edellä kuvattujen palveluiden ja tukitoimien yhdistelminä. Palvelut perustuvat yksilölliseen palvelusuunnitelmaan ja ovat maksuttomia käyttäjälleen.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista)

4.14.3 Kehitysvammalain mukaiset asumispalvelut

Kehitysvammaisten erityishuoltoon oikeutetuille henkilöille voidaan järjestää asumispalveluita myös kehitysvammalain perusteella. Kehitysvammaisten erityishuollosta voidaan periä maksua vain ylläpidosta lukuun ottamatta alle 16-vuotiaan henkilön osittaista eli käytännössä alle vuorokauden kerrallaan kestävä ylläpitoa. Ylläpitoon kuuluvat kaikki tavanomaiset henkilölle vammasta riippumatta aiheutuvat menot, kuten vuokra, ruoan raaka-aineet, lääkkeet sekä vesi- ja sähkömaksut. Vamman vuoksi tarvittavista palveluista ei saa periä maksua.

(Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista)

4.15 Perhehoito

Perhehoidosta tehdään toimeksiantosopimus silloin, kun perhehoitosopimus tehdään kunnan tai kuntayhtymän ja perhehoitajan välillä. Jos kunta tai kuntayhtymä hankkii perhehoidon palvelun yksityiseltä palveluntuottajalta kuten ammatilliselta perhekodilta, tehdään sopimus perhehoidon järjestämisestä.

Asiakkaan sijoitus perhehoitoon voidaan tehdä esimerkiksi vammaispalvelulain, kehitysvammalain tai sosiaalihuoltolain perusteella. Perhehoitoon sijoitetulle asiakkaalle laaditaan asiakas- tai palvelusuunnitelma.

(Perhehoitolaki)

4.16 Henkilökohtainen apu

Vaikeavammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus henkilökohtaiseen apuun. Siihen ovat oikeutettuja sellaiset vaikeavammaiset henkilöt, jotka tarvitsevat välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön antamaa apua suoriutuakseen päivittäisistä toimistaan, työstään ja opiskelustaan sekä voidakseen harrastaa, osallistua yhteiskunnallisiin toimintoihin ja ylläpitääkseen sosiaalisia suhteitaan. Vamma tai sairaus katsotaan pitkäaikaiseksi myös tilanteissa, joissa sen aiheuttamat rajoitukset henkilön toimintakyvylle vaihtelevat.

Avun järjestäminen edellyttää sitä tarvitsevan henkilön kykyä määritellä avun sisältö ja toteutustapa. Tämä ns. voimavaraedellytys on asetettu oikeuskäytännössä matalalle. Henkilö voi muun muassa ilmaista avustamista koskevia toiveitaan muuten kuin puheella, mutta avun tarpeen määrittelyn ei tule kokonaan perustua toisen henkilön näkemyksiin. Myös ikääntyneillä vammaisilla henkilöillä sekä ikääntyneinä vammautuneilla henkilöillä on oikeus henkilökohtaiseen apuun. Sen sijaan tavanomaiseen ikääntymiseen liittyvät avun tarpeet eivät oikeuta henkilökohtaiseen apuun. Palvelu- ja hoidontarpeensa kannalta perustellusti laitoshoidossa olevat ihmiset rajautuvat henkilökohtaisen avun ulkopuolelle. Henkilökohtaisen avun turvin ei myöskään voida vastata pääosin hoivaan, hoitoon tai valvontaan liittyviin tarpeisiin. Runsaskaan valvonnan tai ohjauksen tarve apua toteutettaessa ei kuitenkaan ole este avun myöntämiselle, kun avun tarve perustuu pääasiassa muuhun seikkaan. Pääosin hoitoon, hoivaan tai valvontaan perustuviin avustamisen tarpeisiin tulee vastata muilla soveltuvilla sosiaalihuollon palveluilla.

Apua on järjestettävä päivittäisiä toimia, työtä ja opiskelua varten siinä laajuudessa kuin apuun oikeutettu henkilö tarvitsee. Harrastuksia, yhteiskunnallista osallistumista ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ylläpitämistä

varten henkilökohtaista apua on järjestettävä vähintään 30 tuntia kuukaudessa.

Kunta voi järjestää henkilökohtaista apua seuraavilla tavoilla:

1. Työnantajamalli

Työnantajamallissa kunta korvaa henkilökohtaisen avustajan palkkaamisesta aiheutuvat kustannukset avustajan työnantajana toimivalle vammaiselle tai pitkäaikaissairaalle henkilölle. Palkan ohella korvataan työnantajan maksettavaksi kuuluvat lakisääteiset maksut ja korvaukset. Lisäksi korvattavia ovat työaikalain mukaiset korvaukset pyhä- ja ylitöistä sekä vuosilomalain mukaiset korvaukset ja sairausajan palkka. Myös lakisääteisestä työsuojelusta johtuvat perehdytys- ja muut välttämättömät kulut voivat tulla korvattaviksi. Samoin korvattavia ovat vakituisen työntekijän tilalle palkatun sijaisen palkkakulut. Edelleen korvattavia ovat muut kohtuulliset avustajasta aiheutuvat välttämättömät kulut. Sellaisina voidaan pitää esimerkiksi avustajan matkakuluja silloin, jos avustaminen edellyttää matkustamista työnantajan mukana.

Henkilökohtaisten avustajien työehtosopimus koskee niitä avustajia, joiden työnantaja eli vammaisen henkilö on Heta ry:n (Henkilökohtaisten avustajien työnantajaliiton) jäsen. Mikäli työnantaja ei ole Heta ry:n jäsen, työsuhteeseen sovelletaan työsuopimuslakia. Henkilökohtaisen avun järjestäminen työnantajamallin mukaan edellyttää työnantajaksi aikovalta henkilöltä sekä kykyä että halua toimia työnantajana. Tarvittaessa kunnan viranomaisen tulee ohjata ja auttaa avustajan palkkaamiseen liittyvissä asioissa. Työnantajana toimiva henkilö voi myös osoittaa osan tehtävistään kolmannelle osapuolelle ostamalla tältä esimerkiksi palkanlaskennan, palkanmaksun, koulutuksen ja avustajavälityksen palveluja.

Henkilökohtaista apua tarvitsevien ihmisten omaiset tai läheiset voivat toimia avustajina vain, jos se on erityisen painavasta syystä apua tarvitsevan henkilön edun mukaista. Tällaisena syynä voidaan pitää esimerkiksi äkillisiä avuntarpeita avustajan sairastuttua tai hänen työsuhteensa päätyttyä tai tilannetta, jossa perheen ulkopuolisen avustajan löytäminen osoittautuu vaikeaksi. Myös vammaan tai sairauteen liittyvät erityiset syyt voivat oikeuttaa omaisen palkkaamiseen avustajaksi esimerkiksi silloin kun kyse on toimintakykyyn voimakkaasti vaikuttavista sairauksista ja vammoista.

2. Palveluseteli avustajapalvelujen hankkimiseksi

Setelin on oltava arvoltaan sellainen, että sillä on mahdollista kattaa henkilölle palvelusuunnitelmassa määritellyn riittävän henkilökohtaisen avun kustannukset kokonaisuudessaan. Palveluseteli voi sopia henkilökohtaisen avun järjestämistavaksi pienten viikoittaisten tuntimäärien tilanteessa tai silloin, kun vakituiselle avustajalle tarvitaan sijaisia. Kunta hyväksyy ne sosiaalihuollon palvelujen tuottajat, joiden palvelujen ostamiseen palveluseteliä voidaan käyttää. Asiakas voi kieltäytyä hänelle tar-

jotusta palvelusetelistä, jolloin hänet on ohjattava muiden palvelujen piiriin.

3. Avustajapalvelu kunnan omana toimintana tai ostopalveluna

Kunta voi järjestää henkilökohtaista apua omana toimintanaan tai järjestää sitä ostopalveluna. Ostopalvelumallissa kunnan on erityisesti otettava huomioon asiakkaan itsemääräämisoikeuteen liittyvät seikat.

Kaikkia henkilökohtaisen avun järjestämistapoja voidaan myös yhdistää toisiinsa sekä muihin vammais- ja sosiaalipalveluihin kuten koti- ja omaishoitoon, jos se on tarkoituksenmukaista henkilön palvelusuunnitelmassa määriteltyn avuntarpeeseen vastaamiseksi. Myös asumiseen liittyviä palveluja voidaan täydentää henkilökohtaisella avulla, mikäli ne eivät riittävästi turvaa henkilön tarvitsemia palveluja asumispalveluyksikön tai kodin ulkopuolella.

Kaikki henkilökohtaisen avun muodot ovat saajalleen maksuttomia palveluja.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista)

4.17 Tulkkauspalvelut

Kuulo-, kuulonäkö- ja puhevammaisten tulkkauspalvelua haetaan Kelasta. Tulkkauspalvelua voi saada työssä käyntiin, opiskeluun, asiointiin, yhteiskunnalliseen osallistumiseen, harrastamiseen ja virkistykseen. Sen käyttö edellyttää, että pystyy ilmaisemaan itseään tulkkauksen avulla ja käyttää jotain toimivaa kommunikointimenetelmää.

Oikeutta palveluun haetaan tavallisesti vain kerran. Lisätunteja, opiskelutulkkauksista ja tulkkausta ulkomaanmatkoille on haettava erikseen. Tulkkauspalvelu voidaan järjestää myös etätulkkauspalveluna.

Kuulo- tai puhevammaisella henkilöllä on oikeus käyttää tulkkauspalvelua vähintään 180 tuntia vuodessa. Kuulonäkövammaisella henkilöllä on oikeus käyttää tulkkauspalvelua vähintään 360 tuntia vuodessa. Opintoihin liittyvää opiskelutulkkauksista voi saada siinä laajuudessa kuin sitä välttämättä tarvitsee. Ulkomaanmatkalle tulkkauspalvelua myönnetään yleensä enintään kahden viikon ajalle. Tulkkauksentunteja voi saada enemmänkin kuin vähimmäismäärän, jos se on perusteltua. Lisätuntien myöntämisessä otetaan huomioon käyttäjän yksilölliset tarpeet.

[Lisätietoja saa Kelasta.](#)

(Laki vammaisten henkilöiden tulkkauspalveluista)

4.18 Ylimääräiset vaatetus- ja erityisravintokustannukset

Korvausta ylimääräisistä vaatetuskustannuksista voivat hakea kunnalta henkilöt, joille vamma tai sairaus aiheuttaa vaatteiden tavanomaista suu-
rempaa kulumista tai jotka eivät vamman tai sairauden vuoksi voi käyttää kaupasta ostettavia vaatteita tai jalkineita. Pitkäaikaisesti ja säännöllisesti tarvittavan erityisravinnon tai erityisravintovalmisteiden käytöstä aiheutuviin ylimääräisiin kustannuksiin voi niin ikään hakea korvausta. Korvauksia on haettava puolen vuoden kuluessa kustannusten synty-
mistä. Etuudet ovat määrärahasidonnaisia.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista)

4.19 Päivätoiminta

Kunnan on järjestettävä päivätoimintaa vaikeavammaisille henkilöille, joilla vamman aiheuttama toimintarajoite on niin vaikea, että se estää osallistumisen sosiaalihuoltolain mukaiseen työtoimintaan ja joilla ei ole oikeutta kehitysvammalain nojalla järjestettävään päivätoimintaan. Päivätoimintaan on oikeus esimerkiksi silloin, kun toimintakyky on voimakkaasti alentunut useamman eri vamman tai sairauden yhteisvaikutuksen seurauksena. Suurin yksittäinen päivätoiminnan piiriin kuuluva ryhmä ovat henkilöt, joilla on erittäin vaikea mielenterveysongelma.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

4.20 Vanhuspalvelulaki

Vanhuspalvelulaki ei velvoita kuntia järjestämään uusia palveluja vanhusten sosiaalihuoltoon. Laki täydentää muuta sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädäntöä. Lain tavoitteena on varmistaa, että iäkkäät ihmiset saavat yksilöllistä tarpeiden mukaista hoitoa ja huolenpitoa.

Lain lähtökohtana on kotiin annettavien palvelujen ensisijaisuus. Pitkäaikaishoito voidaan toteuttaa laitoshoidon tavoin vain silloin, kun siihen on lääketieteelliset perusteet tai se on iäkkään henkilön edun mukaista. Pitkäaikaishoidossa puolisoille on järjestettävä mahdollisuus asua yhdessä.

Iäkkäiden henkilöiden palvelujen tarve on arvioitava viivytyksettä ja laadittava palvelusuunnitelma. Vaihtoehtoja on neuvoteltava iäkkään henkilön kanssa ja hänen näkemyksensä on kirjattava palvelusuunnitelmaan. Sosiaalipalvelut on järjestettävä viimeistään kolmessa kuukaudessa päätöksenteosta ja kiireellisissä tapauksissa viipymättä.

Lain mukaan iäkkään henkilön palvelujen on oltava laadukkaita. Laadukkaiden palvelujen yksi edellytys on henkilöstön riittävä määrä. Hen-

kilöstitön mitoituksia ohjataan ikäihmistön palvelujen laatusuosituksella (*Laatusuositus hyvän ikääntymisen turvaamiseksi ja palvelujen parantamiseksi*). *Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2013:11*). Ympäri-vuorokautisessa hoidossa suositus henkilöstön vähimmäismääräksi on 0,5 työntekijää asiakasta kohden vuorokaudessa.

Kunta on velvollinen nimeämään vastuuhenkilön iäkkäälle henkilölle, jos hän tarvitsee apua palvelujen toteuttamisesta ja yhteensovittamisesta.

(Laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveystalvuluista)

4.21 Päihdetyö sosiaalipalveluna

Päihdetyöllä tuetaan päihiteettömyyttä, vähennetään riskitekijöitä ja vahvistetaan voimavaroja ja hyvinvointia tukevia elementtejä. Yhteisöllisyyden ja osallistumisen vahvistamista voidaan tukea esimerkiksi sosiaalisella isännöinnillä.

Päihdetyön muotoja ovat:

- ohjaus ja neuvonta
- päihiteiden ongelmakäyttäjille ja heidän läheisilleen suunnatut palvelut (esimerkiksi a-klinikka, painopisteenä avopalvelut)
- muut päihiteettömyyttä tukevat tai ongelmakäytön haittoja vähentävät sosiaalipalvelut (esimerkiksi asumisen tukeminen tai riittävän pitkä kuntoutus katkaisuhoidon jälkeen).

Raskaana olevalla on oikeus saada välittömästi riittävät päihiteettömyyttä tukevat palvelut.

Päihdepalveluja haetaan kunnan sosiaali- ja/tai terveystoimelta. Päihdetyö on toteutettava siten, että se muodostaa toimivan kokonaisuuden kunnan muiden mielenterveys- ja päihdepalvelujen kanssa. Terveystalvuhuoltolain mukaista hoitotakuuta on noudatettava.

(Sosiaalihuoltolaki)

4.22 Mielenterveystyö sosiaalipalveluna

Mielenterveystyön tavoitteena on vahvistaa mielenterveyttä suojaavia tekijöitä ja poistaa ja vähentää vaarantavia tekijöitä.

Mielenterveystyön muotoja ovat:

- ohjaus ja neuvonta
- yksilön ja perheen tarpeen mukainen psykososiaalinen tuki
- yksilön ja yhteisön psykososiaalisen tuen yhteensovittaminen äkillisissä, järkyttävissä kriisitilanteissa

- muut yksilön mielenterveyttä tukevat sosiaalipalvelut

Sosiaalihuollon mielenterveystyö on toteutettava siten, että se muodostaa toimivan kokonaisuuden muun sosiaali- ja terveydenhuollon kanssa.

(Sosiaalihuoltolaki)

4.23 Postinjakelu kotiovelle

Postilain mukaan kirjelähetykset tulee jakaa pientaloihin kohtuullisen matkan päähän postin saajan osoitepaikasta ja kerrostaloihin rakennukseen asiakaskohtaisena jakeluna. Postilakia ja Viestintäviraston sen nojalla antamia määräyksiä ei sovelleta sanoma- ja aikakauslehtien jakeluun.

Viestintäviraston määräyksissä todetaan, että yksittäistapauksissa voidaan ottaa huomioon postin saajan henkilökohtaiset erityistarpeet. Postin jakelutapaan ja postilaatikkojen sijoitteluun vaikuttava henkilökohtainen erityistarve on esimerkiksi postin saajan liikuntaesteisyys tai vähintään 75 vuoden ikä. Liikuntaesteisyys voi johtua postin saajan invaliditeetista, kroonisesta tai muuten pitkäaikaisesta sairaudesta tai korkeasta iästä.

Liikuntaesteisellä sekä 75 vuotta täyttäneellä postin saajalla on pyynnöstään oikeus saada kirjepostinsa jaetuksi joko tontin rajalle ajo- ja kulkuliittymään sijoitettuun postilaatikkoon tai huoneistokohtaiseen postiluukkuun. Poikkeavan postijakelun edellytys on, että jokainen saman talouden postinsaajista on oikeutettu poikkeavaan postinjakeluun. Poikkeuspalveluun on oikeutettu myös yhteistaloudessa asuva liikuntaesteinen tai 75-vuotias postin saaja, joka säännönmukaisesti tai toistuvasti joutuu olemaan yksin siten, että hänen kirjepostin noutamisensa huomattavasti vaikeutuu.

Kirjelähetyksen siirtopyynnöt tulee esittää oman postitoimipaikan jakelupäällikölle. Kirjepostilähetysten jakelupisteen siirto lähemmäs on makсутonta vain silloin, kun se tapahtuu hyväksytyin erityistarpeen perusteella.

(Postilaki, Viestintäviraston määräys 61/2011 M)

5 Lapset ja lapsiperheet

5.1 Lasten kotihoidon tuki, yksityisen hoidon tuki ja joustava hoitoraha

5.1.1 Kotihoidon tuki

Vanhempainrahakauden päätyttyä alle kolmevuotiaiden lasten vanhemmat voivat valita kunnallisen päivähoitopaikan, lasten kotihoidon tuen ja lasten yksityisen hoidon tuen välillä. Kotihoidon tukea ja yksityisen hoidon tukea haetaan Kelasta, silloin kun lapsi ei ole kunnallisessa päivähoidossa. Kotihoidon tukea voi saada myös, jos palkkaa alle 3-vuotiaalle lapselleen hoitajan kotiin.

5.1.2 Yksityisen hoidon tuki

Yksityisen hoidon tukea voidaan maksaa siihen saakka, kunnes lapsi menee kouluun. Kotihoidon tukeen ja yksityisen hoidon tukeen kuuluu hoitoraha sekä tulosidonnainen hoitolisä ja kuntalisä kotikunnasta riippuen.

5.1.3 Joustava hoitoraha

Jos vanhempi tekee lyhyempää työaikaan alle kolmevuotiaan lapsen hoidon vuoksi, hän voi hakea Kelasta joustavaa hoitorahaa. Joustavan hoitorahan määrä riippuu vanhemman viikkotyöajasta. Kun viikoittainen työaika on enintään 22,5 tuntia tai työaika on enintään 60 prosenttia tavanomaisesta, hoitoraha on 243,28 euroa kuukaudessa.

Kun työaika on yli 22,5 tuntia viikossa tai enintään 80 prosenttia alan kokopäivätyön työajasta, hoitoraha on 162,19 euroa kuukaudessa. Joustavaa hoitorahaa voi saada samaan aikaan yksityisen hoidon tuen kanssa ja myös silloin, kun lapsi on osan aikaa kunnallisessa päivähoidossa. Joustavaa hoitorahaa maksetaan kerrallaan vain yhdestä lapsesta.

(Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta)

5.2 Osittainen hoitoraha

Osittaista hoitorahaa voidaan maksaa, kun lapsi aloittaa koulun. Osittaista hoitorahaa voidaan maksaa lapsen toisen perusopetusvuoden päättämiseen saakka (31.7.). Vanhemmat, joiden lapsi on pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä, voivat saada osittaista hoitorahaa kunnes lapsi päättää kolmannen perusopetusvuotensa.

Osittaisen hoitorahan edellytyksenä on, että vanhemman keskimääräinen viikoittainen työaika on enintään 30 tuntia viikossa. Osittaista hoitorahaa voidaan maksaa molemmille vanhemmille, mutta he eivät saa hoitaa lasta yhtä aikaa. Toinen vanhemmista voi lyhentää työaikaansa esimerkiksi aamusta ja toinen illasta. Osittaista hoitorahaa maksetaan kerrallaan vain yhdestä lapsesta, vaikka tuen saamisen ehdot täyttäviä lapsia olisi perheessä useampiakin. Osittaista hoitorahaa ei voi saada samaan aikaan joustavan hoitorahan kanssa.

Osittaisen hoitorahan määrä on 97,73 euroa. Oikeus osittaiseen hoitopaaseen ei ole sidottu aikaan, jolta Kela maksaa osittaista hoitorahaa.

(Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta)

5.3 Alle 16-vuotiaan vammaistuki

Kela voi myöntää alle 16-vuotiaan vammaistukea, jos pitkäaikaisesti sairaa tai vammaisen lapsen hoidosta, huolenpidosta ja kuntoutuksesta aiheutuu vähintään kuuden kuukauden ajan tavanomaista suurempaa rasitusta ja sidonaisuutta verrattuna vastaavanikäiseen terveeseen lapseen. Tukea maksetaan kolmeen ryhmään porrastettuna sidonaisuuden ja rasituksen mukaan. Tukea ei myönnetä yksinomaan kustannusten perusteella.

Vammaistuki voidaan myöntää määräajaksi tai siihen asti kun lapsi täyttää 16 vuotta. Kela ratkaisee asian sen mukaan, miten pysyvä lapsen hoidosta, huolenpidosta ja kuntoutuksesta aiheutuva rasitus on, ja miten paljon nämä sitovat perhettä. Määräaikaiseksi myönnettyyn tukeen voi hakea jatkoa.

Tuen määrät ovat:

- perustuki 92,94 euroa/kk
- korotettu tuki 216,87 euroa/kk
- ylin tuki 420,51 euroa/kk

Perusvammaistuen edellytyksenä on, että lapsen hoidosta, huolenpidosta ja kuntoutuksesta aiheutuu tavanomaista suurempaa, vähintään viikoit-

taista räsitus ja sidonnaisuutta. Korotettua vammaistukea maksetaan, kun lapsen hoidosta, huolenpidosta ja kuntoutuksesta aiheutuva räsitus ja sidonnaisuus ovat vaativia tai vievät päivittäin huomattavasti aikaa. Ylin vammaistuki on tarkoitettu lapsille, joiden hoidosta, huolenpidosta ja kuntoutuksesta aiheutuu perheelle vaativaa ja ympärivuorokautista räsitusta ja sidonnaisuutta. Hakemukseen liitetään lääkärintodistus.

Kun lapsi täyttää 16 vuotta, hänellä voi olla oikeus 16 vuotta täyttäneen vammaistukeen, nuoren kuntoutusrahan tai joissakin tapauksissa eläkettä saavan hoitotukeen.

(Laki- ja asetus vammaisetuksista)

5.4 Omaishoidon tuki

[Ks. luku 4.6](#)

5.5 Sosiaalityö ja palveluohjaus

Sosiaaliturvaa ja palveluihin hakeutumista koskevaa neuvontaa ja palveluohjausta saa kunnan sosiaalityöntekijältä ja vammaispalveluohjaajalta. Heihin kannattaa ottaa yhteyttä myös palvelutarpeen arvioinnin ja palvelusuunnitelman saamiseksi. Sosiaalihuollon asiakaslain mukaan sosiaalihuoltoa toteutettaessa on laadittava palvelu-, hoito-, kuntoutus- tai muu vastaava suunnitelma, jollei kyseessä ole tilapäinen neuvonta ja ohjaus tai jollei suunnitelman laatiminen ole muutoin ilmeisen tarpeetonta.

Neuvontaa ja ohjausta saa sairaaloiden sosiaalityöntekijöiltä ja kuntoutusohjaajilta, potilas- ja vammaisjärjestöistä sekä [yhteispalvelupisteistä](#).

(Sosiaalihuoltolaki, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

5.6 Päivähoito

Kunnalla on lakisäiteinen velvollisuus järjestää päivähoito kaikille alle kouluikäisille lapsille. Erityistä tukea ja kasvatusta tarvitsevalle lapselle tulee taata riittävä yksilöllinen tuki ja ohjaus päivähoidossa esimerkiksi avustajan avulla tai huomioimalla lapsi henkilöstömäärässä ns. kahdenpaikkaisena. Vammaisen ja pitkäaikaissairaana lapsen päivähoito voidaan järjestää myös päiväkodin erityisryhmässä, erityispäiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lisätietoja eri vaihtoehtoista saa kuntien varhaiskasvatuksen palveluneuvojilta ja erityislastentarhanopettajilta. Kunnallisen päivähoiton vaihtoehtona perhe voi hakea Kelasta lasten kotihoidon tukea alle 3-vuotiaalle lapselle tai yksityisen hoidon tukea alle kouluikäiselle lapselle ([ks. luku 5.1](#)).

Kun kehitysvammaisten erityishuoltoon oikeutetulla lapsella on tarve päivähoitoon ensisijaisesti kuntoutuksellisista syistä, päivähoito järjestetään päivähoitolain sijasta kehitysvammalain perusteella, ja se on asiakkaalle maksutonta.

(Laki- ja asetus lasten päivähoidosta, Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

5.7 Koulupäivän aikainen omahoidon tuki

Pitkäaikaissairaalla lapsella on oikeus saada yksilöllisesti tarvitsemansa tuki sairautensa omahoitoon koulupäivän aikana osana kouluterveydenhuollon palveluita. Tuen järjestämisestä vastaa kouluterveydenhuolto yhdessä muiden oppilashuollon toimijoiden kuten koulunkäyntiavustajien kanssa.

(Terveydenhuoltolaki)

5.8 Koulunkäyntiavustaja

Vammaisella tai muuta erityistä tukea tarvitsevalla oppilaalla on oikeus saada maksutta opetukseen osallistumisen edellyttämät avustajapalvelut. Koulunkäyntiavustaja / koulunkäynninohjaaja voi olla henkilö- tai ryhmäkohtainen. Avustajan tarvetta arvioitaessa tulee riittävästi ja monipuolisesti selvittää lapsen yksilöllinen tilanne, avun tarve ja muu saatavilla oleva tuki. Koulunkäyntiavustajan myöntää opetustoimi.

(Perusopetuslaki)

5.9 Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta sekä loma-ajan hoito

Kunta voi järjestää koululaisille aamu- ja iltapäivätoimintaa aamulla ennen koulupäivän alkua, iltapäivällä koulupäivän jälkeen ja koulun loma-aikoina. Perusopetuslain mukainen koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta on tarkoitettu 1. ja 2. vuosiluokan oppilaille sekä muiden vuosiluokkien oppilaille, joille on tehty erityistä tukea koskeva päätös. Kunta päättää toiminnan laajuudesta. Toimintaan osallistumisesta voidaan periä kohtuullisia kuukausimaksuja. Kehitysvammaisille lapsille aamu- ja iltapäivätoimintaa järjestetään yleensä erityishuoltona, joten siitä ei peritä asiakasmaksuja. Lisätietoja saa oppilaan koulusta.

Kunta voi järjestää koulujen loma-ajan hoitoa vammaisille lapsille, jotka sitä vanhempien työssäkäynnin tai muun erityisen syyn vuoksi tarvitsevat. Kehitysvammaisille lapsille loma-ajan hoitoa järjestetään erityis-

huoltona. Vammaisille lapsille on mahdollista hakea avustajaa opetustoimen kustantamana myös aamu- ja iltapäivätoimintaan.

(Perusopetuslaki, Perusopetuksen aamu- ja iltapäivätoiminnan perusteet, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

5.10 Hoitoapua kotiin

Kunnan sosiaalitoimiston kotipalveluohjaajalta voi tiedustella tilapäistä hoitoapua kotiin ja hoidosta perittäviä maksuja. Lastenhoitoapua voi tiedustella myös [Mannerheimin lastensuojeluliitosta](#) tai [Väestöliitosta](#).

(Sosiaalihuoltolaki)

5.11 Tukihenkilö

Sosiaalitoimiston kautta voidaan järjestää vapaaehtoinen tukihenkilö kouluikäiselle lapselle tai nuorelle, joka tarvitsee erityistä tukea sosiaalisissa suhteissa, harrastuksissa ja muussa vapaa-ajan vietossa. Tukihenkilöä haetaan lastensuojelun tai vammaispalvelun sosiaalityöntekijältä.

Vapaaehtoisuuteen ja vertaisuuteen perustuvaa tukihenkilötoimintaa järjestävät myös monet vammais- ja potilasjärjestöt.

(Lastensuojelulaki, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

5.12 Henkilökohtainen apu

Vaikeavammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus henkilökohtaiseen apuun ([ks. luku 4.14](#)). Lapsen oikeus henkilökohtaiseen apuun on aina arvioitava yksilö- ja tilannekohtaisesti.

Henkilökohtaista apua annetaan niiden toimintojen tukemiseen, mitkä saman ikäinen vammaton lapsi jo tekisi itse. Henkilökohtaisen avun tarve ei saa perustua ensisijaisesti hoivaan, hoitoon tai valvontaan eikä se siis ole esimerkiksi päivähoitoa korvaava palvelu. Lapsen palvelujen tarve tulee kartoittaa kokonaisvaltaisesti ja pyytää kunnan sosiaalitoimea laatimaan kattava palvelusuunnitelma ([ks. luku 1.3.2](#)). Päivähoidossa tarvittavan avustajan järjestää päivähoito ja koulussa opetustoimi.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja

tukitoimista, Varhaiskasvatuslaki, Perusopetuslaki)

5.13 Tulkkauspalvelut ja kommunikaation apuvälineet

Kelalla on tulkkauspalvelujen järjestämisvelvollisuus kuulonäkö-, kuulo- ja puhevammaisille lapsille ([ks. luku 4.15](#)). Kunnat ovat vastuussa kuulonäkö-, kuulo- ja puhevammaisten tarvitsemista muista palveluista. Esimerkiksi tulkkauspalvelujen tarpeen arviointiin liittyvä selvittelytyö toteutetaan osana vammaispalvelulain mukaista palvelutarpeen arviointia ja palvelusuunnitelman laatimista.

Kommunikaatioapuvälineet, elleivät ne liity suoraan tulkkauspalveluun, ovat osa kuntien järjestämää lääkinällistä kuntoutusta. Viittomakielen opetus ja muu vammaisen henkilön ja hänen lähiyhteisönsä opastus kommunikaation parantamiseen ovat vammaispalvelulain tai kehitysvammalain mukaista sopeutumisvalmennusta.

(Laki vammaisten henkilöiden tulkkauspalveluista, Terveystieteiden tutkimuslaki, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

5.14 Lääkinällinen kuntoutus

Ensisijainen vastuu kuntoutuksesta on kotikunnalla. Lääkinällistä kuntoutusta ovat esimerkiksi kuntoutustutkimukset ja -neuvonta, erilaiset terapiat, sopeutumisvalmennus sekä apuvälineet. Kela kustantaa lääkinällistä kuntoutusta vaikeavammaisille lapsille. Kuntoutuksen saaminen edellyttää julkisessa terveydenhuollossa tehtyä asianmukaista kuntoutussuunnitelmaa. Kela korvaa myöntämäänsä kuntoutukseen liittyvät matkat omavastuun ylittävältä osalta ([ks. 7.1.5.1](#)).

Muiden kuin vaikeavammaisten lasten lääkinällisen kuntoutuksen vastuu on yleensä kunnallisella terveydenhuollolla. Näin on myös silloin, kun kuntoutus liittyy välittömästi sairaanhoitoon. Vammaisen lapsen tarvitsemat jokapäiväiset liikkumisen, toimimisen ja kommunikoinnin apuvälineet kustantaa tavallisesti julkinen terveydenhuolto ([ks. luku 9](#)). Lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineet ovat terveydenhuollon asiakasmaksulain nojalla käyttäjälleen maksuttomia.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista, Terveystieteiden tutkimuslaki, Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetus lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineiden luovutuksesta, Laki- ja asetus sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista)

5.15 Sopeutumisvalmennus

Sopeutumisvalmennukseen kuuluu neuvonta, ohjaus ja valmennus pitkäaikaissairaan tai vammaisen lapsen ja läheisten sosiaalisen toimintakyvyn edistämiseksi. Sopeutumisvalmennusta järjestetään kursseina ja vertaistukitoimintana osana kuntoutusta, se voi toteutua yksilöllisesti tai ryhmäkohtaisesti ja tarvittaessa olla myös toistuvaa. Sopeutumisvalmennukseen pääsyyn tarvitaan kuntoutussuunnitelma ja lääkärin lausunto. Sopeutumisvalmennusta järjestävät Kela, vammaisjärjestöt, kuntoutuslaitokset sekä kunnat ja kuntayhtymät. Palvelut ovat asiakkaalle maksuttomia.

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta, Asetus lääkinnällisestä kuntoutuksesta, Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista, Laki liikennevakuutuksen kuntoutuksesta)

5.16 Erityishoitoraha

Kelan maksama erityishoitoraha korvaa vanhemman ansionmenetystä siltä ajalta, jona hän osallistuu alle 16-vuotiaan vaikeasti sairaan tai vammaisen lapsen sairaanhoitoon tai kuntoutukseen. Kyseessä voi olla oma lapsi, avio- tai avopuolison lapsi tai adoptiolapsi. Myös henkilö, joka vanhemman tavoin hoitaa lasta, voi saada erityishoitorahaa.

Erityishoitoraha edellyttää, että lapsen hoitaja

- osallistuu alle 7-vuotiaan lapsen hoitoon tai kuntoutukseen sairaalassa, poliklinikalla tai kuntoutus- tai sopeutumisvalmennuskursseilla
- osallistuu 7–15-vuotiaan vaikeasti sairaan lapsen sairaala- tai poliklinikkahoitoon tai kuntoutukseen tai
- hoitaa kotona alle 16-vuotiasta vaikeasti sairasta lasta ja kotihoito liittyy lapsen sairaalahoitoon tai sairaalan poliklinikkahoitoon ja kun toipumassa oleva lapsi on palaamassa kouluun tai päivähoitoon ja hoitaja on varalla koulu- tai päivähoitokokeilun ajan.

Erityishoitorahan saaminen edellyttää, että lasta hoitava lääkäri on katsonut vanhemman osallistumisen lapsen hoitoon tai kuntoutukseen tarpeelliseksi ja että henkilö on lapsen hoitoon osallistumisen takia estynyt tekemästä työtään tai opiskelemasta päätoimisesti.

Hoitava lääkäri määrittelee, onko lapsen sairaus vaikea. Vaikea sairaus voi olla esimerkiksi leukemia tai muu pahanlaatuinen kasvain, vaikea sydänvika, vaikea palovamma tai tapaturma, vaikeasti tasapainotettava diabetes ja diabeteksen hoidon aloitusvaihe, vaikea mielenterveyden häiriö, vaikea kehitysvamma, vaikea keuhkoastma ja vaikea nivelreuma.

Erityishoitorahaa maksetaan saman sairauden perusteella enintään 60 arkipäivältä lasta kohden, mutta tämä enimmäisaika lasketaan erikseen sai-

raalahoidon ja kotihoidon ajalta. Maksuaikaa voidaan jatkaa vielä 30 arkipäivällä, ja sairaalahoidon ajalta erittäin painavista lääketieteellisistä syistä pidempäänkin.

Erityishoitorahan suuruus määräytyy vanhempien työtulojen perusteella. Erityishoitorahaa on haettava neljän kuukauden kuluessa takautuvasti lapsen hoidon alkamisesta.

(Sairausvakuutuslaki)

5.17 Kuntoutusraha vanhemmalle

Kelan kuntoutusraha on korvaus lyhytaikaisesta ansionmenetyksestä vanhemmalle, joka osallistuu sopeutumisvalmennukseen tai perhekuntoutukseen ja on sen vuoksi estynyt tekemästä työtä. Kuntoutusraha määräytyy yleensä sairauspäivärahan tavoin työtulojen mukaan ja on veronalaista tuloa ([ks. luku 8.11](#)).

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista)

5.18 Lapsen terveydenhoidon kustannukset

Julkisen terveydenhuollon avosairaanhoidon lääkäripalveluista ei peritä maksuja alle 18-vuotiailta. Lasten sairaalahoito julkisessa terveydenhuollossa on maksutonta seitsemän vuotuisen omavastuupäivän jälkeen.

Kohtuuttoman suureksi kasvavan maksurasituksen estämiseksi on tietyille asiakkaan maksettaviksi tuleville sosiaali- ja terveydenhuollon maksuille määrätty vuotuinen maksukatto. Perheen lasten julkisten sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksut voidaan laskea yhteen toisen vanhemman maksujen kanssa ([ks. luku 7.3.1](#)).

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista on mahdollista hakea alennusta tai vapautusta perheen tulojen perusteella tai erityisten sosiaalisten tai taloudellisten syiden vuoksi. Alennusta haetaan siitä yksiköstä, jossa kyseinen asiakasmaksu on määritetty ([ks. luku 7.3.13](#)).

Sairausvakuutus korvaa osan yksityislääkärin palkkiosta, lääkärin määräämistä tutkimuksista ja hoidoista sekä lääkärin määräämistä lääkkeistä hyväksytyjen taksojen mukaan ([ks. luvut 7.1.1 ja 7.1.4](#)). Korvausta haetaan Kelasta. Kela korvaa myös matkakustannuksia lääkäriin sekä lääkärin määräämiin tutkimuksiin ja hoitoihin omavastuun ylittävältä osalta ([ks. luku 7.1.5](#)) sekä maksaa yöpymisrahaa, mikäli matka edellyttää yöpymistä.

(Kansanterveyslaki, Terveydenhuoltolaki, Laki sosiaali- ja

terveydenhuollon asiakasmaksuista, Sairausvakuutuslaki)

5.19 Vaipat

Terveyskeskus myöntää vaipat maksutta esimerkiksi yli 3-vuotiaalle vaippoja edelleen päivittäin tarvitsevalle pitkäaikaissairaalle tai vammaiselle lapselle. Hakemus toimitetaan terveysaseman terveydenhoitajalle.

(Terveydenhuoltolaki, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista)

5.20 Ylimääräiset vaatetuskustannukset

Vammaisen henkilö voi vammaispalvelulain perusteella saada korvausta ylimääräisistä vaatekustannuksista, jotka johtuvat vamman tai sairauden aiheuttamasta vaatteiden tavanomaista suuremmasta kulumisesta tai siitä, että henkilö ei vammansa vuoksi voi käyttää valmiina ostettavia vaatteita tai jalkineita. Tukea haetaan sosiaalitoimesta ([ks. luku 4.16](#)).

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista)

5.21 Asunnon muutostyöt sekä asuntoon kuuluvat välineet ja laitteet

Vaikeavammaisen lapsen kodin muutostyöt, muutostöiden suunnittelu ja esteiden poisto asunnon välittömästä lähiympäristöstä sekä asuntoon kiinteästi asennettavat välineet ja laitteet korvataan, jos lapsi välttämättä tarvitsee ne vammansa tai sairautensa takia suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Tukea haetaan sosiaalitoimesta ([ks. luku 4.11](#)).

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista)

5.22 Päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa tarvittavat välineet, koneet ja laitteet

Muiden kuin lääkinnällisen kuntoutuksen piiriin kuuluvien välineiden, koneiden ja laitteiden hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin voi hakea tukea sosiaalitoimesta ([ks. luku 4.12](#)).

(Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

Mikäli auto on tarpeellinen vaikeavammaisen lapsen kuljetuksen vuoksi, voidaan uutena hankittavaan autoon hakea autoveron palautusta tai huojennusta ([ks. luku 10.1](#)).

Vapautus ajoneuvoverosta voidaan myöntää, mikäli auton hankintaan on saatu autoveronpalautusta tai mikäli lapselle on myönnetty vammaisen pysäköintilupa. Vammaisen pysäköintilupaa haetaan poliisilaitokselta. Luvan saaminen voi perustua lapsen liikuntavammaan tai johonkin muuhun lapsen erityisongelmaan, jonka vuoksi lapsen saattaminen autosta määränpäähän on vaikeaa ([ks. luku 3.3.2](#)).

Kuljetuspalveluja saattajapalveluineen voidaan myöntää kunnan sosiaalitoimesta vaikeavammaiselle lapselle, joka ei vammansa takia voi vapaa-ajan matkoilla käyttää julkisia joukkoliikennevälineitä. Kuljetuspalveluja voidaan myöntää mm. asiointiin sekä harrastus- ja virkistystoimintaan tarvittaviin matkoihin. Kuljetuspalveluja ei voi käyttää terveyden- ja sairaanhoidon matkoihin ([ks. luku 3.4](#)). Kehitysvammaisten erityishuollon palveluiden saamiseksi välttämättömät kuljetukset kuuluvat erityishuoltoa järjestävän kunnan tai kuntayhtymän vastuulle.

Vaikeavammaisilla ja pitkäaikaissairailta lapsilla on oikeus koulutoimen järjestämiin koulukuljetuksiin, jos he eivät kykene käyttämään julkista liikennettä. Koulu hoitaa koulukuljetusasiat yhteistyössä huoltajien kanssa. Maksuttoman kuljetuksen vaihtoehtona on oppilaan kuljettamista tai saattamista varten myönnettävä riittävä avustus. Lapset, jotka kuuluvat pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin, ovat oikeutettuja koulukuljetukseen. Kaikilla koululaisilla on oikeus koulukuljetukseen, jos matka kouluun on yli viisi kilometriä tai on vaarallinen. Lisätietoa saa kunnan opetus- ja sosiaalitoimesta sekä lastenneuvolasta.

(Autoverolaki, Laki ja asetus ajoneuvoverosta, Laki ja asetus vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta, Perusopetuslaki)

Vammaisen tai pitkäaikaisesti sairaan lapsen vanhemmilla on oikeus käyttää osittaista hoitovapaaat siihen asti kun lapsi täyttää 18 vuotta, jos lapsi vaatii erityistä huoltoa tai hoitoa. Järjestelyistä tulee sopia työnantajan kanssa. Osittaista hoitovapaaat voi käyttää työajan lyhentämiseen esimerkiksi tekemällä 6-tuntisia työpäiviä tai 4-päiväistä työviikkoa, mutta keskimäärin lyhennetty työskentelyaika voi olla enintään 30 tuntia viikoittain. Työajan lyhennyksen osalta ei makseta palkkaa. Kela maksaa hoitorahaa lapsen 3. lukuvuoteen asti ([ks. luku 5.2](#)).

(Työsopimuslaki)

5.25 **Pidennetty oppivelvollisuus**

Lapsille, jotka eivät todennäköisesti saavuta perusopetukselle asetettuja tavoitteita yhdeksässä vuodessa, määritetään pidennetty oppivelvollisuus. Pidennetyssä oppivelvollisuudessa suoritetaan perusopetuksen oppimäärä joko erityis- tai yleisopetuksessa. Yksittäisiä oppiaineita tai koko oppimäärä voidaan yksilöllistää lapsen tilanteen mukaan. Lähtökohtana myös erityistä tukea tarvitsevan oppilaan osalta on koulupaikan osoittaminen perusopetuslain mukaisesta lähikoulusta. Oppilaan opetus voidaan järjestää osittain tai kokonaan erityisluokalla tai erityiskoulussa, jos opetusta ei voida järjestää yleisopetuksen ryhmässä oppilaan edun edellyttämällä tavalla.

Pidennetty oppivelvollisuus kestää 11 vuotta ja sen piirissä olevat lapset voivat saada esiopetusta jo viisivuotiaana. Oppilaalle laaditaan lapsen esiopetuksen oppimissuunnitelma (LEOPS) ja hänen oppivelvollisuutensa alkaa 6-vuotiaana. Lapsella on tarvittaessa oikeus myös koulu-/koulunkäyntiavustajaan. Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten opetuksen järjestämisvastuu on kunnalla. Jos lapselle tehdään päätös pidennetystä oppivelvollisuudesta, hänelle tehdään samalla kirjallinen päätös erityisestä tuesta. Perusopetuslain mukaan jokaiselle erityiseen tukeen oikeutetulle oppilaalle on laadittava henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS).

(Perusopetuslaki, Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskelijaterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta)

5.26 **Lastensuojelu - luvun numerointi??**

Sosiaalihuoltolain ennaltaehkäisevät toimet.

5.27 **Kiireetön mielenterveyspalveluihin pääsy**

Alle 23-vuotiaan on päästävä psykiatriseen erikoissairaanhoidon kolmessa kuukaudessa.

(Kansanterveyslaki, Terveydenhuoltolaki)

6 Toimeentulo

6.1 Vammaistuki aikuiselle

16 vuotta täyttäneen henkilön vammaistuen tarkoitus on helpottaa selviytymistä jokapäiväisessä elämässä, työssä ja opiskelussa. Vammaistukea maksetaan Suomessa asuvalle 16 vuotta täyttäneelle pitkäaikaisesti sairaalle tai vammaiselle henkilölle, jonka toimintakyky on heikentynyt vähintään vuoden ajan eikä hän ole eläkkeellä. Toimintakyvyn katsotaan heikentyneen silloin, kun sairaus tai vamma heikentää kykyä huolehtia itsestään, selviytyä välttämättömistä kotitaloustehtävistä tai selviytyä työ- ja opiskelutehtävistä. Lisäksi sairauden tai vamman tulee aiheuttaa haittaa, joka yleensä arvioidaan lääketieteellisin perustein sekä avuntarvetta tai ohjauksen ja valvonnan tarvetta.

Vammaistukea myönnetään:

- perusvammaistukena 92,94 euroa/kk, jos henkilön viasta, vammasta tai sairaudesta aiheutuu olennaista haittaa.
- korotettuna vammaistukena 216,87 euroa/kk, jos haittaa aiheutuu huomattavasti tai avun, ohjauksen tai valvonnan tarve on viikoittain toistuvaa
- ylimpänä vammaistukena 420,51 euroa/kk, jos henkilö on vaikeasti vammaisen tai avuntarve on monissa henkilökohtaisissa toiminnoissa jatkuvasti, tai avun ohjauksen tarve on huomattava.

Vammaistuki voidaan myöntää korotettuna, jos perusvammaistuen edellytykset täyttyvät ja erityiskustannusten arvioidaan kohoavan vähintään korotetun tuen määrään. Erityiskustannukset ovat tarpeellisia ylimääräisiä kustannuksia, jotka sairaus tai vamma aiheuttaa. Kustannuksina hyväksytään yleensä vain jatkuvat kustannukset. Niitä tulee olla vähintään kuuden kuukauden ajalta.

Erityiskustannuksia ovat:

- kotipalvelusta, tukipalveluista ja kotisairaanhoidosta aiheutuvat kustannukset
- palveluasumisen tai tuetun asumisen yhteydessä aiheutuvat hoito- ja hoivakustannukset
- lyhytaikaisesta laitoshoidosta ja sairaanhoidosta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin tai hammaslääkärin antamasta tai määräämästä hoidosta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin määräämästä kuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin tai hammaslääkärin antamaan tai määräämään hoitoon tai kuntoutukseen liittyvät matkakustannukset
- lääkekustannukset lääkärin tai hammaslääkärin määräämistä lääkkeitä

Kun vammaistuen saaja siirtyy vanhuuseläkkeelle, täydelle työkyvyttömyyseläkkeelle, kuntoutustuelle (määräaikainen työkyvyttömyyseläke) tai varhennetulle vanhuuseläkkeelle, hän voi hakea eläkettä saavan hoitotukea. Vammaistukea voidaan myöntää takautuvasti enintään kuudelta kuukaudelta.

Vammaistuki on verotonta tuloa. Vammaistuen määrään eivät vaikuta tulot tai varallisuus.

Vammaistukea haetaan Kelasta. Lisätietoja saa [Kelasta](#).

6.2 Ruokavaliokorvaus

Keliakiaa sairastaville maksettu ruokakorvaus lakkaa vuoden 2016 alusta. Jos alle 16-vuotiaalla todetaan keliakia, hän voi hakea alle 16 vuotiaan vammaistukea.

6.3 Eläkettä saavan hoitotuki

Eläkettä saavan hoitotuki on tarkoitettu tukemaan sairaan tai vammaisen eläkkeensaajan kotona asumista ja siellä tapahtuvaa hoitoa. Tuki korvaa osin myös toimintakyvyn heikentymisestä aiheutuvia kustannuksia. Toimintakyvyn tulee olla heikentynyt sairauden tai vamman vuoksi yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan. Toimintakyvyn katsotaan olevan heikentynyt, kun sairaus tai vamma heikentää kykyä huolehtia itsestään (esim. peseytyä tai pukeutua), tehdä välttämättömiä kotitaloustöitä tai asioida kodin ulkopuolella. Lisäksi sairauden tai vamman pitää aiheuttaa säännöllistä avuntarvetta, ohjauksen tai valvonnan tarvetta.

Eläkettä saavan hoitotukea voi saada 16 vuotta täyttänyt henkilö, joka saa:

- työkyvyttömyyseläkettä tai kuntoutustukea kansaneläkkeenä tai työeläkkeenä
- vanhuuseläkettä tai varhennettua vanhuuseläkettä kansaneläkkeenä tai työeläkkeenä

- täyteen työkyvyttömyyteen perustuvaa lakisääteisen tapaturmavakuutuksen, liikennevakuutuksen, sotilasvammalain tai sotilastapaturmalain mukaista jatkuvaa eläkettä tai korvausta
- takuueläkettä
- ulkomailta vastaavia etuuksia

Hoitotukea ei makseta hakijalle, joka saa osatyökyvyttömyyseläkettä, osa-aikaeläkettä tai työttömyyseläkettä, mutta silloin voi olla oikeutettu saamaan 16 vuotta täyttäneen vammaistukea.

Eläkettä saavan hoitotuki maksetaan kolmeen ryhmään porrastettuna avuntarpeen, ohjauksen ja valvonnan tarpeen perusteella.

Perushoitotuki 62,25 euroa/kk: Viikoittainen avuntarve tai ohjauksen ja valvonnan tarve henkilökohtaisissa toiminnoissa oikeuttaa perushoitotukeen. Avun, ohjauksen tai valvonnan tarve pelkästään kotitaloustöissä tai asioiden hoidossa ei oikeuta hoitotukeen. Sokealla ja liikuntakyvyttömällä on aina oikeus vähintään perushoitotukeen.

Korotettu hoitotuki 154,96 euroa/kk: Jokapäiväinen aikaa vievää avun tarve useissa henkilökohtaisissa toiminnoissa (esim. syömisessä, pukeutumisessa ja peseytymisessä) tai säännöllinen ohjauksen ja valvonnan tarve synnyttää oikeuden korotettuun hoitotukeen.

Ylin hoitotuki 327,67 euroa/kk: Ympäri vuorokautinen tarve toisen henkilön hoitoon ja valvontaan oikeuttaa ylimpään hoitotukeen.

Henkilökohtaisilla toiminnoilla tarkoitetaan mm. pukeutumista, peseytymistä, liikkumista tai toimintoja, jotka liittyvät sosiaaliseen vuorovaikutukseen.

Hoitotuki voidaan myöntää korotettuna, jos perushoitotuen edellytykset täyttyvät ja erityiskustannusten arvioidaan kohoavan vähintään korotetun tuen määrään. Erityiskustannukset ovat tarpeellisia ylimääräisiä kustannuksia, jotka sairaus tai vamma aiheuttaa. Kustannuksina hyväksytään yleensä vain jatkuvat kustannukset. Niitä tulee olla vähintään kuuden kuukauden ajalta.

Erityiskustannuksia ovat:

- kotipalvelusta, tukipalveluista ja kotisairaanhoidosta aiheutuvat kustannukset
- palveluasumisen tai tuetun asumisen yhteydessä aiheutuvat hoito- ja hoivakustannukset
- lyhytaikaisesta laitoshoidosta ja sairaanhoidosta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin tai hammaslääkärin antamasta tai määräämästä hoidosta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin määräämästä kuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset
- lääkärin tai hammaslääkärin antamaan tai määräämään hoitoon tai kuntoutukseen liittyvät matkakustannukset

- lääkekustannukset lääkärin tai hammaslääkärin määräämistä lääkkeitä

Hoitotukea voidaan myöntää takautuvasti enintään kuudelta kuukaudelta. Hoitotuki on verotonta tuloa. Hoitotukeen eivät vaikuta eläkkeensaajan ja hänen perheensä tulot eikä omaisuus

Eläkettä saavan hoitotukea haetaan Kelasta. Lisätietoja saa [Kelasta](#).

6.4 Sairauspäiväraha

Sairauspäiväraha korvaa alle vuoden kestävästä työkyvyttömyyden aiheuttamaa ansionmenetystä. Kela maksaa sairauspäivärahaa 16–67-vuotiaalle hakijalle, jos hän ei sairautensa vuoksi kykene tekemään työtä ja on ollut työssä kolmen kuukauden aikana ennen työkyvyttömäksi tuloaan. Tämä koskee hakijaa, joka on ollut ansiotyössä, yrittäjänä, hoitamassa omaa talouttaan, opiskelemassa päätoimisesti, työttömänä työnhakijana, sapattivapaalla tai vuorotteluvapaalla (=työedellytys). Sairauspäivärahaa voi myös saada, jos on työkyvyttömyyden elintenluovutuksen takia tai jos ei voi tehdä työtään, koska on eristetty tarttuvan taudin tartuntavaaran takia.

Hakijalla on oikeus päivärahaan vasta, kun hänen työkyvyttömyytensä on kestänyt yhtäjaksoisesti omavastuuajan, joka on sairastumispäivä ja yhdeksän seuraavaa arkipäivää. YEL- ja Myel-vakuutetulla omavastuu-aika on neljä päivää. Jos työedellytys ei täyty, voi sairauspäivärahaa saada vasta, kun työkyvyttömyys on jatkunut yhtäjaksoisesti 55 päivää.

Päivärahaa maksetaan yleensä enintään 300 päivältä, jonka jälkeen samasta sairaudesta maksetaan sairauspäivärahaa vasta vuoden työkyvyttömyyden jälkeen. Jos kuitenkin palaa työhön vähintään 30 päiväksi, mutta tarvitsee saman sairauden takia lisää sairauslomaa esim. leikkauksen takia, voi olla mahdollisuus saada sairauspäivärahalle vielä 50 päivän jatkoajan.

Kun sairauspäivärahaa on maksettu 60 arkipäivältä eli noin kolmelta kuukaudelta, Kela selvittää, voisiko kuntoutuksesta olla apua sairauden parantamisessa. Kuntoutustarve voidaan selvittää lääkärinlausunnon perusteella.

Sairauspäivärahan maksaminen 90 arkipäivän jälkeen edellyttää työterveyslääkärin lausuntoa jäljellä olevasta työkyvystä ja työssä jatkamisen mahdollisuuksista. Yrittäjien, opiskelijoiden, työttömien ja omaa taloutaan hoitavien ei tarvitse toimittaa Kelaan työkykylausuntoa.

Puolen vuoden sairauspäivärahan (150 arkipäivää) jälkeen Kela lähettää kirjeen, jossa kerrotaan eri kuntoutusmahdollisuuksista sekä tarvittaessa eläkkeen tai muun korvauksen hakemisesta.

Päivärahan suuruus määrittyy yleensä verotuksessa vahvistetun vuosityötulon mukaan, joten vuoden 2016 sairauspäiväraha lasketaan vuoden 2014 verotettujen työtulojen mukaan. Kela saa tiedon vuosityötuloista suoraan verottajalta. Jos hakijan tulot ovat vuodesta 2014 kasvaneet vä-

hintään 20 prosenttia, hän voi hakea päivärahaa niiden perusteella. Sairauspäivärahaa voi saada, vaikka ei olisi lainkaan työtuloja. Tällöin päivärahaa maksetaan 23,93 euroa/arkipäivä sen jälkeen kun työkyvyttömyys on kestänyt yhtäjaksoisesti 55 päivää.

Sairauspäivärahaa maksetaan arkipäiviltä, joiksi lasketaan päivät maanantaista lauantaihin pois lukien sunnuntait ja arkipyhät.

Jos työnantaja maksaa työntekijälle sairausloman ajalta palkkaa, sairauspäiväraha maksetaan työnantajalle.

Sairauspäivärahaa haetaan Kelasta. Lisätietoja saa [Kelasta](#).

6.5 Osasairauspäiväraha

Osasairauspäivärahan tarkoitus on tukea työkyvyttömän henkilön työssä pysymistä ja paluuta työhön. Kokoaikaisessa työsuhteessa oleva sopii työnantajansa kanssa työhön paluusta osa-aikaisesti. Tältä ajalta hän saa Kelan maksamaa osasairauspäivärahaa.

Osasairauspäiväraha on tarkoitettu 16–67-vuotiaalle kokoaikatyötä tekeväälle työntekijälle tai yrittäjälle. Osasairauspäivärahaa maksetaan ilman omavastuu-aikaa, kun se jatkuu välittömästi sairauspäivärahan tai kuntoutusrahan jälkeen. Jos osasairauspäivärahaa haetaan suoraan ilman edeltävää sairauspäivärahaa, osasairauspäivärahassa on omavastuu-aika. Omavastuuajan työntekijän on oltava kokonaan pois työstä ja osa-aikainen työskentely voidaan aloittaa vasta tämän jälkeen.

Osa-aikaiseen työhön paluu on vapaaehtoinen järjestely, johon tarvitaan sekä työntekijän että työnantajan suostumus. Se ei saa vaarantaa terveyttä eikä toipumista. Työajan on vähennyttävä 40–60 prosenttia aiemmasta ja yrittäjällä työmäärän tulee vähentyä 40–60 prosenttia.

Osasairauspäiväraha on suuruudeltaan puolet sairauspäivärahan määrästä. Osasairauspäivärahasta vähennetään muut saman työkyvyttömyyden perusteella maksettavat ansionmenetykskorvaukset. Jos työnantaja maksaa osa-aikatyön ajalta kokoaikatyön palkkaa, osasairauspäiväraha maksetaan työnantajalle.

Etuuksia maksetaan vähintään 12 arkipäivää (noin kaksi viikkoa) ja enintään 120 arkipäivää (vajaat 5 kuukautta). Arkipäiviä ovat päivät maanantaista lauantaihin pois lukien sunnuntait ja arkipyhät. Enimmäisaikaan lasketaan kaikki osasairauspäivärahapäivät viimeiseltä kahdelta vuodelta. Jos osasairauspäiväraha-oikeuden enimmäisaika täyttyy, voi saada osasairauspäivärahaa saman sairauden vuoksi uudelleen vasta, kun on ollut työkykyinen vuoden ajan.

Osasairauspäivärahaa haetaan Kelasta. Lisätietoja saa [Kelasta](#).

Töihin paluu lyhyen sairauspoissaolon jälkeen sujuu yleensä hyvin. Pitkä poissaolo saattaa vaatia työhön paluuta helpottavaa tukea. Työnantaja, työntekijä ja työterveyshuolto toimivat yhdessä työkyvyn tukena. Kun henkilö sairastuu tai työkyvyttömyys jatkuu, on siitä ilmoitettava heti työnantajalle. Sairauspoissaolon aikana työntekijän kannattaa pitää yhteyttä työpaikkaan. Näin työhön paluuta tukevat järjestelyt, kuten muutokset työajoissa tai -tehtävissä toteutuvat joustavasti. Jo sairauden alussa kannattaa miettiä työhön paluuta tukevia toimenpiteitä ja sitä, miten yhteydenpito työpaikkaan järjestetään sairauspoissaolon aikana.

Työhön paluun suunnittelun olisi hyvä lähteä liikkeelle työterveyshuollon kautta. Myös työnantajalla ja esimiehellä on tärkeä rooli työhön paluun tukemisessa. Monilla työpaikoilla on erityisiä työhön paluuta tukevia suunnitelmia tai ohjeita. Työhön paluun järjestelyt onnistuvat parhaiten työntekijän, työpaikan ja työterveyshuollon yhteistyönä.

Sairauspäivärahan maksaminen 90 arkipäivän jälkeen edellyttää työterveyslääkärin lausuntoa jäljellä olevasta työkyvystä ja työssä jatkamisen mahdollisuuksista.

Viimeistään silloin, kun työntekijä on saanut sairauspäivärahaa 90 arkipäivää, työterveyshuollon on arvioitava jäljellä oleva työkyky. Työnantajan on selvitettävä yhdessä työntekijän ja työterveyshuollon kanssa, voidaanko paluuta työhön tukea joillakin toimenpiteillä, kuten työtehtävien muutoksilla tai joustavilla työaikajärjestelyillä. 90 sairauspäivärahopäivää ovat voineet kertyä yhtäjaksoiselta ajalta tai kahden vuoden ajalta. Kelaan pitää toimittaa lausunto työkyvystä ja mahdollisuuksista jatkaa työssä viimeistään silloin, kun sairauspäivärahaa on kahden vuoden aikana maksettu 90 arkipäivää. Lausunnon saa työterveyslääkäriltä. Kela pyytää lausuntoa kirjeitse jokaiselta sairauspäiväraha-asiakkaalta, jota asia koskee tai saattaa koskea. Lausuntoa ei tarvita yrittäjiltä, opiskelijoilta, työttömiltä, omaa talouttaan hoitavilta eikä ulkomaan työkomennuksella olevilta työntekijöiltä.

Sairauspäivärahaa voi hakea itse valitsemansa lääkärin lausunnon perusteella, mutta lisäksi on toimitettava Kelaan työterveyslääkärin lausunto siitä, että jäljellä oleva työkyky ja työhön paluun mahdollisuudet on selvitetty.

Kun työntekijä tarvitsee kuntoutusta, on otettava yhteyttä hoitavaan lääkäriin tai työterveyslääkäriin. Kuntoutukseen hakemisen tarvitaan lääkärinlausunto tai kuntoutussuunnitelma ([ks.luku 8](#)).

Jos henkilön tulot ja varat eivät riitä välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin, voi hänellä olla oikeus kunnan sosiaalitoimen myöntämään toimeentulotukeen. Toimeentulotuki on viimesijainen toimeentuloturvan

muoto ja se on tarkoitettu väliaikaiseksi tukimuodoksi, kunnes henkilö saa hänelle kuuluvia ensisijaisia etuuksia.

Toimeentulotuki koostuu perustoimeentulotuesta, täydentävästä toimeentulotuesta ja ehkäisevästä toimeentulotuesta.

Perustoimeentulotukena maksetaan perusosaa, jolla saajan pitää kattaa ravintomenot, vaatemenot, vähäiset terveydenhuoltomenot, henkilökohtaisen puhtauden ja kodin puhtauden menot, paikallisliikenteen maksut, lehtitilaukset, puhelimen käyttö sekä harrastus- ja virkistystoiminta. Perusosan määrä yksinasuvalle aikuiselle on 485,50 euroa/kk ja yksinhuoltajalle 534,05 euroa/kk. Avio- ja avopuolisoiden sekä lasten, myös vanhempiensa luona asuvan 18 vuotta täyttäneen henkilön, perusosat ovat pienempiä.

Toimeentulotukilaskelmaa tehtäessä jätetään huomioimatta vähintään 20 prosenttia hakijan ansiotuloista kuitenkin enintään 150 euroa kuukaudessa. Tämä ansiotulovähennys on tulonsaajakohtainen.

Perusosaa voidaan alentaa enintään 20 prosenttia ja yhteensä enintään 40 prosenttia, jos henkilö ilman perusteltua syytä kieltäytyy hänelle tarjotusta työstä tai työvoimapolitiisesta toimenpiteestä. Alentaminen voidaan tehdä vain, edellyttäen, että alentaminen ei vaaranna ihmisarvoisen elämän edellyttämän turvan mukaista välttämätöntä toimeentulotukea eikä alentamista voida pitää kohtuuttomana. Alentaminen voi olla kestoltaan enintään kaksi kuukautta kerrallaan kieltäytymisestä tai laiminlyönneistä lukien.

Perusosan lisäksi perustoimeentulotukea myönnetään kohtuullisiin asumismenoihin, sähkölaskuun, kotivakuutukseen ja vähäistä suurempiin terveydenhuoltomeneihin.

Täydentävään toimeentulotukeen sisältyvät erityismenot, joita ovat lasten päivähoitomaksu, ylimääräiset asumiskustannukset (esimerkiksi muuttokustannukset) ja erityistarpeista ja -oloista aiheutuvat menot.

Ehkäisevän toimeentulotuen perusteet kunnat päättävät itse. Sen tarkoituksena on edistää henkilön ja perheen omatoimista suoriutumista ja ehkäistä syrjäytymistä. Ehkäisevää toimeentulotukea voidaan myöntää esimerkiksi ylivelkaantumisesta tai taloudellisen tilanteen äkillisestä heikentymisestä aiheutuvien vaikeuksien lieventämiseksi.

Hakijalla on oikeus saada toimeentulotukipäätös seitsemän arkipäivän kuluessa. Tämä edellyttää, että hakemuksessa on kaikki päätöksenteossa tarvittavat selvitykset. Kiireellisessä tilanteessa toimeentulotukipäätös on tehtävä samana tai viimeistään seuraavana päivänä. Hakijan on päästävä keskustelemaan henkilökohtaisesti kunnan sosiaalityöntekijän tai sosiaaliohjaajan kanssa viimeistään seitsemäntenä arkipäivänä siitä, kun hän on sitä pyytänyt.

Toimeentulotukea haetaan asuinkunnan sosiaalitoimistosta. Lisätietoja [Toimeentulotukilaskurista](#).

6.8 Sosiaalinen luototus

Jotkut kunnat myöntävät osana omaa sosiaalitoimeaan pieniä lainoja. Sosiaalinen luotto on tarkoitettu pienituloiselle ja vähävaraiselle henkilölle, joilla ei ole eri syistä kuten muun muassa vakuuksien puuttumisen tai maksuhäiriömerkintöjen vuoksi, mahdollisuutta saada kohtuuhintaista lainaa pankista. Sosiaalista luottoa voidaan myöntää kodin hankintoihin, pieniin asunnon muutostöihin, takuuvuokriin, työn edellyttämän auton tai työvälineiden ostoon, vuokra- ja osamaksurästeihin sekä muihin itseenäiseen selviytymiseen liittyviin menoihin.

Ennen luoton myöntämistä on selvitettävä hakijan mahdollisuus saada toimeentulotukea. Oikeutta toimeentulotuen saamiseen ei voida rajoittaa sillä perusteella, että asiakkaalla on mahdollisuus saada sosiaalinen luotto.

Mahdollisuutta sosiaaliseen luottoon voi tiedustella oman kunnan sosiaalitoimistosta tai talous- ja velkaneuvonnasta.

Lisätietoja [sosiaalisesta luototuksesta](#).

6.9 Talous- ja velkaneuvonta

Jos henkilö tarvitsee apua maksu- ja velkaongelmien hoidossa, hän voi varata ajan oman kunnan talous- ja velkaneuvojalta. Neuvoja auttaa kokonaistilanteen kartoittamisessa, sovintoratkaisuehdotusten laatimisessa, velkajärjestelyhakemusten ja maksuohjelman laatimisessa ja tarkistamisessa. Neuvoja kertoo myös tarvittaessa muista tukipalveluista ja voi olla mukana sovintoneuvotteluissa velkojien kanssa. Neuvonta on maksutonta.

Takuu-Säätiö antaa maksutonta puhelinneuvontaa 0800 9 8009, arkin klo 10.00 - 14.00 talousvaikeuksissa oleville ja heidän läheisilleen.

Lisätietoja: [talous- ja velkaneuvonta](#) ja [Takuu-säätiö](#)

6.10 Eläkejärjestelmä

Suomen eläkejärjestelmä turvaa toimeentulon vanhuuden, työkyvyttömyyden ja perheenhuoltajan kuoleman varalta. Lakisääteinen eläkejärjestelmä koostuu työeläkkeestä ja kansaneläkkeestä. Työeläke on ansioiden mukaan kertyvä eläke. Kansaneläke on vähimmäisturvan varmistava eläke sille, jolle ei ole kertynyt lainkaan työeläkettä tai kertynyt työeläke on pieni.

Kummankin eläkejärjestelmän etuuksiin kuuluu vanhuuseläke, työkyvyttömyyseläke ja perhe-eläke. Järjestelmät poikkeavat hieman toisistaan. Vanhuuseläke on etuus, joka mahdollistaa ikääntyneen jäämisen pois työelämästä osa-aikaisesti tai kokonaan. Työkyvyttömyyseläke korvaa pitkäaikaisen työkyvyttömyyden aiheuttamaa ansiotulojen menetystä. Kuntoutustuki on määräaikainen työkyvyttömyyseläke. Leskeneläkettä ja perhe-eläkettä maksetaan kuolleen henkilön puolisolle ja lapsille.

Lakisääteistä pakollista eläketurvaa on mahdollista täydentää työnantajan järjestämällä tai itse hankitulla lisäeläketurvalla.

6.10.1 Työeläkettä työssäolon ja ansioiden mukaan

Työeläkejärjestelmä perustuu useaan lakiin. Omat eläkelakinsa on mm. työntekijöille, merimiehille, kuntien työntekijöille, valtion työntekijöille ja yrittäjille.

Työeläkettä saa henkilö, jolle on kertynyt ansioiden mukaista eläkettä työsuhteessa tai yrittäjätoiminnassa. Työeläkkeen suuruus määräytyy ansioiden mukaan. Työeläkeyhtiöt lähettävät vakuutetuille vuosittain työeläkeotteen. Siitä voi seurata eläkkeen karttumista.

Työeläkejärjestelmän mukaiselle vanhuuseläkkeelle voi jäädä 63–68-vuotiaana. Osa-aikaeläkkeen voi saada ennen vuotta 1954 syntyneet henkilöt täytettyään 60 vuotta ja vuonna 1954 ja sen jälkeen syntyneet täytettyään 61 vuotta.

Kaikkia eläkkeitä täytyy hakea. Työeläkettä haetaan siltä eläkelaitokselta, jossa työntekijä tai yrittäjä on ollut viimeksi vakuutettuna.

Neuvontaa, hakuohjeita ja -lomakkeita kaikkiin eläkkeisiin saa Eläketurvakeskuksesta ja Kelasta.

Lisätietoja [työeläkkeistä](#).

6.10.2 Kansaneläkettä Suomessa asuvalle

Kansaneläkettä voi saada Suomessa asuva henkilö, joka ei saa lainkaan työeläkettä tai jonka työeläke jää pieneksi.

Kansaneläke pienenee työeläkkeen kasvaessa. Täyden eläkevähenteisen kansaneläkkeen saa, jos muut eläkkeet ja korvaukset eivät ylitä yksin-asuvalla 56,20 euroa/kk ja toisaalta kansaneläkettä ei saa lainkaan, jos muut eläkkeet ja korvaukset yltyvät 1315,88 euroa/kk.

Kansaneläkkeen määrä riippuu paitsi muista eläkkeistä myös 16 ja 65 ikävuoden välillä Suomessa asutun ajan pituudesta. Täysi eläkevähenteinen kansaneläke on 636,63 euroa/kk ja avo- tai aviopuolisilla 564,69 euroa/kk.

Kansaneläkejärjestelmästä maksetaan vanhuuseläkettä 65 vuotta täyttäneille. Vanhuuseläkkeen hakemista voi lykätä, jolloin sitä maksetaan korotettuna. Varhennettua vanhuuseläkettä voi saada 62 vuotta täyttänyt henkilö, jos on syntynyt 1951 tai sitä ennen. Muut voivat saada varhennetun vanhuuseläkkeen vasta 63-vuotiaana. Se kuitenkin pienentää vanhuuseläkettä pysyvästi.

Pitkäaikaistyötön voi saada vanhuuseläkkeen jo 62- tai 63-vuotiaana. Kansaneläkettä haetaan Kelasta.

Lisätietoja [Kelasta](#).

6.10.3 Työkyvyttömyyseläke

Työkyvyttömyyseläkettä voi saada 16–65-vuotias henkilö, joka ei sairauden, vian tai vamman vuoksi kykene ansaitsemaan toimeentuloaan.

Työkykyä arvioidaan lääkärinlausunnon perusteella. Hakijan ikään, ammattiin, koulutukseen, asuinpaikkaan ja mahdollisuuksiin saada ammatitaitoaan vastaavaa työtä kiinnitetään arvioinnissa myös huomiota.

Työkyvyttömyyseläkkeellä korvataan pitkäaikaisen työkyvyttömyyden (=sairauspäiväraha-oikeus täyttyy 300 päivän jälkeen) aiheuttamaa ansiotulojen menetystä.

Eläke voi olla työkyvyttömyyseläke toistaiseksi tai määräaikainen työkyvyttömyyseläke eli kuntoutustuki niin työeläkkeenä kuin kansaneläkkeenä. Sen sijaan osatyökyvyttömyyseläke tai osakuntoutustuki on mahdollista vain työeläkejärjestelmässä.

Työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi työeläkkeensaajan täyttäessä 63 vuotta ja kansaneläkkeensaajan täyttäessä 65 vuotta.

Työeläkejärjestelmän mukaisissa työkyvyttömyyseläkkeissä otetaan huomioon ansiot ennen työkyvyttömäksi tuloa ja tuleva aika eläketapahtumasta vanhuuseläkeikään. Tulevan ajan ansio määräytyy pääsääntöisesti eläketapahtumavuotta edeltäneiden viiden viimeisen kalenterivuoden ansioiden perusteella. Huomioon otetaan vain Suomen eläkelakien mukaan vakuutetut työansiot.

Kansaneläkejärjestelmässä työkyvyttömyyseläkettä maksetaan, jos henkilö ei saa muuta eläkettä tai muu eläke on pieni. Eläkkeen määrä riippuu myös siitä, kuinka kauan henkilö on asunut Suomessa.

Neuvontaa, hakuohjeita ja -lomakkeita saa Eläketurvakeskuksesta ja Kelasta. Työtapaturman, ammattitaudin ja liikennevahingon johdosta maksettavista ansionmenetykskorvauksista on lisätietoa (ks. luku 5.11).

Lisätietoja [Kelasta](#) ja [Työeläke-sivustolta](#).

6.10.4 Osatyökyvyttömyyseläke

Osatyökyvyttömyyseläkettä maksetaan työeläkejärjestelmän mukaan, kansaneläkettä ei voi saada osatyökyvyttömyyseläkkeenä.

Osatyökyvyttömyyseläke on tarkoitettu henkilölle, joka pystyy edelleen jatkamaan ansiotyötä sairaudestaan huolimatta. Osatyökyvyttömyyseläkkeen voi saada myös työtön, joka voisi sairaudestaan huolimatta haluaa tehdä työtä. Hän voi saada osatyökyvyttömyyseläkkeen rinnalla työttömyyspäivärahaa, josta on vähennetty osaeläkkeen määrä.

Osatyökyvyttömyyseläke myönnetään joko toistaiseksi tai määräajaksi osakuntoutustukena. Osatyökyvyttömyyseläkkeen määrä on puolet täydestä työkyvyttömyyseläkkeestä.

Oikeudesta osatyökyvyttömyyseläkkeeseen voi saada ennakkopäätöksen, joka on voimassa yhdeksän kuukautta. Osatyökyvyttömyyseläke alkaa työkyvyttömyyden alkamista ja ansioiden alenemista seuraavan kuukauden alusta.

Neuvontaa, hakuohjeita ja -lomakkeita saa Eläketurvakeskuksesta ja Kelasta. Työtapaturman, ammattitaudin ja liikennevahingon johdosta maksettavista ansionmenetykskorvauksista on lisätietoa ([ks. luku 5.11](#)).

Lisätietoja [osatyökyvyttömyyseläkkeestä](#).

6.10.5 Työkyvyttömyyseläkkeellä olevan oikeus ansiotuloihin ja eläkkeiden lepäämään jättäminen

Työkyvyttömyyseläkettään menettämättä voi ansaita ainakin 743,84 euroa kuukaudessa, ja yksilöllinen ansioraja voi olla tätä korkeampi. Yksilöllinen ansioraja ilmoitetaan eläkepäätöksessä. Ansiorajansa voi aina tarkistaa työeläkelaitokselta ennen ansiotyön alkua. Jos ansiotulot tulevat ylittämään edellä kerrotut rajat, eläkkeen voi jättää lepäämään vähintään kolmen kuukauden ja enintään kahden vuoden ajaksi. Lepäämässä olevaa eläkettä ryhdytään maksamaan uudelleen, jos työnteko lakkaa tai ansiotulot jäävät alle edellä mainitun tulorajan.

Eläkkeensä lepäämään jättävälle henkilölle maksetaan ylintä vammaistukea 422,06 euroa kuukaudessa enintään 24 kuukauden ajan. Vammaistuki maksetaan vain niille, jotka ovat eläkkeellä ollessaan saaneet eläkettä saavan hoitotukea. Vaikka eläke olisi lepäämässä, henkilö kuuluu edelleen eläkkeensaajan asumistuen piiriin. Vanhuuseläkkeellä voi hankkia ansiotuloja ilman, että menettää maksettavan eläkkeen.

Lisätietoja [Työeläkelakipalvelu](#).

6.10.6 Perhe-eläke huoltajan kuoleman varalta

Kuolemantapauksen kohdatessa perhettä puolison ja lasten toimeentulo turvataan perhe-eläkkeellä. Suomessa on kaksi toisiaan täydentävää lakisääteistä perhe-eläkejärjestelmää, Kelan hoitama perhe-eläke ja työeläkejärjestelmän perhe-eläke, joka perustuu edunjättäjän ansaitsemaan työtai yrittäjäeläkkeeseen. Eläketurva koostuu leskeneläkkeestä ja lapseneläkkeestä.

Leskeneläkkeeseen on oikeutettu leski, joka oli puolisonsa kanssa naimisissa tai parisuhde oli rekisteröity. Avopuoliso ei ole oikeutettu leskeneläkkeeseen. Leskeneläkkeen saamiseen vaikuttaa puolisojen ikä, aviointumisajankohta ja se, onko yhteisiä lapsia vai ei. Kela maksaa leskeneläkettä 65 ikävuoteen saakka. Työeläkejärjestelmän mukainen leskeneläke jatkuu koko loppuelämän. Leskeneläkkeet lakkaavat, jos solmii uuden avioliiton alle 50-vuotiaana.

Lapseneläkkeen voi saada kuolleen henkilön oma lapsi, ottolapsi, avio-puolison ja rekisteröidyn parisuhteen eloonjääneen osapuolen lapsi, joka asui puolisoitten yhteisessä kodissa. Avopuolison lapsi ei ole oikeutettu lapseneläkkeeseen. Lapseneläkettä maksetaan työeläkejärjestelmästä alle 18-vuotiaalle lapselle. Kela voi jatkaa eläkkeen maksamista opiskelijalle, kunnes tämä täyttää 21 vuotta.

Perhe-eläkettä haetaan Kansaneläkelaitokselta ja työeläkelaitoksesta, jossa vainaja on ollut vakuutettuna tai josta hänelle on maksettu työeläkettä.

Työtapaturman tai ammattitaudin seurauksena kuolleen lapsille ja leskelle maksetaan eläkettä ja kuolinpesälle hautausavustusta tapaturmavakuutuksesta. Niitä haetaan ko. vakuutusyhtiöltä tai valtionkonttorilta, jos vainaja oli valtion palveluksessa. Lapset ja puoliso voivat saada korvausta työnantajan ryhmähenkivakuutuksesta tai sairauskassasta, joten omaisten kannattaa ottaa näihin yhteyttä.

Lisätietoja: [Työeläke](#) ja [Kela](#).

6.10.7 Takuueläke

Takuueläke parantaa kaikkein pienituloisimpien eläkeläisten toimeentuloa. Jos eläkkeensaajan kansaneläke ja ansioeläke yhdessä jäävät alle takuueläkerajan 766,85 euroa/kk, maksetaan puuttuva osa takuueläkkeenä. Tuloraja ja vähimmäiseläke jäävät kuitenkin pienemmäksi silloin, kun eläkkeensaaja on varhentanut vanhuuseläkkeelle siirtymisen. Jos takuueläkkeen määrä jää pienemmäksi kuin 6,69 e/kk, sitä ei makseta.

Takuueläkkeen suuruuteen vaikuttavat kaikki muut henkilön saamat eläkkeet, myös ulkomailta saadut eläkkeet. Perhesuhteet eivät vaikuta takuueläkkeeseen.

Takuueläkettä eivät pienennä eläkkeensaajan ansiotulot, pääomatulot ja omaisuus. Myöskään eläkettä saavan hoitotuki, eläkkeensaajan asumistuki ja omaishoidontuki eivät vaikuta sen määrään. Takuueläke pienentää kuitenkin asumistukea ja henkilön tai perheen mahdollisesti saamaa toimeentulotukea.

Takuueläkettä ei makseta, jos hakija saa pelkästään osa-aikaeläkettä, osatyökyvyttömyyseläkettä tai perhe-eläkettä. Takuueläkettä on haettava Kansaneläkelaitokselta. Takuueläkkeessä on kuuden kuukauden takautuva haku-aika.

Lisätietoja [takuueläkkeestä](#).

(Laki ja asetus vammaisetuksista, Sairausvakuutuslaki, Laki toimeentulotuesta, Laki sosiaalisesta luototuksesta, Laki talous- ja velkaneuvonnasta, Kansaneläkelaki ja –asetus, Työeläkelait, Laki työkyvyttömyyseläkkeellä olevien työhön paluun edistämisestä, Laki

takuueläkkeestä)

6.11 Vakuutukset

6.11.1 Tapaturma- ja liikennevakuutus

Työnantajalla on oltava lakisääteinen tapaturmavakuutus. Työntekijällä on oikeus työtapaturman ja ammattitaudin aiheuttamasta työkyvyttömyydestä päivärahaan tai eläkkeeseen. Jos työntekijä kykenee osittain työhön, voidaan päivärahaa ja eläkettä maksaa osittaisena. Työntekijän puolisolle ja lapsille maksetaan perhe-eläkettä. Avopuolisolla on oikeus perhe-eläkkeeseen, jos hänellä ja kuolleella on tai on ollut yhteinen lapsi tai heillä on sopimus keskinäisestä elatuksesta. Lisätietoja saa vakuutusyhtiöstä.

Omistajan tai haltijan on otettava liikenteessä käytettävälle ajoneuvolle liikennevakuutus. Siitä korvataan liikennevahingosta johtuvan työkyvyttömyyden aiheuttamaa ansionmenetystä. Lisätietoja saa vakuutusyhtiöistä.

Lisätietoja: vakuutusyhtiöt, [Liikennevakuutuskeskus](#) ja [Tapaturmavakuutuskeskus](#).

(Tapaturmavakuutuslaki, Liikennevakuutuslaki)

6.11.2 Työntekijän pakollinen ryhmähenkivakuutus

Useimmissa työehtosopimuksissa veloitetaan työnantaja vakuuttamaan työntekijänsä ryhmähenkivakuutuksella. Siitä maksetaan korvausta vakuutetun työntekijän kuolemantapauksissa. Edunsaajia ovat työntekijän puoliso, rekisteröidyn parisuhteen osapuoli ja alle 22-vuotiaat lapset. Avopuoliso on edunsaaja vain silloin, kun heillä on yhteinen lapsi tai sopimus keskinäisestä elatuksesta.

Korvauksesta voi tiedustella työnantajalta tai Työntekijäin ryhmähenkivakuutuspoolista. Korvaussummaan vaikuttavat vakuutetun ikä kuolinhetkellä, korvaukseen oikeutettujen lasten määrä sekä se onko kuolema ollut tapaturmainen.

Lisätietoja [Työntekijäin ryhmähenkivakuutuspooli](#).

7 Sairaanhoidon maksut ja korvaukset

7.1 Kelan sairaanhoitokorvaukset

Hallitus päätti vuodesta 2016 alkaen huomattavista säästöistä koskien sairausvakuutuksen lääkekorvausmenoja, matkakorvausmenoja sekä sairaanhoitokorvausten menoja. Säästöt tulevat voimaan asteittain, niin että vuonna 2016 tavoitteena on 25 miljoonan euron säästöt. Puolet tästä säästötavoitteesta kohdentuu lääkealan toimijoille, kuten apteekkeille.

7.1.1 Yksityislääkärin palkkio, tutkimus ja hoito

Sairausvakuutuksesta korvataan osa yksityislääkärin ja -hammaslääkärin palkkioista sekä tutkimuksen ja hoidon kustannuksista. Kela vahvistaa lääkärin- ja hammaslääkärinpalkkioille sekä tutkimuksille ja hoidoille euromääräisen taksan. Potilaalle maksettava korvaus on taksan suuruisen. Taksaluettelo ja korvausten määrät ovat nähtävissä Kelan verkkosivuilla.

7.1.1.1 Suorakorvaus

Lähes kaikki palveluntuottajat kuuluvat suorakorvauksen piiriin, jolloin korvaus huomioidaan jo maksettaessa. Korvaushakemus on lääkärin-palkkiolomakkeen ja tutkimus- ja hoitomääräyksen kääntöpuolella. Sairaanhoidokorvaus on haettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun maksu on suoritettu.

7.1.1.2 Suun ja hampaiden tutkimus

Yksityisen hammaslääkärin tekemä suun ja hampaiden tutkimus korvataan joka toinen kalenterivuosi. Myös yksityisen suuhygienistin tekemä suun terveystarkastus korvataan joka toinen kalenterivuosi. Korvaus tar-

kastuksesta voidaan kuitenkin maksaa vuosittain, jos se on hammaslääkärin arvion vuoksi tarpeellista.

Kela korvaa myös hammashoitoon liittyviä lääke- ja matkakustannuksia.

Rintamaveteraaneille ja miinanraivaajille on hammashoidossa erityiskorvauksia, joista saa lisätietoja Kelasta.

Lisätietoja:

- Kelan taksat
- Kelan hammashoidon korvaukset

7.1.2 Yksityinen sairaalahoito

Osasta yksityissairaalan hoitokustannuksista saa sairausvakuutuskorvausta. Sairausvakuutuskorvausta ei kuitenkaan saa esimerkiksi yksityisten laitosten toimistomaksuista, leikkaussalimaksuista, hoitopäivä- tai poliklinikkamaksuista eikä ennaltaehkäisevän hoidon maksuista.

7.1.3 Yksityislääkärin kirjoittamat lääkärintodistukset

Sairausvakuutuskorvausta voi hakea yksityislääkärin kirjoittamien lääkärintodistusten palkkioista, kun todistus on kirjoitettu sairausvakuutuslain mukaista etuutta varten. Korvausta saa muun muassa lääkekorvausta, sairauspäivärahaa tai kuntoutustarpeen arviointia varten kirjoitetuista todistuksista, jotka Kela on pyytänyt lisäselvityksiä varten.

Korvausta ei voi saada esimerkiksi ajokorttia, oppilaitokseen pyrkimistä, työhöntulotarkastusta, eläkettä tai kuntoutusta varten kirjoitetuista lääkärintodistuksista.

7.1.4 Lääkekustannusten korvaukset

Kelasta voi hakea korvausta lääkkeistä, perusvoiteista ja kliinisistä ravintovalmisteista, joita lääkäri on määrännyt sairauden hoitoon. Lääkeostoista maksetaan korvauksia kolmessa eri korvausryhmässä. Korvaukset maksetaan prosenttiosuutena lääkkeen hinnasta.

Kelan korvauksen saa jo apteekissa esittämällä Kela-kortin. Kela voi korvata lääkärin määräämiä lääkkeitä vain, jos lääkkeiden hintalautakunta on vahvistanut lääkkeelle korvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan. Markkinoilla on myös reseptilääkkeitä, joista ei saa sairausvakuutuskorvausta.

7.1.4.1 Alkuomavastuu käyttöön 1.1.2016

Vuoden alusta voimaan astuneen lakimuutoksen myötä lääkekorvausjärjestelmässä otettiin käyttöön 50 euron kalenterivuotuinen alkuomavastuu. Asiakas saa lääketoista Kela-korvausta vasta alkuomavastuun täyttyä. Alkuomavastuu ei koske alle 18-vuotiaita.

Yhdellä ostokerralla voi hankkia enintään kolmen kuukauden aikana tarvittavat lääkkeet. Jos lääkkeitä tarvitaan tätä pidemmäksi ajaksi, tulee ottaa yhteyttä Kelaan. Lääkekuluja ei korvata, jos lääkkeet on määrätty terveydentilan ylläpitämiseksi tai sairauden ehkäisemiseksi.

Ulkomailla syntyneistä lääkekuluista voi maasta riippuen saada korvausta paikallisesta sairausvakuutuslaitoksesta tai anoa sitä jälkikäteen Kelasta. Suomessa kirjoitetulla eurooppalaisella lääkemääräyksellä voi ostaa lääkkeitä EU- ja Eta-maissa sekä Sveitsissä. Oikeus koskee lääkkeitä, joita vastaava lääkevalmiste on hyväksytty Suomessa korvattavaksi. Asiakas maksaa lääkkeet kokonaan ja hakee myöhemmin korvausta Kelasta ([ks. luku 11.6](#)).

7.1.4.2 Korvausryhmät

Peruskorvattavuus

Reseptilääkkeiden peruskorvaus on 40 prosenttia lääkkeen hinnasta tai viitehinnasta. Suurin osa reseptilääkkeistä kuuluu peruskorvausryhmään. Myös perusvoiteet ovat peruskorvattavia, kun reseptissä on merkintä ”pitkäaikaisen ihosairauden hoitoon”.

Erityiskorvattavuus

Peruskorvaus	40 prosenttia lääkkeen hinnasta 50 euron alkuomavastuun täyttymisen jälkeen
Alempi erityiskorvaus	65 prosenttia lääkkeen hinnasta 50 euron alkuomavastuun täyttymisen jälkeen
Ylempi erityiskorvaus	100 prosenttia 50 euron alkuomavastuun täyttymisen jälkeen
Lääkekohtainen omavastuu ylemmän erityiskorvausluokan lääkkeillä	4,50 euroa / lääke

7.1.4.3 Rajoitetusti peruskorvattavat lääkkeet

Osa kalliista lääkkeistä on rajoitetusti peruskorvattavia. Tämä tarkoittaa sitä, että tietyille potilaille tietyissä sairauksissa näillä lääkkeillä on merkittävä hoidollinen arvo. Peruskorvattavuutta tulee hakea erillisellä B-lääkärinlausunnolla.

7.1.4.4 Viitehintajärjestelmä

Lääkärin määräämä lääke voidaan apteekissa vaihtaa halvempaan vastaavaan valmisteeseen. Vaihto tehdään lääkevalmisteiden kesken, jotka sisältävät samaa lääkeainetta ja ovat teholtaan ja turvallisuudeltaan vastaavia.

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea vahvistaa luettelon keskenään vaihtokelpoisista valmisteista.

Viitehintajärjestelmä koostuu viitehintaryhmistä, jotka muodostuvat keskenään vastaavista, samaa lääkeainetta sisältävistä korvattavista lääkevalmisteista. Viitehintaryhmälle asetettava viitehintaa on korkein hinta, jonka perusteella ryhmään kuuluvalle lääkkeelle maksetaan korvaus. Jos lääke ei kuulu viitehintajärjestelmän piiriin, Kela maksaa korvauksen lääkkeen myyntihinnasta.

Lääkevaihdoista voi myös kieltäytyä ja ostaa lääkärin määräämän viitehintaa kalliimman lääkkeen. Tällöin korvauksen saa vain viitehinnasta. Viitehinnan ylittävä osuus tulee maksaa itse, eikä erotus kerrytä lääkkeiden vuotuista omavastuuosuutta.

Lääkäri voi kieltää hoidollisin tai lääketieteellisin perustein lääkkeen vaihdon edullisempaan valmisteeseen tekemällä siitä merkinnän reseptiin. Tällöin potilas saa korvauksen lääkärin määräämästä lääkkeestä ja omavastuuosuus kerryttää vuotuista lääkkeiden maksukattoa.

7.1.4.5 Annosjakelu

Annosjakelulla tarkoitetaan sitä, että tabletti- ja kapselimuotoiset lääkkeet voi ostaa joistakin apteekeista kerta-annoksiin pakattuina yleensä kahden viikon erissä. Annosjaeltavat lääkkeet korvataan samojen periaatteiden mukaan kuin muutkin lääkkeet.

Apteekit perivät annosjakelusta palkkion. Mikäli henkilö on yli 75-vuotias ja käytössä olevia annosjakeluun soveltuvia ja korvattavia lääkkeitä on vähintään kuusi, Kela voi korvata osan palkkiosta. Mikäli lääkäri katsoo annosjakelun tarpeelliseksi, hän tekee siitä merkinnän lääkemääräykseen.

Lisätietoja: [Annosjakelu](#)

7.1.4.6 Lääkekustannusten vuotuinen omavastuu (lääkekatto)

Reseptilääkkeiden kustannuksilla on vuotuinen kattosumma. Oikeus lisäkorvaukseen syntyy, jos saman kalenterivuoden aikana korvatuista lääkkeistä, kliinisistä ravintovalmisteista ja perusvoiteista maksetut omavastuuosuudet ylittävät 610,37 euroa. Vuotuisen omavastuuosuuden täyttyttyä potilas maksaa 2,50 euroa / lääke. Maksukatto kerryttävät vain lääkkeet, joista saa sairausvakuutuskorvausta.

Kela seuraa lääkkeitä apteekista saatujen tietojen perusteella. Kun maksukatto on ylittynyt, Kela lähettää kirjeen ja erillisen ilmoituksen, joka on esitettävä apteekissa Kela-kortin lisäksi. Tällöin lisäkorvauksen saa suoraan apteekista. Maksukatton omavastuuosuuden kertymistä voi myös itse seurata Kelan sähköisestä asiointipalvelusta.

7.1.4.7 Sähköinen resepti

Sähköinen resepti on lääkemääräys, jonka lääkäri laatii ja allekirjoittaa sähköisesti ja tallentaa Reseptikeskukseen. Valtakunnallinen Reseptikeskus sisältää sähköiset reseptit ja apteekkien toimitusmerkinnät. Reseptin

tiedot säilyvät Reseptikeskuksessa 2,5 vuotta kirjoittamispäivämäärästä, jonka jälkeen ne siirtyvät Reseptiarkistoon.

Potilas saa lääkäriltä potilasohjeen, jossa on tiedot määrätystä lääkkeestä. Potilasohje nopeuttaa asiointia apteekissa, mutta se ei ole välttämätön. Kela-kortti on välttämätön lääkekorvausten saamiseksi.

Lääkkeen voi hakea mistä tahansa apteekista. Reseptin uusimista voi pyytää apteekista tai terveydenhuollosta sekä lähettää uusimispyynnön itse Omakannassa. Potilaalla on edelleen oikeus halutessaan saada papiresepsi vuoden 2016 loppuun asti, poikkeuksena keskushermostoon vaikuttavat ja huumausaineresepit.

Omakanta-palvelu

Täysi-ikäinen voi katsella omia Reseptikeskuksessa olevia tietojaan Omakanta-palvelun kautta. Palveluun kirjaudutaan joko henkilökohtaisilla verkkopankkitunnuksilla tai sähköisellä henkilökortilla. Omakannan kautta voi myös lähettää reseptin uusimispyynnön.

Lisätietoja: [Omakanta-palvelu](#)

7.1.5 Matkakorvaukset

Kela korvaa sairaudesta ja kuntoutukselta aiheutuneita matkakustannuksia. Korvausta voi hakea matkoista lääkäriin, lääkärin määräämään tutkimukseen tai hoitoon terveystieteiden keskukseseen, sairaalaan tai yksityiselle lääkäriasemalle. Kela maksaa yleensä korvauksen matkasta lähimpään lääkäriin, tutkimus- tai hoitolaitokseen halvimman kulkuneuvon mukaan.

Kela voi korvata myös taksilla tehdyn matkan, jos asiakkaan terveydentila tai puutteelliset liikenneolosuhteet sitä edellyttävät. [Katso kohta 7.1.5.3.](#)

7.1.5.1 Matkaomavastuu

Sairauden tai kuntoutuksen vuoksi tehtyjen matkojen omavastuuosuus nousi vuoden alusta ja on 25,00 euroa yhteen suuntaan tehdyiltä matkalta. Omavastuuosuudet kerryttävät vuotuista matkakattoa. Myös omavastuuta halvemmat, tarpeelliset matkakulut kerryttävät matkakattoa, joten kaikki matkakuitit kannattaa säilyttää.

Oman auton käytön kustannuksista on mahdollista saada korvausta 0,20 euroa/kilometri yhdensuuntaisen omavastuun 25,00 euroa ylittävältä osalta. Matkat yksityiseen terveydenhuoltoon korvataan vain mikäli tutkimus tai hoito on Kelasta korvattavaa.

Matkakustannukset voivat olla henkilön omia, hänen saattajansa tai perheenjäsenen kustannuksia. Korvausta tulee hakea kuuden kuukauden kuluessa matkan maksamisesta.

Matkojen omavastuuosuuden täyttymistä voi seurata Kelan sähköisestä asiointipalvelusta.

7.1.5.2 Matkakorvaus kuntoutusmatkoista

Kela korvaa kuntoutuksesta aiheutuneita matkakuluja. Matkat Kelan kuntoutukseen korvataan Kelan tekemän kuntoutuspäätöksen perusteella.

Järjestöjen toteuttamille sopeutumisvalmennuskursseille matkat korvataan, kun läheteessä on lääkärin suositus kurssille hakeutumisesta. Edellytyksenä on myös, että kurssiohjelmassa on lääkärin tai sairausvakuutuslaissa tarkoitetun muun terveydenhuollon ammattihenkilön antamaa hoitoa, tutkimusta tai hoidon opastusta.

Matkakorvaushakemuksen liitteenä tulee olla kurssiohjelma ja osallistumistodistus, jossa on kurssin järjestäjän merkintä siitä, kenen lääkärin läheteeseen sopeutumisvalmennuskurssi perustui ja kopio kuntoutuspäätöksestä.

Kun rintamaveteraani osallistuu Valtiokonttorin järjestämään kuntoutukseen, Kela maksaa hänen matkakulunsa kokonaan.

7.1.5.3 Matkakatto

Vuotuinen omavastuuosuus, eli matkakatto, on 300,00 euroa. Jos matkakatto täyttyy kalenterivuoden aikana, Kela korvaa ylittävän osan kokonaan. Kela seuraa korvattujen matkojen osalta matkakaton täyttymistä ja lähettää sen täytyttyä asiakkaalle matkakattokortin.

7.1.5.4 Taksimatkojen korvaus

Taksia tai muuta erityiskulkuneuvoa käytettäessä tulee pyytää hoitopaikan todistus (SV 67) matkan tarpeellisuudesta. Todistus voidaan kirjoittaa kertamatkalle, määräajaksi tai toistaiseksi. Erikseen tehtyä lääkkeitä hakumatkaa apteekkiin ei korvata.

Matka tulee tilata sairaanhoitopiirin tilausnumerosta. Asiakas maksaa taksimatkan yhteydessä vain omavastuuosuuden 25,00 euroa näyttämällä Kela-korttia.

Terveydenhuollosta saatu todistus (SV 67) tai muu selvitys oikeudesta taksin käyttöön tulee säilyttää, sillä Kela voi pyytää sitä myöhemmin. Myös kiireellisissä sairaustapauksissa matkan voi tilata tilausnumerosta. Samalla kertaa voi tilata kaikki tiedossa olevat matkat terveydenhuoltoon.

Mikäli matkan tilaa muualta kuin sairaanhoitopiirin keskitetystä tilausnumerosta, matka on maksettava ensin kokonaan itse ja haettava korvaus Kelasta jälkikäteen. Omavastuu on tällöin kaksinkertainen, eli 50,00 euroa. Tällaiset matkat eivät kerrytä matkakattoon.

Vakiotaksiasiakkuuden saanut henkilö voi tilata ja sopia matkan ajan- kohdan suoraan valitsemaltaan suorakorvausmenettelyyn liittyneeltä tak- siautoilijalta.

Lisätietoja: [Taksimatkojen tilausnumerot ja ohjeet](#)

7.1.5.5 Saattaja

Matkan aikana tarvittavan saattajan matkakuluista voi myös saada kor- vausta. Edellytyksenä on, että hoitohenkilökunta on katsonut saattajan tai perheenjäsenen hoitoon osallistumisen tarpeelliseksi. Mikäli saattajan tarve on ilmeinen (esim. asiakas on lapsi), ei erillistä selvitystä tarvita. Saattaja hakee korvausta saatettavan henkilön nimissä.

Potilaan ja hänen saattajansa matkat korvataan yleensä sen mukaan, mitä matka olisi tullut maksamaan halvinta matkustustapaa käyttäen (yleensä junalla tai linja-autolla). Muu matkustustapa kuten oma auto, tulee erik- seen perustella terveydenhuollosta saatavalla todistuksella (SV 67).

7.1.5.6 Yöpyminen

Kelasta voi hakea yöpymisrahaa, jos matkalla joudutaan yöpymään tut- kimuksen, hoidon, kuntoutuksen tai liikenneolosuhteiden takia. Sitä voi saada enintään 20,18 euroa vuorokaudessa. Yöpymiskustannuksista tulee esittää kuitti. Yöpymisraha ei kerrytä vuotuista matkakattoa.

(Sairausvakuutuslaki, Lääkelaki, Laki sähköisestä lääkemääräyksestä)

7.2 Kelan verkkoasiointipalvelu: sairaanhoitokorvaukset

Kelan sähköisessä asiointipalvelussa voi seurata sairaanhoitokorvauk- sien ja hakemusten käsittelyä. Tiedoissa näkyvät mm. korvaukset, jotka on maksettu hakijalle itselle ja terveydenhuollon palvelujen tuottajalle (esim. yksityiset lääkäriasemat). Asiointipalvelussa voi seurata myös lää- kekaton ja matkakaton täyttymistä.

Palveluun kirjaututaan henkilökohtaisilla verkkopankkitunnuksilla, si- rullisella henkilökortilla tai matkapuhelimella, jonka SIM-kortilla on mobiilivarmenne.

Lisätietoja: [Verkkoasiointipalvelu](#)

7.3 Julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon maksut ja maksukatto

Osana julkisen talouden säästötavoitetta hallitus päätti korottaa 1.1.2016 alkaen asiakasmaksuja lähes 30 prosenttia. Kunnat ja kuntayhtymät voi- vat myös päättää periä maksimimääräisiä hintoja alhaisemmat maksut.

7.3.1 Terveyskeskusmaksut

Terveyskeskuksen kertamaksu voi 18 vuotta täyttäneeltä olla enintään 20,90 euroa ja se voidaan periä kolmelta käyntikerralta samassa terveyskeskuksessa kalenterivuodessa. Vaihtoehtona kertamaksulle on vuosimaksu, joka on enintään 41,70 euroa kalenterivuodessa.

Terveyskeskuksen päivystyskäynniltä voidaan periä enintään 28,70 euroa. Päivystysmaksu voidaan periä arkisin klo 20-8 välillä sekä lauantaisin, sunnuntaisin ja pyhäpäivinä. Maksu voidaan periä myös vuosimaksun maksaneelta tai henkilöltä, joka on käynyt kolme kertaa vastaanotolla.

Alle 18-vuotiailta ei peritä maksua terveyskeskuksen antamista avopalveluista (esimerkiksi käynti lääkärin vastaanotolla tai hammashoidossa).

Terveyskeskuksessa ei peritä maksua neuvolakäynneistä, käynnistä terveydenhoitajan vastaanotolla eikä laboratorio- tai röntgentutkimuksissa.

7.3.2 Kunnallinen hammashoito

Hammashoidosta peritään perusmaksu, jonka summa määräytyy hoidon antajan koulutuksen mukaan. Esimerkkejä perusmaksuista:

- suuhygienisti 10,30 euroa
- hammaslääkäri 13,30 euroa
- erikoishammaslääkäri 19,40 euroa

Lisäksi suoritetuista toimenpiteistä peritään aina erillinen maksu niiden laadun ja laajuuden mukaan.

Kunnallinen hammashoito on maksutonta alle 18-vuotiaille. Veteraaneille hampaiden tarkastus ja proteeseihin liittyvä kliininen työ on maksutonta julkisessa hammashoidossa.

7.3.3 Sairaalamaksut

Sairaalat voivat periä maksun poliklinikkakäynnistä, päiväkirurgisesta toimenpiteestä, hoitopäivältä, sarjahoidosta ja kuntoutuksesta.

Sairaalan poliklinikkamaksu on enintään 41,70 euroa käynniltä.

Päiväkirurgisesta toimenpiteestä voidaan periä enintään 136,80 euroa. Päiväkirurgian maksun lisäksi voidaan periä hoitopäivämaksu silloin, kun potilas joutuu ennalta suunnittelemattomasti jäämään hoitoon yön yli esim. komplikaation vuoksi.

Sairaalan hoitopäivä maksaa 49,50 euroa. Psykiatrisessa sairaalassa maksu on 22,80 euroa. Psykiatrian poliklinikalla käynneistä ei peritä maksua. Päivä- tai yöhoito sairaalassa maksaa enintään 22,80 euroa vuorokaudessa.

Vuodeosastohoidosta voidaan alle 18-vuotiaalta periä hoitopäivämaksu sekä terveyskeskuksessa että sairaalassa enintään seitsemältä päivältä kalenterivuodessa. Sairaalan poliklinikkakäynnistä peritään maksu myös alle 18-vuotiailta.

7.3.4 Elinluovuttajan maksuttomat terveystalvelut

Elinluovuttajille toimenpiteestä aiheutuvat kustannukset, tutkimukset ja hoito ovat maksuttomia. Maksuton hoito sisältää luovutukseen liittyvät tutkimukset ja toimenpiteet sekä avo- että laitoshoidossa. Maksutonta on myös luovuttajalle luovutuksesta mahdollisesti aiheutuvien komplikaatioiden tutkimus ja hoito. Henkilö on oikeutettu myös sairauspäivärahaan. Lääkkeisiin ja matkakustannuksiin voi hakea sairausvakuutuskorvausta.

7.3.5 Sarjahoito ja kuntoutushoito

Sarjahoito maksaa enintään 11,50 euroa hoitokerralta. Maksun saa periä enintään 45 käynnistä kalenterivuodessa mukaan lukien eri sarjahoidot sekä terveyskeskuksessa että erikoissairaanhoidossa. Sarjahoitoa ovat muun muassa jatkuva dialyysihoito, säde- ja sytostaattihoito, valohoito, puhe- ja äänihäiriöhoito sekä lääkinnällinen kuntoutus.

Sarjahoitomaksua ei peritä alle 18-vuotiaalta.

Kuntoutushoidosta voidaan periä enintään 17,10 euroa hoitopäivältä, kun vammaisen tai kehitysvammaisen saa kuntoutushoitoa laitoksessa.

7.3.6 Pitkäaikainen laitoshoido

Pitkäaikaisesta laitoshoidosta peritään enintään 85 prosenttia hoidettavan nettotuloista. Jos laitoshoidossa olevalla on kotona asuva pienituloisempi puoliso, maksu on 42,5 prosenttia puolisoitten yhteenlasketuista nettotuloista. Tuloista on jätävä vähintään 105 euroa kuukaudessa henkilön omaan käyttöön.

7.3.7 Lääkärintodistukset

Lääkärintodistuksesta ei peritä maksua silloin, kun todistus liittyy hoitoon, esim. sairauslomatoistus työnantajalle.

Maksua ei myöskään peritä nuorison terveystodistuksesta, joka tehdään kouluterveydenhuollossa. Myös veteraanien todistukset ovat maksuttomia. Muut lääkärintodistukset ovat maksullisia. Ajokortin saamiseksi tarvittavan lääkärintodistuksen maksu on enintään 61,80 euroa ja muiden maksullisten todistusten enimmäismaksu on 51,40 euroa.

7.3.8 Sakkomaksu

Käyttämättä ja peruuttamatta jääneestä palvelusta voidaan 15 vuotta täyttäneeltä periä enintään 51,40 euron maksu. Tällaisia ovat terveyskes-

kuslääkärin vastaanotto, erikoissairaanhoidon avohoidon käynti, hammashuollon käynti tai kuvantamistutkimus.

7.3.9 Kotipalvelu, kotisairaanhoido ja kotihoito

Kotipalvelun ja kotisairaanhoidon maksut määräytyvät sen mukaan, onko hoito tilapäistä vai jatkuvaa. Tilapäisestä kotipalvelusta voidaan periä kunnan päättämä kohtuullinen maksu, kuitenkin enintään 19,10 euroa lääkärin tai hammaslääkärin suorittamasta kotikäynnistä ja enintään 12,10 euroa muun henkilön, kuten esim. kodinhoitajan tai sairaanhoitajan suorittamasta kotikäynnistä ([ks. luku 4.5](#)).

Jatkuvasta kotihoitosta peritään kuukausimaksu, joka määräytyy palvelun laadun, määrän ja saajan maksukyvyyn sekä perheen koon mukaan. Maksukykyä määriteltäessä otetaan huomioon palvelun saajan ja hänen kanssaan yhteistaloudessa elävän puolison tulot.

7.3.9.1 Palveluseteli

Kunnat voivat tarjota henkilölle palveluseteliä, jonka enimmäisarvo kotipalvelussa ja kotisairaanhoidossa on 27 euroa tunnilta ja vähimmäisarvo on 7 euroa tunnilta tuloajat huomioon ottaen. Setelillä voi itse hankkia tarvitsemansa kotipalvelun tai kotisairaanhoidon palvelut kunnan hyväksymältä palveluntuottajalta. Palvelusetelistä voi kieltäytyä ([ks. luku 4.7](#)).

7.3.10 Kotisairaala

Kotisairaalahoido on lääkärijohtoista, ja lyhytaikaista ympärivuorokautista kotihoitoa, joka korvaa osastohoidon. Kotisairaalahoido tarvitsee lääkärin lähetteen ja hoidontarpeen arvioinnin. Kotisairaalan hinnat selviävät oman kotikunnan terveystoimesta.

7.3.11 Hoitotarvikkeet

Kotona tapahtuvaan pitkäaikaisen sairauden hoitoon saa terveyskeskuksesta erilaisia hoitotarvikkeita, kuten diabeteksen hoitovälineitä, sidetarpeita, avannetarvikkeita tai vaippoja. Hoitosuunnitelmaan kuuluvat hoitotarvikkeet ovat maksuttomia.

Sosiaali- ja terveysministeriö on laatinut kunnille toimenpide-ehdotukset koskien terveyskeskusten hoitotarvikkeiden jakelua.

Palvelutalossa asuminen rinnastetaan kotona asumiseksi ja pitkäaikainen sairaudenhoito siellä määritellään avohoidoksi. Avohoidon asiakkaalla, jolla on pitkäaikaissairaus, on oikeus saada hoitotarvikkeet maksutta, eikä kunta tai yksityinen palveluntuottaja voi niistä erikseen periä maksua tai sisällyttää osaksi palveluasumisen asiakkaan maksamaa hoitomaksua.

Pitkäaikaissairauden hoitoon kuuluvien hoitotarvikkeiden jakelun tulee perustua aina yksilöllisesti määriteltyyn tarpeeseen ja terveydenhuollon ammattihenkilön suorittamaan arviointiin ja seurantaan.

7.3.12 Terveydenhuollon maksukatto

Julkisen terveydenhuollon maksuilla on vuotuinen maksukatto, joka on 691 euroa kalenterivuodessa. Maksukatto on henkilökohtainen, mutta perheen alle 18-vuotiailta perittävät maksut voi yhdistää toisen huoltajan maksuihin.

Maksukattoon lasketaan mukaan terveystieteiden avosairaanhoidon lääkäripalvelut, fysioterapia, sarjahoito, sairaalan poliklinikkamaksut, päiväkirurgian maksu sekä lyhytaikaisen laitoshoidon maksut.

Maksukaton täytyttyä loppuvuoden avohoidon palvelut saa pääsääntöisesti maksutta ja lyhytaikaisen laitoshoidon hoitopäivämaksu alenee 22,80 euroon.

Maksukattoon ei lasketa mukaan hammashoidon, sairaankuljetuksen, lääkärintodistusten, yksityislääkärin läheteellä tehtävien laboratorio- ja kuvantamistutkimusten (esim. röntgen-, ultraääni- tai magneettikuvaus) maksuja eikä tulositonnaisia maksuja.

Maksukaton täyttymistä on seurattava itse. Tätä varten voi pyytää terveydenhuollosta seurantakortin.

Alkuperäiset maksukuitit on kuitenkin säilytettävä ja ne on esitettävä tarvittaessa ennen kuin saa todistuksen maksukaton täyttymisestä. Todistuksen antaa se terveystieteiden tai muu julkinen terveydenhuollon yksikkö, jossa maksukatto täyttyy. Takautuvasti voi anoa edellisen vuoden maksukaton ylittäneitä maksuja.

7.3.13 Maksukyvyyn ottaminen huomioon

Kunnan on alennettava tai jätettävä perimättä tulojen ja maksukyvyyn mukaan määräytyvä sosiaali- ja terveydenhuollon maksu, jos periminen vaarantaa asiakkaan tai hänen perheensä toimeentulon tai lakisääteisen elatusvelvollisuudesta huolehtimisen. Asiakas voi saada sosiaali- ja terveyspalveluiden maksuihin myös toimeentulotukea. Maksun alentaminen tai perimättä jättäminen ovat kuitenkin ensisijaisia toimeentulotuen myöntämiseen nähden. Lisätietoa saa esimerkiksi sairaalan sosiaalityöntekijältä.

(Laki ja asetus sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista, Sairausvakuutuslaki, Perustuslaki, Potilaslaki, Sosiaalihuoltolaki, Terveydenhuoltolaki, Laki ihmisen elimien, kudoksien ja solujen lääketieteellisestä käytöstä)

8 Kuntoutus

8.1 Kuntoutuksen tavoitteista

Kuntoutuksella tähdätään toimintakyvyn ja työkyvyn turvaamiseen ja mahdollisimman itsenäiseen selviytymiseen elämässä. Kuntoutujan aktiivinen osallistuminen ja sitoutuminen kuntoutuksen suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin on keskeistä. Kuntoutuja voi joutua hakemaan palveluja usealta eri taholta.

8.2 Kuntoutusjärjestelmästä

Kuntoutusjärjestelmä on eri vastuutahojen johdosta monimutkainen ja hajanainen palveluiden tarvitsijoille. Siksi tarvitaan eri toimijoiden, kuten sosiaali- ja terveydenhuollon viranomaisten, opetushenkilöstön sekä Kelan ja TE-palveluiden välistä yhteistyötä niin paikallisella, alueellisella kuin valtakunnallisella tasolla.

8.3 Kuntoutusta järjestävät tahot

Kuntoutusta järjestävät sosiaali- ja terveydenhuolto, Kela, vakuutus- ja työeläkelaitokset, opetustoimi, Te-palvelut ja työterveyshuolto. Lisäksi Raha-automaattiyhdistys rahoittaa järjestöjen toteuttamaa kuntoutusta.

Kunnilla on lakisääteinen vastuu terveydenhuollon lääkinnällisen kuntoutuksen ja sosiaalihuollon kuntoutuksen järjestämisestä. Kela järjestää ja korvaa vaativaa lääkinnällistä kuntoutusta sekä järjestää harkinnanvaraisesti muuta kuntoutusta vuosittaisen määrärahan puitteissa. Kuntoutusta voi hakea myös tapaturma- ja ammattitautilain, liikennevakuutus- ja sotilasvammalain perusteella. Vastuu ammatillisen kuntoutuksen järjestämisestä kuuluu työeläkelaitoksille ja Kelalle.

Kuntoutuksen järjestäjä	Kohderyhmä	Tavoite	Kuntoutuksen keskeinen sisältö
terveydenhuolto	koko väestö	työ- ja toimintakyvyn parantaminen	työ- ja toimintakyvyn arviointi, kuntoutustarvetta ja -mahdollisuuksia selvittävä tutkimus, apuvälinepalvelut, sopeutumisvalmennus, kuntoutusohjaus, terapia- ja kuntoutusjaksot
vammaispalvelut, sosiaalihuolto	koko väestö	erityisesti sosiaalisen selviytymisen ja osallistumisen ylläpito ja kehittäminen	asumista, liikkumista ja tiedonsaantia edistävät palvelut ja taloudellinen tuki, henkilökohtainen avustaja, sosiaalinen kuntoutus, perhekuntoutus, työllistymistä tukeva toiminta
Kela	alle 65-vuotiaat ja harkinnanvaraaisesti yli 65-vuotiaat	työelämään pääseminen tai siellä pysyminen työ- ja toimintakyvyn tukeminen	sopeutumisvalmennus- ja perhekursit, vaativa lääkinnällinen kuntoutus, KIILA-kuntoutus (korvaa TYK- ja ASLAK -kuntoutukset), kuntoutustarpeen selvitys, kuntoutustutkimus, työkokeilu, ammatillinen koulutus, psykoterapia, avo- ja laituskuntoutus, apuvälineet opiskelussa ja työssä, työhönvalmennus
työtapaturma- ja ammattitautivakuutus, liikennevakuutus	työtapaturman, ammattitaudin tai liikenneturman vammautuneet henkilöt	tapaturman aiheuttaman menetyksen korvaaminen kuntoutuksen tarjoamien mahdollisuuksin	kuntoutuksen tarvetta ja mahdollisuuksia selvittävät tutkimukset, työ- ja koulutuskokeilut, työhön valmennus, ammatillinen koulutus, vaikeavammaisten sosiaalisen suoriutumisen ja itsenäisyyden tukeminen (mm. apuvälineet, asunnon muutostyöt), elinkeinotuki
työeläkelaitokset	työkyvyttömyysuhanalaiset henkilöt	työelämässä jatkaminen tai sinne paluu	ammatillinen kuntoutus eri muodoissaan pääasiassa työolojen järjestelyjen, työkokeilun, työhönvalmennuksen ja uudelleen koulutuksen kautta
TE- palvelut	vammaiset ja osatyökykyiset työnhakijat	ammatillinen kehittyminen, työllistyminen tai työssä pysyminen	ammatinvalinta ja urasuunnittelu, työ- ja koulutuskokeilut, työhönvalmennus, työkokeilu työpaikalla, valmentava ja ammatillinen työvoimakoulutus, työolosuhteiden järjestelytuki, palkkatuet työnantajalle, henkilöasiakkaalle
valtiokonttori	sotainvalidit ja sotaveteraanit sekä heidän puolisonsa	toimintakykyisyyden ja itsenäisen suoriutumisen tukeminen	avo- ja laituskuntoutus

Lähde: Kuntoutuskirja, Duodecim 2008, taulukko päivitetty 10.12.2015

([Terveysthuoltolaki](#), [Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista](#) sekä - asetus, [Työeläkelait](#), [Laki liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta](#), [Työtapaturma- ja ammattitaitilaki](#), [Hallintolaki](#), [Lastensuojelulaki](#), [Päihdehuoltolaki](#) ja -asetus, [Sotilasvammalaki](#), [Vammaispalvelulaki](#) ja - asetus, [Laki kehitysvammaisten erityishuollosta](#) ja asetus, [Laki raha-automaattivastuksista](#))

8.4 Kuntoutusohjaus

Kuntoutusohjauksen tavoitteena on auttaa ja edistää pitkäaikaissairasta tai vammaista henkilöä sekä hänen lähiyhteisöään saavuttamaan mahdollisimman hyvä toimintakyky, hyvinvointi ja elämänhallinta. Kuntoutusohjaus on kuntoutujan ja hänen lähiyhteisönsä tukemista, neuvontaa, ohjausta sekä palveluista tiedottamista.

Kuntoutusohjaajat työskentelevät useimmiten yliopisto- ja keskussairaaloissa. Kuntoutusohjaajat ovat yhdyshenkilöitä kuntoutujan ja hänen perheensä, hoitoon ja kuntoutukseen osallistuvien ammattihenkilöiden sekä eri palvelujärjestelmien välillä. Kuntoutusohjaus on asiakkaalle maksutonta.

([Terveysthuoltolaki](#), [Vammaispalvelulaki](#) ja – asetus, [Laki](#) ja asetus [kehitysvammaisten erityishuollosta](#))

8.5 Kuntoutussuunnitelma

Kuntoutussuunnitelma on kuntoutusta koossa pitävä työkalu. Se on lakisääteinen edellytys tiettyjä etuuksia tai palveluja haettaessa. Kuntoutussuunnitelma tulisi tehdä muulloinkin pitkäaikaissairaana tai vammaisen henkilön tulevaisuutta suunniteltaessa julkisessa terveydenhuollossa terveyskeskuksessa tai sairaalassa. Kuntoutussuunnitelma laaditaan asiakkaan, omaisten ja kuntoutukseen osallistuvien ammattilaisten yhteistyönä.

Kuntoutussuunnitelmassa on määriteltävä kuntoutujan nykytila, tavoite ja keinot, joilla asetettuihin tavoitteisiin päästään. Kuntoutuksen tarve, tavoitteet, laatu, toteutus ja seuranta suunnitellaan yhteistyössä hoitavan lääkärin ja kuntoutujan kanssa. Kuntoutussuunnitelmassa on myös kuvattava kuntoutujan oma sitoutuminen kuntoutukseen. Kuntoutuksen suunnittelussa tulee tarvittaessa hyödyntää myös muiden ammattiryhmien osaamista. Kuntoutussuunnitelmaa tulee seurata ja arvioida määräajoin sekä tarvittaessa muuttaa.

Kuntoutujalla tulee olla selkeä käsitys siitä, kuinka suunnitelma etenee ja kenellä on vastuu sen eri vaiheiden toteutumisesta sekä olla itse sitoutunut kuntoutuksen toteuttamiseen.

(Terveydenhuoltolaki, Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista ja – asetus, Työeläkelait, Päihdehuoltolaki ja – asetus)

8.6 Kuntoutukseen hakeutuminen

Aloitteen kuntoutukseen hakeutumisesta voi tehdä asiakas itse, sosiaali- ja terveydenhuolto, työterveyshuolto, Kela, vakuutusyhtiö, TE-palvelut ja opetushenkilöstö. Kuntoutuja tulee ohjata asianmukaisesti kuntoutuspalveluihin.

Kuntoutushakemuksen liitteeksi tarvitaan lääkärinlausunto B (SV 7). Kelalta haettavan lääkinnällisen kuntoutuksen hakemukseen tarvitaan liitteeksi lisäksi kirjallinen kuntoutussuunnitelma.

Pääosa kuntoutuspalveluista on maksuttomia. Osasta kuntoutuspalveluja, kuten terapioidista ja kuntoutuslaitosjaksoista voidaan periä kuntoutujalta asiakasmaksu.

(Terveydenhuoltolaki, Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista sekä - asetus, Työeläkelait, Laki liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta, Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta, Hallintolaki)

8.7 Sosiaali- ja terveydenhuollon kuntoutus

Terveyskeskukset ja sairaalat vastaavat lääkinnällisestä kuntoutuksesta silloin kun se liittyy välittömästi sairaanhoitoon.

Lääkinnällisen kuntoutuksen palveluja ovat esimerkiksi kuntoutustarvetta selvittävät tutkimukset, sopeutumisvalmennus- ja kuntoutuskurssit, fysioterapia, apuvälinepalvelut, erilaiset terapiat ja kuntoutusohjaus. Terveyskeskuksilla ja sairaaloilla on vastuu myös yli 65-vuotiaiden vaikeavammaisten lääkinnällisestä kuntoutuksesta.

Terveyskeskukset ja sairaalat voivat järjestää lääkinnällistä kuntoutusta omana toimintanaan tai ostaa sitä yksityiseltä taikka julkiselta palveluntuottajalta.

Kunnan sosiaalitoimi (lastensuojelu, päihdehuolto ja vammaispalvelut) voi järjestää esimerkiksi sopeutumisvalmennusta tai kuntoutusohjausta, päihdekuntoutusta tai muuta sosiaalista toimintakykyä tukevaa kuntoutusta. Kunta voi ostaa palveluja myös yksityisiltä palveluntuottajilta, ammatinharjoittajilta tai järjestöiltä. Kuntien vastuulle kuuluva kuntoutus on lakisääteistä. Kunnan budjettiin varattu määräraha rajaa kunnan vastuuta toteuttaa kuntoutusta, eli kyseessä on ns. määrärahasidonnainen kuntoutus.

(Terveysturvallisuuslaki, Lastensuojelulaki, Päihdehuoltolaki ja -asetus, Vammaispalvelulaki ja -asetus, Laki ja asetus kehitysvammaisten erityishuollosta)

8.7.1 Rintamaveteraanit

Rintamaveteraanien ja sotainvalidien kuntoutuslakien mukaisen kuntoutuksen korvaa kunnille valtiokonttori. Kuntoutusta haetaan oman asuinkunnan sosiaali- ja terveystoimesta.

Lisätietoa [Valtiokonttorista](#).

(Laki ja asetus rintamaveteraanien kuntoutuksesta)

8.8 Työterveyshuolto ja kuntoutus

Työterveyshuollolla on keskeinen rooli työntekijän kuntoutustarpeen ja työkyvyn selvittämisessä sekä kuntoutukseen ohjaamisessa. Työkykyä arvioitaessa toimenpiteinä voidaan käyttää esimerkiksi työnantajan kanssa sovittavia työkokeiluja ja työaikamuutoksia. Työterveyshuollon on tarvittaessa ohjattava työntekijä työssä jaksamisen tueksi Kelan ammatillista työkykyä tukevaan kuntoutukseen. KELA uudistaa parhaillaan työikäisten kuntoutusta ja korvaa vuoden 2016 aikana ASLAK- ja Tyk-kuntoutukset uudella KIILA-kuntoutuksella.

Työeläkelaitokset järjestävät tietyin edellytyksin ammatillista kuntoutusta työntekijöille, joilla on terveydentilan perusteella odotettavissa työkyvttömyyden uhka lähivuosina.

Lisätietoa [työeläkelaitoksista](#), [Kelasta](#) ja omasta työterveyshuollosta.

(Työterveyshuoltolaki, Sairausvakuutuslaki, Työeläkelait)

8.9 Kelan kuntoutus

Kela järjestää ja korvaa vaativaa lääkinnällistä kuntoutusta alle 65-vuotiaille ja harkinnanvaraista kuntoutusta sekä ammatillista kuntoutusta työikäisille. Kelan kuntoutuksen tavoitteena on työ- ja toimintakyvyn turvaaminen.

Kelan on selvitettävä kuntoutustarve niiltä henkilöiltä, joille on maksettu sairauspäivärahaa yli 60 päivää ja tiedotettava heille kuntoutusmahdollisuuksista 150 sairauspäivärahopäivän jälkeen ([ks. luku 6.4](#)).

Kelan kuntoutukseen haettaessa on hakemukseen liitettävä lääkärinlausunto, josta selviävät sekä kuntoutustarve että kuntoutuksen perusteena oleva sairaus tai vamma ja niiden aiheuttamat haitat (tavallisesti lääkä-

rinlausunto B). Vaativaan lääkinälliseen kuntoutukseen haettaessa on hakemukseen liitettävä kuntoutussuunnitelma.

Monelle Kelan sopeutumisvalmennus- tai perhekuntoutuskurssille voi hakea myös omainen ja läheinen yhdessä kuntoutujan kanssa.

(Laki Kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta ja kuntoutusrahasta, Valtioneuvoston asetus mielenterveysasetuksen muuttamisesta ja asetus kuntoutuspsykoterapian korvaustasosta)

8.9.1 Vaativa lääkinällinen kuntoutus

Vaikeavammaisten lääkinällinen kuntoutus on uudistunut 1.1.2016. Uusi nimi on vaativa lääkinällinen kuntoutus. Alle 65-vuotiaiden vaativalla lääkinällisellä kuntoutuksella pyritään tukemaan kuntoutujan mahdollisuuksia selviytyä arkielämän toiminnoista. Kuntoutuksen tavoitteena on työ- ja toimintakyvyn turvaaminen.

Vaativan lääkinällisen kuntoutuksen myöntämisedellytyksiä ovat:

- alle 65-vuotias
- sairaus tai vamma ja siihen liittyvä suoritus- ja osallistumisrajoite, josta aiheutuu vähintään vuoden kestävä kuntoutustarve
- huomattavat vaikeudet arjen toiminnoista suoriutumisessa ja osallistumisessa
- kuntoutus ei liity välittömästi sairaanhoitoon
- kuntoutuksen tavoitteet eivät ole ainoastaan hoidollisia, vaan suoriutumista ja osallistumista mahdollistavia
- kuntoutus on perustellusti tarpeen.

Vaativa lääkinällinen kuntoutus ei enää edellytä vammais- tai hoitotuen saamista.

Vaativan lääkinällisen kuntoutuksen hakemuksen liitteenä on oltava julkisessa terveydenhuollossa tehty kirjallinen kuntoutussuunnitelma ([ks. luku 8.4](#)). Omaisen kuntoutuskurssille osallistumisen tarpeesta on oltava maininta kuntoutussuunnitelmassa.

Kun asiakas täyttää 65 vuotta, vastuu kuntoutuksen järjestämisestä siirtyy Kelalta julkiselle terveydenhuollolle. Kela voi kuitenkin myöntää yli 65-vuotiaille harkinnanvaraisesti kuntoutusta.

(Laki Kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta ja kuntoutusrahasta)

8.9.2 Kuntoutuspsykoterapia

Kela korvaa kuntoutuspsykoterapiaa sitä tarvitseville 16–67-vuotiaille henkilöille, joiden työ- tai opiskelukyky on mielenterveyden häiriön vuoksi uhattuna. Korvaaminen edellyttää kolmen kuukauden pituista asianmukaista hoitosuhdetta sekä psykiatrian erikoislääkärin arviota hakijan diagnoosista ja kuntoutustarpeesta. Terapiaa myönnetään vuodeksi kerrallaan ja enintään kolmeksi vuodeksi. Terapiakuluista voi joutua maksamaan osan itse. Alle 16-vuotiaiden terapiasta vastaa julkinen terveydenhuolto.

(Laki Kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta ja kuntoutusrahasta, Asetus kuntoutuspsykoterapian korvaustasosta)

8.9.3 Harkinnanvarainen kuntoutus

Kela järjestää ja korvaa harkinnanvaraista kuntoutusta eri vamma- ja sairausryhmiin kuuluville henkilöille eduskunnan myöntämän vuotuisen määrärahan puitteissa. Tämä kuntoutus on tarkoitettu pääasiassa työikäisille, joilla sairaus tai vamma haittaa työkykyä. Harkinnanvarainen kuntoutus voi olla esimerkiksi yksilöllisiä kuntoutusjaksoja, ryhmämuotoisia kuntoutus- ja sopeutumisvalmennuskursseja, kuntoutus- ja kuntouttavaa hoitoa, neuropsykologista kuntoutusta ja ammatillista työkykyä tukevaa kuntoutusta.

Harkinnanvaraista kuntoutusta voivat joissain tapauksissa saada myös työelämän ulkopuolella olevat, yli 65-vuotiaat, joiden toimintakykyä ja elämänlaatua voidaan parantaa kuntoutuksella.

Harkinnanvarainen kuntoutus voi olla myös työtä helpottavien apuvälineiden hankkimista silloin, kun työnantaja tai terveydenhuolto ei vastaa niiden hankkimisesta.

Haettaessa harkinnanvaraiseen kuntoutukseen hakemukseen liitetään lääkärinlausunto B. Siitä pitää käydä ilmi seuraavat asiat:

- mikä sairaus tai vamma hakijalla on
- hakijan työ- ja toimintakyky ja sen rajoitukset
- mitä kuntoutusta lääkäri siihen suosittaa
- perustelut, miksi kuntoutus on tarpeellista
- mitkä ovat kuntoutuksen tavoitteet
- sairauden tai vamman todennäköinen kehitys

Harkinnanvaraisen kuntoutuksen kuntoutuspäätöksistä ei ole valitusoikeutta. Lisätietoa [kurseista](#).

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista)

8.10 Potilas- ja vammaisjärjestöjen kuntoutus

Useilla järjestöillä on sopeutumisvalmennus- ja kuntoutuskursseja tai kuntoutusohjausta. Myös järjestöjen ohjaus ja neuvonta edistävät sairastuneiden tai vammaisten kuntoutumista. Kuntoutusta rahoittavat Kela, Raha-automaattiyhdistys sekä sosiaali- ja terveydenhuolto. Järjestöjen kuntoutuksesta ja niihin hakeutumisesta saa lisätietoa järjestöistä ja [Kelasta](#).

(Laki raha-automaattiyhdistyksen avustuksista)

8.11 Ammatillinen kuntoutus

Ammatillisen kuntoutuksen tarkoituksena on parantaa tai ylläpitää kuntoutujan työkykyä ja ansiomahdollisuuksia. Tavoitteena on, että pitkäaikaissairas tai vammainen henkilö pystyy jatkamaan työelämässä hänelle soveltuvassa työssä tai palaamaan työhön.

Työeläkelaitokset järjestävät suurimman osan ammatillisesta kuntoutuksesta. Muita ammatillisen kuntoutuksen järjestäjiä ovat Kela ja tapaturma- ja liikennevakuutusyhtiöt. Kuntoutuksen aikaisen toimeentuloturvan suuruus ja ehdot määräytyvät kuntoutuksen järjestäjätahoa koskevan lainsäädännön mukaan.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista, Työeläkelait, Laki liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta, Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta)

8.11.1 Kelan ammatillinen kuntoutus

Kela järjestää ja korvaa ammatillista kuntoutusta henkilöille, joilla asianmukaisesti todettu sairaus, vika tai vamma aiheuttaa tai sen arvioidaan aiheuttavan lähivuosina työ- tai opiskelukyvyn ja ansiomahdollisuuksien olennaista heikentymistä. Työ- tai opiskelukyvyn ja ansiomahdollisuuksien olennaista heikentymistä arvioitaessa huomioidaan sairauden lisäksi myös henkilön muu kokonaistilanne, kuten psyykinen, fyysinen ja sosiaalinen toimintakyky sekä muut elämäntilanteeseen vaikuttavat tekijät.

Tarkoituksenmukaisella ammatillisella kuntoutuksella pyritään säilyttämään tai parantamaan työ- ja ansiokykyä. Tavoitteena on edistää hakijan työssä jatkamista, tukea työelämään pääsyä tai sinne paluuta.

Ammatillisena kuntoutuksena järjestetään kuntoutustarvetta ja -mahdollisuuksia selvittäviä tutkimuksia, työ- ja koulutuskokeiluja, ammatillista koulutusta, ammatillisen koulutuksen vuoksi välttämätöntä yleissivistävää koulutusta, työhönvalmennusta, työkykyä ylläpitävää ja parantavaa valmennusta, ammatillisia kuntoutuskursseja, elinkeinotukea yritystoi-

mintaan, vaikeavammaisille teknisesti vaativia apuvälineitä työhön ja opiskeluun sekä muuta opiskelun tai työn takia välttämätöntä kuntoutusta.

Työelämässä olevien ja pidempään työskennelleiden (noin viisi vuotta) ammatillisen kuntoutuksen ensisijaisena järjestäjätahoina ovat työeläkelaitokset.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista)

8.11.2 Työeläkelaitosten ammatillinen kuntoutus

Työelämässä pidempään olleiden henkilöiden ammatillisesta kuntoutuksesta vastaavat pääasiassa työeläkelaitokset. Kuntoutukseen voivat hakea henkilöt, joilla on sairaudesta tai vammasta aiheutuva työkyvyttömyyden uhka seuraavan viiden vuoden kuluessa. Työeläkelaitosten ammatillinen kuntoutus edellyttää, että kuntoutukseen hakija on ollut työelämässä ja ansainnut työeläketurvaa kohtuullisessa määrin (noin viisi vuotta). Kuntoutusmuotoja ovat esimerkiksi työkokeilu, työhön valmennus ja uudelleen koulutus.

Työeläkelaitosten ammatillista kuntoutusta voi hakea yhteistyössä työterveyshuollon ja työnantajan kanssa omalta työeläkelaitokselta. Hakemuksen liitteeksi tarvitaan lääkärinlausunto ja kuntoutussuunnitelma. Eläkelaitokselta voi hakea myös ennakkopäätöstä oikeudesta kuntoutukseen, vaikka kuntoutussuunnitelmaa ei vielä olisikaan.

(Työeläkelait)

8.11.3 Ammattitaudit ja tapaturmat sekä liikennevahingot: ammatillinen kuntoutus

Tapaturma- ja liikennevakuutusyhtiöt huolehtivat kuntoutuksesta, jos sen tarpeen on aiheuttanut ammattitauti tai työ- tai liikennetapaturma. Niihin liittyvää ammatillista kuntoutusta haetaan vakuutusyhtiöltä. Edellytyksenä ammatilliselle kuntoutukselle on, että vahingoittuneen työ- ja ansaitsemiskyky on alentunut tai saattaa myöhemmin alentua korvattavan vahingon vuoksi.

Ammatillisen kuntoutuksen mahdollisuuksia ovat työ- ja koulutuskokeilu, työhönvalmennus, uudelleen koulutus ja elinkeinotuki. Ensisijaisesti selvitetään mahdollisuudet sijoittua omaan työhön työjärjestelyin. Kuntoutusasioiden selvittelystä ammatillisen kuntoutuksen osalta vastaa vakuutusyhtiöiden toimeksiannosta usein keskitetysti Vakuutus kuntoutus [VKK](#).

(Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta)

8.12 Kuntoutusajan toimeentulo

8.12.1 Kelan kuntoutusraha

Kuntoutuksen ajalta voi Kelasta hakea kuntoutusrahaa toimeentulon turvaamiseksi. Kuntoutusrahaa maksetaan, jos kuntoutuksen tarkoituksena on työelämään pääsy, siellä pysyminen tai sinne paluu.

Kelan kuntoutusrahaan on oikeutettu 16–67-vuotias kuntoutuja siltä ajalta, jolloin hän on kuntoutuksen vuoksi estynyt tekemästä työtään. Myöntämisen edellytyksenä on, että kuntoutujalla on Kelan tai muun kuntoutuksen järjestäjän tekemä kuntoutuspäätös.

Kuntoutusraha on pääsääntöisesti saman suuruinen kuin tulojen mukaan määräytyvä sairauspäiväraha (ks. luku 6.4). Veronalaista kuntoutusrahaa maksetaan kuntoutukseen osallistumisen ajalta enintään kuudelta päivältä viikossa. Kuntoutusrahaa ei makseta omavastuuajalta, jonka pituus vaihtelee 0–30 päivään järjestettävän kuntoutuksen ja sitä edeltävien sosiaaliturvaetuuksien mukaan. Kuntoutusrahaa voidaan maksaa myös vuosiloman ajalta. Kuntoutusrahaa voivat saada myös sopeutumisvalmennukseen ja perhekuntoutukseen osallistuvat omaiset.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista ja -asetus, Työeläkelait, Laki ja asetus julkista työvoima- ja yrityspalveluista, Laki tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta)

8.12.2 Nuoren kuntoutusraha

Kela voi maksaa nuoren kuntoutusrahaa, jonka saaminen ei edellytä kuntoutuspäätöstä. Nuoren kuntoutusrahaa maksetaan 16–19-vuotiaalle nuorelle, joka tarvitsee tehostettua kuntoutusta. Edellytyksenä on, että nuoren työkyky ja ansiomahdollisuudet tai mahdollisuudet valita ammatti ja työ, ovat sairauden, vian tai vamman vuoksi olennaisesti heikentyneet ja hän tarvitsee erityisiä tukitoimia opiskelun aikana. Nuorella tulee olla yhteistyössä hänen itsensä ja huoltajiensa kanssa kotikunnassa laadittu henkilökohtainen opiskelu- ja kuntoutumissuunnitelma (KHOPS), joka toimitetaan Kelaan. Jos nuori on valittu suorittamaan opiskelu- ja kuntoutussuunnitelman mukaista tutkintoa ennen kuin hän on täyttänyt 20 vuotta, maksetaan kuntoutusrahaa koulutuksen päättymiseen asti.

Kuntoutusrahan vähimmäismäärä on aktiivisen kuntoutuksen ajalta 23,93 euroa päivältä. Kuntoutuksen odotus- ja väliajoilta kuntoutusraha maksetaan 20 prosenttia pienempänä. Nuoren kuntoutusrahaa voidaan maksaa myös yleissivistävän koulutuksen ajalta (peruskoulu, lukio tai kansanopisto).

16 vuotta täyttäneen vammaistukea ([ks. luku 6.1](#)) ja nuoren kuntoutusrahaa voidaan maksaa yhtä aikaa. Alle 20-vuotiaalle nuorelle työkyvyttömyyseläke voidaan myöntää vain, jos mahdollisuuksia ammatilliseen kuntoutukseen ei ole.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista ja – asetus)

8.12.3 Toimeentulo Kelan ammatillisen kuntoutuksen ajalta

Kelan ammatillisen kuntoutuksen ajalta kuntoutusrahan suuruus on 75 prosenttia työtuloista ja vähintään 23,93 euroa päivässä. Kuntoutusrahaa voidaan maksaa ammatilliseen kuntoutukseen liittyen 20 prosentilla alennettuna kuntoutuspäätöksen antamisen ja kuntoutuksen alkamisen väliseltä ajalta tai kuntoutusjaksojen väliseltä ajalta, kuten esimerkiksi lukukausien välisiltä loma-ajoilta.

Kun henkilön kuntoutusrahan määrä on enintään 23,93 euroa päivässä, voi Kela maksaa harkinnanvaraisesti verotonta ylläpitokorvausta. Sen tarkoituksena on korvata kuntoutukseen osallistumisesta aiheutuneita kustannuksia (matkat). Ylläpitokorvaus on 9 euroa päivältä ja sitä voidaan maksaa pääasiassa avomuotoisen kuntoutuksen ajalta.

Mikäli kuntoutuja ei saa työttömyysturvaa kuntoutuksen jälkeen tai ansiotaso uudessa työssä on huomattavasti edellistä heikompi, voi Kelasta kysyä mahdollisuutta harkinnanvaraiseen kuntoutusavustukseen. [Kuntoutusavustus](#) on enintään kuntoutusrahan suuruinen.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista ja – asetus)

8.12.4 8.11.4 Toimeentulo työeläkelaitosten ammatillisen kuntoutuksen ajalta

Työeläkelaitokset maksavat kuntoutusrahaa aktiivisen ammatillisen kuntoutuksen ajalta. Kuntoutusrahan suuruus on sama kuin hakijan laskennallinen työkyvyttömyyseläke korotettuna 33 prosentilla. Osakuntoutusraha (50 prosenttia kuntoutusrahasta) voidaan maksaa henkilölle, joka jatkaa osittain ansiotyötään ammatillisen kuntoutuksen rinnalla.

Kuntoutuskorotus maksetaan työkyvyttömyyseläkkeellä tai kuntoutustuella oleville aktiivisen kuntoutuksen ajalta. Korotus on 33 prosenttia maksussa olevien eläkkeiden määrästä. Jos osatyökyvyttömyyseläkkeellä oleva joutuu olemaan pois työstä kuntoutuksen aikana, voidaan hänelle tältä ajalta maksaa täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruinen eläke sekä siihen perustuva kuntoutuskorotus.

Työeläkekuntoutujalle voidaan myöntää harkinnanvaraista kuntoutusavustusta esimerkiksi kuntoutukseen pääsyä odottaessa tai kuntoutusjak-

sojen väliajalle, mikäli kuntoutuja ei saa sairauspäivärahaa tai työttömyysturvaetuuksia.

Työeläkelaitoksesta voi tiedustella myös muiden kuntoutuksesta aiheutuvien kulujen korvaamisesta (matkat, opiskelu) sekä yrittäjien ja ammattiharjoittajien elinkeinotukea.

8.12.4.1 Työeläkejärjestelmän kuntoutusetuudet

Etuus	Kuka voi saada	Suuruus
Kuntoutusraha	Työelämässä oleva henkilö, jonka työkyvyttömyyttä ehkäistään työeläkekuntoutuksella.	Työkyvyttömyyseläke +33 %
Osakuntoutusraha	Henkilö, joka jatkaa osittain ansiotyössä työeläkekuntoutuksena tuetun kuntoutusohjelman rinnalla.	Puolet kuntoutusrahan määrästä
Harkinnanvarainen kuntoutusavustus	Esimerkiksi työeläkekuntoutuja, jonka kuntoutussuunnitelman laatiminen on kesken tai joka odottaa kuntoutusohjelman alkamista.	Työkyvyttömyyseläke
Kuntoutustuki	Määräaikaisesti työkyvytön henkilö, jonka työkyky on palautettavissa kuntoutuksella.	Työkyvyttömyyseläke
Osakuntoutustuki	Määräaikaisesti osatyökyvytön henkilö	Osatyökyvyttömyyseläke
Kuntoutuskorotus	Kuntoutustukea tai työkyvyttömyyseläkettä saava henkilö, jonka työhön paluuta tuetaan työeläkekuntoutuksella.	33 % kuntoutustuesta tai eläkkeestä. Kuntoutustuki tai eläke jatkuu kuntoutuksen ajan.
Muiden kustannusten korvaus	Kuntoutusrahan tai kuntoutuskorotuksen saaja esimerkiksi opiskeluiden ajalta.	Työeläkevakuuttajat TELAn ohjeiden mukaan.

(Työeläkelait)

9 Apuvälineet

Esteettömyysratkaisujen ohella tarvitaan usein apuvälineitä, jotta vammaisen henkilö voi toimintarajoitteista huolimatta selviytyä mahdollisimman omatoimisesti kotona, koulussa, opiskelussa, työssä ja vapaa-aikana. Toimintarajoitteen voi tunnistaa itsekkin tai sen voi havaita omainen, läheinen, ammattilainen, työnantaja tai koulu. Näistä jokainen voi toimia aloitteen tekijänä apuvälinehankinnassa.

Apuvälinehankinta käynnistyy apuvälinetarpeen arvioinnilla, jonka perusteella tehdään apuvälineen hankintasuunnitelma; se voi olla kuntoutussuunnitelman osana. Vastuu apuvälineen järjestämisestä ja kustantamisesta määräytyy sen mukaan, mihin käyttötarkoitukseen apuväline tarvitaan. Kiireettömän suunnitelman tekemiseen on perusterveydenhuollossa ja sosiaalitoimessa asetettu kolmen kuukauden enimmäisaikaraja – ja kiireettömässä erikoissairaanhoidossa kuuden kuukauden enimmäisaika.

Lähtökohtaisesti tavanomaisiksi luokiteltavat apuvälineet ovat asiakkaalle maksuttomia, lukuun ottamatta vammaispalvelulain mukaisia päivittäisten toimintojen tukemiseen tarkoitettuja välineitä, kojeita ja laitteita, joista saatetaan korvata vain puolet. Lisäksi maksuttomia ovat esimerkiksi lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineiden sovitus, tarpeellinen uusiminen sekä huolto, ellei niitä korvata muun lain perusteella. Myös asu- ja palveluyksiköiden asukkaiden tulee saada tarvitsemansa apuvälineet maksutta käyttöönsä.

Lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälinetarpeen arviointi kuuluu asiakkaan hoito- ja kuntoutusprosessiin. Apuvälinetarpeen arvioinnissa todetut tarpeet on syytä kirjata hoito-/kuntoutussuunnitelmaan. Terveystieteiden huollon apuvälinepalvelut on porrastettu perus- ja erikoissairaanhoidon välille. Näitä apuvälinepalveluita määrittelevät myös Apuvälinepalvelui-

den laatusuositus (Sosiaali- ja terveysministeriön oppaita 2003:7) sekä hoitotakuuseen liittyvät apuvälinepalvelujen ohjeet (Yhtenäiset kiireettömän hoidon perusteet. Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2010:31 ja niiden verkkopäivitykset) sekä asetus lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineiden luovutuksesta 1363/2011.

Erikoissairaanhoidon vastuulla ovat vaativat lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineet. Vaativia apuvälineitä ovat esimerkiksi liikkumisen, kommunikoinnin ja ympäristönhallinnan kalliit apuvälineet. Perustason apuvälineistä vastaavat terveyskeskukset, ja niitä ovat esimerkiksi kävelykeppi, suihkutuoli, rollaattori ja pyörätuoli.

Yhdenvertaisuuslain mukaan pitkäaikaissairaana henkilön työnantajan tai koulutuksen järjestäjän on tarvittaessa ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin henkilön työhön tai koulutukseen pääsyn varmistamiseksi, työssä selviämiseksi ja työuralla etenemiseksi. Kohtuullisuutta arvioitaessa otetaan huomioon toimista aiheutuvat kustannukset, työnantajan tai koulutuksen järjestäjän taloudellinen asema sekä heidän mahdollisuutensa saada tukea julkisista varoista tai muualta. Työpaikan esteettömyyskartoituksessa ja -ratkaisuisa kannattaa hyödyntää Työterveyslaitoksen Esteetön työpaikka -arviointimenetelmää. Työpaikan esteettömyyspulmissa on tarpeen kääntyä työterveyshuollon ja työsuojeluvaltuutetun tai luottamusmiehen puoleen.

Yleistä tietoa apuvälineistä ja apuvälinepalveluista löytyy Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen nettisivuilta.

Lisätietoja: [Ergonomiaratkaisuista](#), [THL:stä](#) ja [Työterveyslaitokselta](#).

Apuvälinetyönjakoa koskevan taulukon avulla voi selvittää, kenen puoleen tulee kääntyä apuvälineasiassa.

9.1 Apuvälinepalvelujen työnjako

Vastuutaho	Menettelytapa	Kuvaus	Lainsäädäntö
Perusterveydenhuolto	Oma yhteydenotto terveyskeskukseen, josta ohjataan apuvälineyksikköön tai fysio- ja toimintaterapiaosastoon	Arkielämään liittyvät lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineet.	Terveydenhuoltolaki, STM:n asetus lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineiden luovutuksesta
Erikoissairaanhoido	Lähete apuvälineyksikköön tai erikoisalan yksikköön	Vaativat apuvälineet	Palvelusetelilaki, Asiakasmaksulaki
Sosiaalitoimi	Oma hakemus ja asian- tuntijalausunto	Vammaispalveluna osittain tai kokonaan	Vammaispalvelulaki ja -asetus, Kehitysvammalaki ja -asetus, Tulkkaukspalvelulaki
Koulutoimi	Osana koulun hankinto- ja	Opetukseen liittyvät apuvälineet	Perusopetuslaki, Laki ammatillisesta koulutuksesta, Yhdenvertai-

Vastuutaho	Menettelytapa	Kuvaus	Lainsäädäntö
			suuslaki
Kela	Oma hakemus ja asiantuntijalausunto	Vaikeavammaisten kalliit apuvälineet työhön ja opiskeluun	Kelan kuntoutuslaki
Työnantaja	Oma yhteydenotto	Kohtuulliset mukautukset	Yhdenvertaisuuslaki
Työhallinto	Työnantajan hakemus ja lääkärinlausunto ml. tuen välttämättömyydestä työterveyshuollolta/ työsuojeluviranomaiselta	Työolosuhteiden järjestelytuki välineisiin ja työolosuhdemuutoksiin (työtoverin opastukseen)	Työvoimapaalvelulaki, Asetus työvoimapaalveluista
Valtiokonttori	Oma hakemus ja asiantuntijalausunto	Sotainvalidien ja veteraanien apuvälineet	Sotilasvammalaki
Vakuutuslaitokset	Oma hakemus ja asiantuntijalausunto	Liikenne- ja tapaturmavahinkojen vuoksi tarvittavat apuvälineet	Lait tapaturma- ja liikennevakuutuskuntoutuksesta

10 Verotus

10.1 Autovero

10.1.1 Autoveronpalautus ja -huojennus

Vammaiselle henkilölle voidaan myöntää autoverolaissa (51 §) säädettyjen edellytysten mukaan palautus auton hintaan sisältyvästä autoverosta joko kokonaan tai osittain.

Autoveron palautuksen voi saada Suomessa ensi kertaa rekisteröitävästä autosta silloin:

- kun hakijan pysyvästä liikunta- tai näkövammasta aiheutuva haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja auto tulee hakijan henkilökohtaiseen käyttöön. Hakijan ei tarvitse itse toimia kuljettajana. Liikuntavammalla tarkoitetaan alaraajojen vammoja tai sairauksia.
- kun hakijan pysyvästä invaliditeetista aiheutuva haitta on vähintään 60 prosenttia ja auton hankinta on olennaisen tarpeellista työn, toimen tai ammattiin valmistumista tapahtuvan opiskelun vuoksi. Lukiolaiselle autoveroa ei palauteta.
- kun henkilön liikuntakyky on alaraajan tai -raajojen puuttumisen tai toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, ja ajoneuvon hankinta on hänelle olennaisen tarpeellinen hänen työnsä, toimensa tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelunsa vuoksi. Tällöin autoverosta palautetaan 60 prosenttia, kuitenkin enintään 2 460 euroa.

Palautettavan autoveron enimmäismäärä on kohtien 1 ja 2 perusteella 3 770 euroa. Automaattivaihteista autoa välttämättä tarvitsevalle (lääkärin kirjattava tarve lausuntoon) palautettava enimmäismäärä on kohtien 1 ja 2 perusteella 4 980 euroa.

Autoon asennetut lisävarusteet voivat korottaa autoveron palautuksen enimmäismäärää (autoverolain 51 a §), mikäli asennetut varusteet ovat vaikuttaneet auton yleiseen vähimmäismyyntiarvoon perustuvaan autoveroon ja siitä kannettavaan arvonlisäveroon.

Autoveron palautusta haetaan kirjallisesti kuuden kuukauden kuluessa auton rekisteröintipäivästä tai jos auto on ostettu osamaksulla, siitä kun hakija on tullut auton yksinomistajaksi. Hakemukset toimitetaan osoitteeseen: Tulli, autoverotus Hanko, 10900 HANKO.

Hakemukseen liitettävät asiakirjat:

- lääkärinlausunto (esim. B), jossa on tarkkaan kuvattu invaliditeetin laatu/haitta-asteprosentti ja toiminnallinen haitta.
- oikeaksi todistettu jäljennös hakijan ajokortista tai kuljettajana toimivan henkilön ajokortista
- luotettava selvitys siitä, mihin tarkoitukseen ja kuinka usein autoa käytetään. Jos perusteena on työn hoitaminen, tarvitaan työnantajan todistus, jossa selvitetään työsuhteen kesto, työmatkan pituus, mahdollisuus yleisten kulkuneuvojen käyttöön sekä auton tarve työmatkalla ja työn hoitamisessa.
- kirjallinen ilmoitus autoveron lopullisesta määrästä, arvonlisäverosta sekä verotuspäivästä ja paikasta. Selvityksen saa auton myyneeltä liikkeeltä.
- kahden henkilön oikeaksi todistama jäljennös auton rekisteröintitodistuksen teknisestä osasta, jossa on merkintä: Autoveroa alennettu.

Päätöstä autoveron palauttamisesta voi hakea myös ennakoon eli ennen kuin auto on rekisteröity hakijan nimiin tai jo ennen auton hankkimista. Ennakkohakemukseen on liitettävä lääkärintodistus, kopio hakijan/kuljettajan ajokortista sekä yksityiskohtainen selvitys auton käyttötärpeestä. Jos perusteena on työn hoitaminen, tarvitaan työnantajan todistus, jossa selvitetään työsuhteen kesto, työmatkan pituus, mahdollisuus yleisten kulkuneuvojen käyttöön sekä auton tarve työmatkalla ja työn hoitamisessa.

Lisätietoja saa [Tullista](#).

Autoveropäätökseensä tyytymätön voi hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Kirjallinen valitus toimitetaan Tullille, joka toimittaa sen oman lausuntonsa ohessa hallinto-oikeudelle. Päätöksen liitteenä on muutoksenhakuosoitus, josta valitusaika käy ilmi.

Lisätietoja [Tullista](#).

Tulli voi myöntää autoverosta huojennusta autoverolain 50 §:n perusteella. Tällöin vero voidaan erityisen painavista syistä palauttaa joko kokonaan tai kohtuulliseksi katsottu osa siitä. Verohuojennuksena autoveroa on palautettu myös vanhemmille, joille auto on vaikeavammaisen lapsen kuljetuksen vuoksi tarpeellinen ja vammaisille, jotka eivät täytä 51 §:n

mukaisia ehtoja, mutta joille auto on henkilökohtaisen liikkumisen vuoksi olennaisen tarpeellinen.

Verohuojennusta voi hakea myös ennakkoon. Hakemuksessa on mainittava, että se perustuu autoverolain 50 §:ään. Hakemusta käsiteltäessä kiinnitetään huomiota liikkumista estävän tai merkittävästi rajoittavan vamman laatuun, auton tarpeeseen, sopivuuteen ja tarkoituksenmukaisuuteen sekä perheen taloudelliseen ja sosiaaliseen asemaan. Hakemukset osoitetaan ja lähetetään osoitteeseen: Tulli, PL 512, 00101 Helsinki. Hakemukseen on liitettävä samat asiakirjat kuin haettaessa veronpalautusta 51 §:n perusteella. Tullin päätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta.

Lisätietoja [veronhuojennuksesta](#).

10.1.2 Vapautus ajoneuvoveron perusverosta

Auton haltija on verovelvollinen. Ajoneuvoverolain mukaan auton verokausi on 12 kuukauden jakso, joka alkaa silloin, kun auto ensi- tai uudelleen rekisteröidään tai kun henkilö ostaa käytetyn auton.

Vapautusta koskeva hakemus tehdään Trafille (entinen Ajoneuvohallintokeskus).

Vapautus myönnetään henkilölle, joka on ajoneuvosta verovelvollinen. Vapautuksen voi saada vain perusverosta. Dieselkäyttöisestä ajoneuvosta on maksettava ajoneuvoveron käyttövoimaveroa.

Erillistä hakemusta ei tarvita, mikäli henkilöllä on ajoneuvorekisterissä merkintä autoverolain 50 tai 51 §:ssä tarkoitetusta autoveron palautuksesta. Muissa tapauksissa vapautusta on haettava erikseen esimerkiksi vammaisen pysäköintiluvan perusteella (ks. [luku 3.3.2](#)).

Hakemuslomakkeita saa [Trafista](#), poliisilta ja katsastuspaikoilta. Hakemuksen vireille tulosta huolimatta ajoneuvovero on maksettava eräpäivänä. Jos hakemus hyväksytään, vero palautetaan hakemuksessa ilmoitetulle pankkitilille.

Vapautuksen hakemiseen ja myöntämisperusteisiin liittyviin kysymyksiin saa tietoa [Trafin ajoneuvoveroneuvonnasta](#) tai puh. 029 534 5125.

(Autoverolaki, Laki ja asetus ajoneuvoverosta)

10.2 Veronmaksukykyyn alentumisvähennys

Jos verovelvollisen veronmaksukyky on hänen sekä hänen perheensä tulot ja varat huomioon ottaen erityisestä syystä vähentynyt oleellisesti, voi hän vaatia veronmaksukykyyn alentumisvähennystä. Erityisiä syitä voivat olla esimerkiksi elatusvelvollisuus, työttömyys ja sairaus.

Yksinomaan sairaudesta aiheutunut olennainen veronmaksukyvyyn aleneminen voi olla vähennysperusteena silloin, kun verovelvollisen ja hänen perheensä yhteenlaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 700 euroa ja samalla 10 prosenttia puhtaiden ansio- ja pääomatulojen yhteismäärästä. Vähennys on harkinnanvarainen, vaikka nämä edellytykset täyttyisivätkin. Harkintaan vaikuttavat omat sekä puolison tulot ja varat. Vähennys ansiotuloista, joista on vähennetty tulo- hankkimiskulut, on enintään 1 400 euroa.

Lisätietoja: [verotus](#).

(Tuloverolaki)

10.3 Kotitalousvähennys

Kodissa tai vapaa-ajan asunnossa teetetävän kotitalous-, hoiva- ja hoitotyön, kunnossapito- ja perusparannustyön sekä tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvien laitteiden asennus-, kunnossapito- ja opastustyön kustannukset voi osittain vähentää verotuksessa. Vähennysoikeus koskee myös omien tai puolison vanhempien kodissa tai vapaa-ajan asunnossa teetetävää työtä. Vähennys myönnetään sinä vuonna, jona työkorvaus tai palkka ja palkan sivukulut on maksettu.

Kotitalousvähennyksenä voidaan vähentää 15 prosenttia maksetusta palkasta sekä palkan sivukulut tai 45 prosenttia ennakoperintärekisteriin kuuluvalla yrittäjälle tai yritykselle maksetusta työkorvauksesta. Kotitalousvähennyksen enimmäismäärä on verovelvollista kohti 2 400 euroa vuonna 2016. Vähennykseen liittyy 100 euron omavastuu.

Vähennys myönnetään vain, jos työn suorittava yritys tai yrittäjä kuuluu ennakoperintärekisteriin. Vähennystä ei voi saada, mikäli vähennykseen oikeutettu henkilö on saanut samaa työsuoritusta varten esimerkiksi omaishoidon tukea, lasten kotihoidon tai yksityisen hoidon tukea, kunnan myöntämän sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelin tai jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta. Vähennykseen oikeuttavaa hoiva- ja hoitotyötä ei myöskään ole valvottu terveyden- ja sairaanhoitopalvelu kuten esimerkiksi lääkärin, hierojan, fysioterapeutin tai sairaanhoitajan tekemä työ.

Lisätietoja: [verotus](#)

(Arvonlisäverolaki, Tuloverolaki)

10.4 Invalidivähennys

Invalidivähennykseen on oikeus henkilöllä, jolla on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta ja jonka haitta-aste on vähintään 30 prosenttia. Täyden vähennyksen saa henkilö, jonka haitta-aste on 100

prosenttia. Jos haitta-aste on pienempi, invalidivähennys on haitta-asteen mukainen prosenttimäärä täydestä vähennyksestä.

Täyttä työkyvyttömyyseläkettä saavan henkilön haitta-asteeksi katsotaan 100 prosenttia ja osaeläkettä saavan haitta-asteeksi 50 prosenttia ilman eri selvitystä. Henkilö säilyttää oikeutensa vähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi.

Valtionverotuksessa täyden vähennyksen määrä on 115 euroa. Vähennys tehdään valtion tuloverosta. Kunnallisverotuksessa täysi vähennys on 440 euroa. Vähennys tehdään muusta puhtaasta ansiotulosta kuin eläketulosta ja se voi siten olla enintään ansiotulon suuruinen.

Invalidivähennyksen saamiseksi on ensimmäiselle kerralla toimitettava verottajalle lääkärintodistus, josta pysyvä haitta-aste ja sen alkamisajankohta ilmenevät. Jatkossa verottaja tekee vähennyksen viran puolesta. Haitta-asteen muuttuessa on verottajalle toimitettava uusi lääkärintodistus. Invalidivähennystä voi hakea takautuvasti viiden vuoden ajalta.

Lisätietoa: [verotus](#)

(Tuloverolaki)

11 Ulkomaille

EU-maat: Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Irlanti, Iso-Britannia, Italia, Itävalta, Kreikka, Kroatia, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Malta, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekki, Unkari ja Viro.

ETA-maat: Islanti, Liechtenstein ja Norja, jotka ETA-sopimuksen nojalla soveltavat EU-lainsäädäntöä.

Lisäksi Sveitsiin sovelletaan lähes samoja sääntöjä kuin EU/ETA-maihin.

11.1 Tilapäinen oleskelu ulkomailla

Suomessa asuva henkilö voi oleskella tilapäisesti ulkomailla ja kuulua silti Suomen sosiaaliturvan piiriin. Pääsääntö on, että alle vuoden oleskelua pidetään tilapäisenä, jolloin henkilö kuuluu Suomen sosiaaliturvan piiriin. Kuitenkin jo lyhytkin työskentely toisessa EU/ Eta-maassa tai Sveitsissä riittää yleensä siirtämään henkilön työskentelymaan sosiaaliturvaan.

Yli vuoden oleskelua pidetään vakinaisena, jolloin oikeus Suomen sosiaaliturvaan päättyy. Jos henkilö muuttaa ulkomaille tai oleskelee ulkomailla yli kolme kuukautta, on siitä aina ilmoitettava Kelaan.

11.1.1 Matkavakuutus lomamatkalle

Lomamatkan tai tilapäisen oleskelun ajaksi kannattaa aina ottaa matkavakuutus. Matkavakuutuksia tarjoavat yksityiset vakuutusyhtiöt. Matkavakuutuksen ehdot kannattaa vakuutusta otettaessa selvittää tarkasti. Erietyisesti mahdolliseen sairaankuljetukseen ja olemassa olevien pitkäaikaissairauksien uusimiseen liittyvät ehdot on muistettava selvittää

erikseen. Sairaustapauksissa kotimatkasta aiheutuvat lisäkustannukset korvataan ainoastaan Pohjoismaissa. Mikäli vakuutusasioissa on epäselvyyttä, on suositeltavaa keskustella vakuutusvirkailijan kanssa henkilökohtaisesti ja tarvittaessa kirjata asiat vakuutussopimukseen.

11.1.2 Eurooppalainen sairaanhoitokortti

Eurooppalaisen sairaanhoitokortin (EHIC-European Health Insurance Card) saa Kelasta. Se on maksuton. Sillä saa lääketieteellisesti välttämättömää sairaanhoitoa EU/ETA-maassa tai Sveitsissä samaan hintaan ja samalla tavoin kuin kohdemaassa asuvat henkilöt. Lisäksi on aina todistettava henkilöllisyys passilla tai virallisella henkilöllisyystodistuksella.

Kortti kattaa myös henkilön kroonisten perussairauksien edellyttämän kiireellisen hoidon.

Kortti kelpaa EU/ETA-maissa ja Sveitsissä julkisessa terveydenhuollossa sekä sairausvakuutussopimuksen tehneiden yksityisten lääkäreiden vastaanotoilla/laitoksissa.

Kortin voi tilata joko sähköisesti Kelan asiointipalvelusta, puhelimitse tai asioimalla Kelassa. Kortin voi tilata myös hakemuslomakkeella SV 193, jonka voi täyttää ja tulostaa Kelan internetsivuilla.

Eurooppalainen sairaanhoitokortti ei kata sairaanhoitokuluja, jos henkilö on matkustanut ulkomaille tarkoituksenaan saada hoitoa sairauteen tai vammaan, joka hänellä on ollut jo ennen matkustamista. Eurooppalainen sairaanhoitokortti ei myöskään korvaa ambulanssilientoa tai muuta kotiinkuljetusta.

11.1.3 Korvausten hakeminen jälkikäteen

Jos sairastunut maksaa Euroopassa tai sen ulkopuolella saamastaan hoidosta kaikki kustannukset itse, voi hän hakea Kelasta jälkikäteen sairaanhoitokorvausta lomakkeella SV 128 'Ulkomailla syntyneet sairaanhoitokustannukset'. Hakemuksen liitteenä tulee toimittaa maksukuitit, lääkemääräykset ja selvitys annetusta hoidosta.

Sairastunut voi korvaushakemuksessa itse valita joko Suomen lainsäädännön mukaisen korvauskäsittelyn tai hoitoa antaneen valtion lainsäädännön mukaisen korvauskäsittelyn. Jos henkilö valitsee Suomen lainsäädännön mukaisen korvauskäsittelyn, kustannukset korvataan hänelle enintään siihen määrään saakka, joka olisi aiheutunut vastaavan hoidon antamisesta henkilön kotikunnan julkisessa terveydenhuollossa.

Sairastuneelta peritään aina asiakasmaksu, jonka hän olisi maksanut vastaavassa tilanteessa kotikuntansa julkisessa terveydenhuollossa.

Lisätietoja:

- Kelasta
- Kelan lomakkeet

- [Kelan kansainvälisten asioiden keskus](#) neuvoo sekä puhelimitse että sähköpostitse.

(Sairausvakuutuslaki, Laki asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta ns. soveltamisalalaki (1573/1993), EU-asetus 883/2004, EU-asetus 1408/71, Laki rajat ylittävästä terveydenhuollosta, EU-direktiivi 2011/24/E, Terveydenhuoltolaki 7 a § ja 78 a §, Laki Kansaneläkelaitoksesta, Pohjoismainen sosiaaliturvasopimus)

11.2 Muu pidempiaikainen oleskelu tai työnteko ulkomailla

Sen mukaan, kuuluuko henkilö Suomen sosiaaliturvan piiriin, määräytyy minkälaisia korvauksia hän voi saada tutkimuksista, hoidosta ja lääkkeistä ja mitä etuuksia maksetaan ulkomaille. Jos henkilö kuuluu Suomen sosiaaliturvan piiriin ollessaan ulkomailla, hän voi yleensä saada samoja etuuksia, joita Suomessa asuessaan saisi. Muussa tapauksessa sovelletaan yleensä kohdemaan lainsäädäntöä.

Suomen sosiaaliturva perustuu maassa asumiseen. Lähdettyä ulkomaille työhön, työkomennukselle, opiskelemaan, työnhakuun tai muutettaessa ulkomaille pysyvästi, oikeus sosiaaliturvaan tulee selvittää Kelasta hyvissä ajoin ennen matkustamista tai muuttoa ulkomaille. Kela tekee päätöksen oikeudesta Suomen sosiaaliturvaan.

Pääsääntöisesti suomalaisen sosiaaliturvan piiriin voi kuulua enintään vuoden mittaisen ulkomailla oleskelun jakson ajan. Ulkomailla säännöllisesti yli puolet vuodesta oleskelevilla henkilöillä ei yleensä ole oikeutta Suomen sosiaaliturvaan.

Työskentelyn tai oleskelun aikainen sosiaaliturva riippuu myös kohdemaasta. Maa voi kuulua EU:n piiriin, jolloin sovelletaan EU-säädöksiä, maalla voi olla Suomen kanssa kahdenvälinen sosiaaliturvasopimus ([ks. luku 11.3](#)) tai maa voi olla ns. kolmas maa, joka ei kuulu sopimusmaihin.

Suomen sosiaaliturvan piiriin kuulumisen voi tarkistaa myös [Kelan asiointipalvelusta](#).

11.2.1 Työkomennus ulkomaille

Kun työntekijä lähtee työkomennukselle ulkomaille, on työnantajan vastuulla hakea yhdessä työntekijän kanssa päätöstä työntekijän säilymisestä Suomen sosiaaliturvan piirissä.

Hakemus lähetetään Eläketurvakeskukseen, jos työnantaja on lähettämässä työntekijän väliaikaisesti työkomennukselle toiseen EU- ja ETA-maahan tai Sveitsiin tai maahan, jonka kanssa Suomella on sosiaaliturvasopimus. Kela saa automaattisesti tiedon Eläketurvakeskuksen myöntämästä todistuksesta. Jos on lähdessä muihin maihin hakemus lähetetään Kelaan.

Lisätietoja:

- [Sosiaaliturva, työeläke ja verotus työkomennuksen aikana](#) - julkaistusta
- Eläketurvakeskus
- Kelasta [muutto ulkomaille](#), [maasta- ja maahanmuutto](#) ja [oleskelu tai työskentely ulkomailla](#).
- Verohallinnosta [liittyen muuttoon](#) ja [verotukseen ulkomailla](#).
- Suomi.fi sivustolta
- Kansainvälisen sosiaaliturvan pikakurssi

Hyödyllisiä tiedonlähteitä ovat myös pitkäaikaissairaita ja vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen internet-sivut eri maissa.

(Sairausvakuutuslaki, Laki asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta ns. soveltamisalalaki (1573/1993), EU-asetus 883/2004, EU-asetus 1408/71, Laki rajat ylittävästä terveydenhuollosta, EU-direktiivi 2011/24/E, Terveydenhuoltolaki 7 a § ja 78 a §, Laki Kansaneläkelaitoksesta)

11.3 Kahdenkeskisistä sosiaaliturvasopimuksista?

Suomella on kahdenkeskisiä sosiaaliturvasopimuksia joidenkin EU/ETA-maiden ulkopuolella olevien maiden kanssa. Näissä sopimuksissa määritellään sosiaaliturvaetuudet sekä niiden taso maasta- ja maahanmuuton yhteydessä.

Suomella on sosiaaliturvasopimukset Pohjoismaiden, USA:n, Kanadan, Chilen, Israelin, Intian ja Australian kanssa. Erikseen sosiaaliturvasta on sovittu Kanadan Quebecin osavaltion kanssa. Australian kanssa Suomella on myös tilapäistä oleskelua koskeva sairaanhoitosopimus. Sopimuksen mukaan Suomen sosiaaliturvaan kuuluvalla on Australiassa tilapäisen oleskelunsa aikana oikeus välittömästi tarvittavaan sairaanhoitoon. Oikeus sosiaaliturvaan todistetaan Suomen passilla ja Kela-kortilla.

Suomi ja Kiina ovat solmineet kahdenvälisen sosiaaliturvasopimuksen, joka koskee erityisesti eläkkeitä. Sopimusta koskeva laki on vahvistettu 20.2.2015. Sopimuksen voimaantulo on jäänyt odottamaan Suomen ja Kiinan kirjallisia ilmoituksia kansallisten lainsäädäntötoimien loppuunsaattamisesta (tieto 3.12.2015). Sopimus ei koske sairaanhoitoa.

Muissa, niin sanotuissa kolmansissa maissa, hoidon saaminen ja siitä perittävät kustannukset perustuvat aina hoitoa antavan maan lainsäädäntöön. Peruseriaate on, että henkilö maksaa hoidon ja lääkkeet aina ensin itse täysimääräisesti. Hän voi hakea Kelasta korvausta jälkikäteen Suomen sairausvakuutuslain nojalla.

Lisätietoja:

- Kelasta

- Eläketurvakeskuksesta
- Sosiaali- ja terveysministeriöstä

(Laki asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta ns. soveltamisalalaki (1573/1993))

11.4 Hoitoon hakeutuminen EU/ETA-maahan tai Sveitsiin

EU:n potilasdirektiivi selkeyttää potilaan oikeuksia tilanteissa, joissa tämä hakeutuu hoitoon toiseen EU-maahan. Sen perusteella hoitoon hakeutumiseen ei tarvita ennakkolupaa.

Lähtökohtana on, että henkilö voi hakea itsenäisesti terveystalvuujuja toisesta EU-maasta ja Norjasta. Islanti, Liechtenstein ja Sveitsi eivät tois-taiseksi sovelia direktiiviä. Sairaanhaitokustannuksista vastuussa olevan maan tulee jälkikäteen korvata haitokustannukset samoin kuin, jos hoito olisi annettu omassa maassa. Direktiiviä sovelletaan sekä julkiseen että yksityiseen terveydenhuoltoon. Hoitoa saa toisessa jäsenmaassa samoin perustein kuin vastaavaa hoitoa kotimaassa.

11.4.1 Kustannusten korvaus

Henkilö maksaa haitokustannukset hoidonantajalle aina ensin itse. Henkilö voi hakea jälkikäteen korvausta Kelasta hakemuksella SV 128 'Ulkomailia syntyneet sairaanhaitokustannukset'. Hänellä on oikeus ns. Kela-korvauksiin sairausvakuutuslain mukaan eli korvaukseen lääkäriin ja hammaslääkäriin palkkioista sekä lääkäriin ja hammaslääkäriin määräämistä tutkimuksista tai hoidosta sekä lääkkeistä.

Sairausvakuutuksesta korvataan myös matkakustannukset, mutta ne korvataan vain lähimpään kotimaassa sijaitsevaan hoitopaikkaan. Käytännössä matkakustannukset jäävät potilaan itsensä kustannettaviksi.

11.4.2 Mistä hoidosta tai toimenpiteestä saa korvauksen?

Korvauksen saa ainoastaan suomalaiseseen terveydenhuollon palveluvalikoimaan kuuluvasta hoidosta tai toimenpiteistä. Samaa palveluvalikoimaa sovelletaan sekä kotimaisiin että rajat ylittäviin tilanteisiin. Poikkeuksena on tutkimus tai hoito, jos se on henkilön henkeä tai terveyttä vakavasti uhkaavan sairauden tai vamman takia välttämätöntä henkilön terveydentila tai sairauden ennakoitavissa oleva kehitys huomioon ottaen.

Sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä toimii palveluvalikoimaneuvosto, joka antaa tarkempia suosituksia palveluvalikoiman sisällöstä, mutta ei ota kantaa yksittäisen potilaan hoitopäätöksiin.

Myös muista EU-maista tulevilla potilailla on oikeus hakea terveystalvuujuja Suomesta. Direktiivi velvoittaa kohteilemaan näitä henkilöitä kuten kunnan asukkaita. Sama periaate koskee myös yksityistä terveyden-

huoltoa. Terveydenhuollon palveluntuottajalla on velvollisuus ottaa vastaan tällainen henkilö, jos hänen tarvitsemansa hoito on sellaista, jota palveluntuottaja muutenkin järjestää.

Jokaisessa EU-maassa on kansallinen yhteyspiste, jonka tehtävänä on tarjota tietoa hoitoon hakeutumisesta. Suomen yhteyspiste sijaitsee Kelassa.

Lisätietoja:

- [Kelasta](#) ja Kelan [Rajat ylittävän terveydenhuollon yhteyspisteestä](#)
- Sosiaali- ja terveysministeriöstä
- [Kelan kansainvälisten asioiden keskukselta](#) saa neuvontaa puhelimitse ja sähköpostitse.
- Kelan lomakkeet

(Sairausvakuutuslaki, EU-asetus 883/2004, EU-asetus 1408/71, Direktiivi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajat ylittävissä terveydenhuollossa, 2011/24/EU, Laki rajat ylittävästä terveydenhuollosta (1201/2013), Terveydenhuoltolaki 7 a § ja 78 a §, Laki Kansaneläkelaitoksesta)

11.5 Hoitoon hakeutuminen ennakkoluvalla

EU/ETA-maahan tai Sveitsiin voi hakeutua hoitoon myös ennakkoluvalla. EU-lainsäädännön mukaan ennakkolupa on myönnettävä, jos lääketieteellisesti perusteltua sairaanhoitoa ei voida järjestää asuinvaltiossa.

Suomessa ennakkolupaa haetaan Kelasta hakemuksella SV 129 'Lupa saada hoitoa asuinvaltion ulkopuolella'. Kotikunnan julkisen terveydenhuollon tulee puoltaa luvan myöntämistä.

Jos ennakkolupa myönnetään Kelasta, hoitoa annetaan hoidonantajavaltion lainsäädännön ja järjestelmän mukaisesti. Ennakkoluvan saanut asiakas maksaa itse hoitoa antavan valtion lainsäädännön mukaisen asiakasmaksun. Matkojen, yöpymisten, lääkkeiden ja mahdollisen välttämättömän saattajan kustannuksista voi saada jälkikäteen korvausta Kelasta. Saattajan välttämättömyydestä on oltava maininta julkisen terveydenhuollon lausunnossa.

Lisätietoja:

- Kelasta
- Kelan lomakkeet

(Sairausvakuutuslaki, Laki asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta ns. soveltamisalalaki (1573/1993), EU-asetus 883/2004, EU-asetus 1408/71)

11.6

Lääkkeet ulkomaille ja eurooppalainen lääkemääräys

Omaan hoitoon kuuluvat lääkkeet ja välineet on syytä ottaa kotimaasta mukaan. Matkalle kannattaa varata lääkkeitä mukaan runsaasti, esimerkiksi viikon matkalle kahden viikon lääkkeet.

Suomessa voi apteekista pääsääntöisesti lunastaa kerralla lääkkeitä kolmen kuukauden lääkemäärän, jolloin Kela maksaa niistä sairausvakuutuslain mukaisen korvauksen. Yli kolmen kuukauden lääkemäärän Kela voi korvata vain erityisestä syystä, esimerkiksi pitkän ulkomailta oleskelun takia. Tällöin lääkkeet tulee maksaa itse kokonaan ja hakea niistä korvaus Kelasta jälkikäteen.

Ennen matkaa tulee selvittää millaisia rajoituksia lääkkeiden maahan tuonnissa on kohdemaassa ja välikulkumailta. Resepti ei välttämättä aina riitä dokumentiksi, vaan joissakin maissa edellytetään esim. tuontilupaa, tullille esittämistä tai lähtömaan viranomaisen antamaa todistusta.

Reseptit kannattaa myös ottaa mukaan ja jättää niistä kopiot kotiin. Sähköistä reseptiä (eReseptiä) käytettäessä, voi matkalle ottaa mukaan jokin seuraavista asiakirjoista:

- lääkärin tulostama potilasohje
- apteekista saatava yhteenvetotuloste
- yhteenveto, jonka voit itse tulostaa [Kansallisen terveystietokannan](#) (Kanta) Omakannasta

Jos ei ole varmuutta matkakohteen tullimääräyksistä, voi lääkäriltä pyytää paperiset lääkemääräykset. Lääkäriltä voi pyytää myös oman sairauden diagnoositietoja tai hoitokertomuksia. Joskus asiakirjojen käännettäminen englanniksi tai kohdevaltion kielelle voi olla järkevää.

11.6.1 Lääkkeet suoraan apteekista Euroopassa

EU-maissa ja Sveitsissä voi lääkkeet hakea paikallisesta apteekista, jos mukana on eurooppalainen lääkemääräys. Henkilön on itse pyydettävä eurooppalaista lääkemääräystä, jos hän haluaa hakea lääkkeensä Suomen ulkopuolelta.

Lääkemääräyksen vastavuoroinen tunnustaminen ei toistaiseksi koske ETA-valtioita (Norja, Islanti ja Liechtenstein) tai Sveitsiä, jotka voivat kuitenkin oman kansallisen lainsäädäntönsä perusteella hyväksyä myös Suomessa kirjoitetun lääkemääräyksen.

Lääkemääräyksessä tarkoitettulla lääkkeellä tulee olla myyntilupa siinä jäsenmaassa, jossa se aiotaan hankkia.

Pääsääntöisesti lääkäri kirjoittaa reseptin vaikuttavalla aineella, biologisia valmisteita lukuun ottamatta. Lääkemääräys voidaan kirjoittaa tuotemerkillä, jos lääkkeen määrääjä pitää sitä lääketieteellisistä syistä välttämättömänä, mutta lääkemääräyksessä on silloin esitettävä syyt tuotemerkin käyttöön.

Henkilö maksaa itse kokonaan Suomen rajojen ulkopuolella ostamansa lääkkeet ja hakee myöhemmin korvausta Kelasta. Lääkevalmisteen hinnasta saa sairausvakuutuskorvauksen, jos valmiste on Suomen lainsäädännön mukaan korvattava.

Eurooppalainen apteekki voi kieltäytyä toimittamasta lääkettä potilaalle, jos apteekissa herää epäily ulkomaisen reseptin aitoudesta, sisällöstä tai ymmärrettävyydestä.

Lisätietoja:

- Kanta.fi
- Kelasta
- Sosiaali- ja terveysministeriöstä

Lisätietoja lääkkeiden maahantuontirajoituksista saa kohdemaan edustustosta Suomessa.

(EU-direktiivi 2011/24/EU, Laki (251/2014) ja asetus (485/2008) sähköisestä lääkemääräyksestä, Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä 250/2014, Asetus lääkkeen määräämisestä 1088/2010)

12 Työ

12.1 Yleistä vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden työllisyydestä

Julkisen vallan on Suomen perustuslain mukaan edistettävä työllisyyttä ja pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus työhön. Tämä koskee yhdenvertaisesti myös vammaisia ja pitkäaikaissairaita ihmisiä.

Vammaisten ja pitkäaikaissairaiden henkilöiden työllistymistä ja työssä pysymistä voidaan edistää monin eri tavoin.

Työsuhteessa tehtävään työhön sovelletaan työsopimuslakia ja muuta yleistä työlainsäädäntöä kuten työehtosopimuslakia, työaikalakia, vuosilomalakia, työturvallisuuslakia ja työterveyshuoltolakia. Työsuhteessa tehtävästä työstä maksettavan palkan ja muiden työtä koskevien ehtojen on oltava työehtosopimuksen ja lainsäädännön mukaisia.

Työntekijät voivat työtään koskevissa asioissa kääntyä työterveyshuollon, työpaikan työsuojeluvaltuutetun ja luottamusmiehen sekä ammattiliittojen palvelujen puoleen. Apua voi saada myös TE-palveluista sekä aluehallintovirastoista (AVI). Irtisanotun muutosturvasta saa tietoa työnantajalta sekä TE-toimistosta.

Pitkäaikaissairaana ja vammaisen henkilön työelämään pääsyä ja työssä pysymistä tukevat tässä luvussa mainittujen palveluiden lisäksi erilaiset kuntoutuspalvelut ([ks. luku 8](#)) ja apuvälineet ([ks. luku 9](#)) sekä vammais- ja palvelut kuten kuljetuspalvelut ja henkilökohtainen apu ([ks. luvut 3.4 ja 4.16](#)).

Hyödyllisiä ohjeita työpaikan esteettömyyskartoitukseen ja -ratkaisuihin löytyy [Työterveyslaitoksen internetsivuilta](#).

(Laki yksityisyyden suojasta työelämässä, Perustuslaki, Työaikalaki, Työehtosopimuslaki, Työsopimuslaki, Työterveyshuoltolaki, Työttömyysturvalaki, Työturvallisuuslaki, Vuosilomalaki, Yhdenvertaisuuslaki)

12.2 Te-palvelut

Työ- ja elinkeinopalvelut eli TE-palvelut tarjoavat ilmaisia palveluja työnhakijoille ja työnantajille. TE-palveluja tuottavat työ- ja elinkeino-toimistot (TE-toimistot) sekä työvoiman palvelukeskukset (TYP:it). Yhteistyössä palveluja tuottavat myös kunnat, oppilaitokset, yhteispalvelupisteet ja seudulliset yrityspalvelut.

Vammaisten ja pitkäaikaissairaiden työllistymisen tukitoimia voidaan kohdentaa sekä työnantajalle että työntekijälle/harjoittelijalle. Työnantaja voi hakea tukea palkkaukseen, palveluihin ja työympäristön muutoksiin siltä osin kuin ne eivät kuulu työnantajan velvoitteisiin. Tietoa ja käytännön tukea työllistämiskysymyksissä antavat TE-toimistot.

Henkilön on syytä hakeutua toimeentulonsa turvaamiseksi TE-toimistoon työnhakijaksi, vaikka työsuhde olisikin voimassa, jos Kelan sairauspäiväraha-oikeus on evätty tai päättynyt, huolimatta siitä jatkuuko sairausloma tai onko työkyvyttömyyseläkehakemus vireillä tai hylätty. Mahdollisen uuden työkyvyttömyyseläkehakemuksen tueksi tarvitaan usein työkokeiluja, työkyvyn arviointia, lisätutkimuksia sekä uusia eri alojen erikoislääkärien tai fysioterapeutin täydentäviä lausuntoja.

Myös työkyvyttömyyseläkkeellä oleva voi ilmoittautua työnhakijaksi TE-toimistoon. Työkyvyttömyyseläke ei ole este TE-palveluiden saannille.

12.2.1 Työolosuhteiden järjestelytuki

Työpaikan saanti tai sen säilyttäminen voi edellyttää muutoksia työpaikalla. Työntekijä voi vammaan tai sairauden takia myös tarvita apua joissakin työtehtävissä. Työnantajalla on velvollisuus mukauttaa työtä ja työolosuhteita kohtuullisesti, jos se poistaa vammaan tai sairauden aiheuttaman haitan työnteossa. Työnantajan on myös mahdollista saada TE-toimistosta työolosuhteiden järjestelytukea, jos työhön palkattavan tai työssä jo olevan henkilön vamma tai sairaus edellyttää uusia työvälineitä tai kalusteita, muutostöitä työpaikalla tai apua työssä toiselta työntekijältä.

12.2.2 Palkkatuki

TE-toimisto voi maksaa palkkatukea työnantajalle, joka palkkaa työttömän työnhakijan, jonka vamma tai sairaus olennaisesti ja pysyvästi vaikuttaa työsuoritukseen tarjotussa tehtävässä. Jos palkkatuki myönnetään sillä perusteella, että työnhakijan vamma tai sairaus olennaisesti ja pysyvästi vaikuttaa hänen työsuoritukseensa tarjotussa tehtävässä, tuki on

yleensä enintään 50 prosenttia palkkauskustannuksista. Tukijakson kesto on pääsääntöisesti enintään 24 kuukautta kerrallaan.

12.2.3 Työkokeilu

TE-palvelujen työkokeilun tavoitteena on selvittää vaihtoehtoja ammatinvalinnalle ja uralle tai tukea paluuta työmarkkinoille. Työkokeilu voidaan järjestää esimerkiksi silloin, kun henkilöltä puuttuu ammatillinen koulutus tai hän suunnittelee alan tai ammatin vaihtoa. Tai jos henkilö on ollut pitkään poissa työmarkkinoilta, työkokeilun tavoitteena on selvittää, minkälaista tukea hän tarvitsee päästäkseen takaisin työhön. TE-palveluiden työkokeilun järjestäjänä voi olla yritys, yksityinen elinkeinonharjoittaja, yhteisö (esim. kunta tai yhdistys), säätiö, valtion virasto tai laitos tai työpaja. Työkokeilu järjestetään aidossa työympäristössä. Yksityishenkilö ei voi toimia työkokeilun järjestäjänä.

Lisätietoja: [TE-palvelut](#) ja [TE-toimistot](#)

(Laki ja valtioneuvoston asetus julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta, Yhdenvertaisuuslaki)

12.3 Työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelu (TYP)

Kun työttömyys on pitkittynyt ja työnhakija tarvitsee tukea työllistymiseen, TE-toimisto tai kunnan sosiaalitoimi voi ohjata asiakkaan työllistymistä edistävän monialaisen yhteispalvelun (TYP-palvelun) piiriin, jossa asiakas saa TE-toimiston, kuntien ja Kelan työllistymistä edistäviä palveluja yhdestä paikasta. TYP-laki tuli voimaan 1.1.2015, ja sen perusteella kaikkien kuntien tulisi olla mukana TYP-verkostossa viimeistään 1.1.2016.

(Laki työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta)

12.4 Nuorisotakuu

Vuoden 2013 alusta voimaan tullut nuorisotakuu tarjoaa alle 25-vuotiaille sekä alle 30-vuotiaille vastavalmistuneille koulutus-, harjoittelu-, työpaja- tai työpaikan kolmen kuukauden sisällä työttömäksi ilmoittautumisesta. Nuorisotakuuseen kuuluu myös koulutustakuu, joka takaa jokaiselle juuri peruskoulunsa päättäneelle koulutuspaikan.

Nuorisotakuuta täydentää uudistetun sosiaalihuoltolain mukainen alle 25-vuotiaisiin nuoriin kohdistuva nuorisopalvelutakuu, johon sisältyy moniammatillinen palvelutarpeen arviointi, omatyöntekijä, kohdennettu sosiaalinen kuntoutus sekä muut tarvittavat palvelut yhteistyössä muiden toimijoiden kuten työ- ja elinkeinohallinnon kanssa. Sosiaalisella kuntoutuksella tuetaan nuorten sijoittumista työ-, työkokeilu-, opiskelu- tai kuntoutuspaikkaan tai työpajaan sekä ehkäistään näissä keskeyttämistä.

Lisätietoja: [Nuorisotakuu](#)

(Sosiaalihuoltolaki)

12.5 Kelan järjestämät työkokeilut

Kelan järjestämän työkokeilun tavoitteena on vuorovaikutuksessa kuntoutujan kanssa löytää tai varmistaa kuntoutujalle soveltuva työ- tai koulutusala. Kuntoutujan kanssa arvioidaan ammatillisen suunnitelman pohjalta ammatillisia vaihtoehtoja ja etsitään suunnitelmaa vastaava työkokeilupaiikka. Lisäksi kuntoutuja saa tarpeitaan vastaavaa tukea, jonka avulla hänen työnhaku- ja työelämätaitoinsa vahvistuvat.

Kuntoutujan kanssa varmistetaan suunnitellun ammatti- tai koulutusalan soveltuvuus ja tarkistetaan ammatillinen suunnitelma. Työkokeilu tukee kuntoutujan työelämässä jatkamista, työelämään palaamista tai siirtymistä sekä tuottaa ammatillisen kuntoutuksen jatkosuunnitelman.

(Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista)

12.6 Kunnan järjestämä kuntouttava työtoiminta

Kuntouttavalla työtoiminnalla laissa tarkoitetaan kunnan järjestämää toimintaa, jonka tarkoitus on parantaa henkilön elämänhallintaa sekä luoda edellytyksiä työllistymiselle, ja jossa ei synny virka- eikä työsuhdetta henkilön ja toimintaa järjestävän tai toteuttavan tahon välille. Kunta voi järjestää kuntouttavan työtoiminnan itse tai tekemällä kirjallisen sopimuksen sen järjestämisestä toisen kunnan tai kuntayhtymän taikka rekisteröidyn yhdistyksen, rekisteröidyn säätiön, valtion viraston tai rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan kanssa. Kuntouttavaa työtoimintaa ei saa hankkia yritykseltä. Tällä pyritään siihen, että kuntouttavan työtoiminnan asiakkaiden työpanosta ei käytetä taloudellisen voiton tuottamiseen. Myös yhdistys tai säätiö voidaan katsoa yritykseksi, jos se harjoittaa elinkeinotoimintaa.

Kuntouttavan työtoiminnan tavoitteena tulee olla asiakkaiden työ- ja toimintakyvyn parantaminen siten, että he voisivat osallistua julkisiin työvoimapalveluihin tai työhön. TE-toimisto ja kunta laativat aktivointisuunnitelman yhdessä henkilön kanssa. Aktivointisuunnitelmassa sovitaan henkilön tarpeen mukaisista palveluista, jotka voivat olla työtarjouksia, julkisia työvoimapalveluja, kuntouttavaa työtoimintaa, muita sosiaalipalveluja sekä terveys-, kuntoutus- ja koulutuspalveluja. Työllistymistä edistävään monialaiseen yhteispalveluun TYP:iin ohjatun henkilön kanssa on aktivointisuunnitelman sijasta voitu laatia monialainen työllistymissuunnitelma.

(Laki kuntouttavasta työtoiminnasta, Laki työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta)

12.7 Työhönvalmennus

Työhönvalmentajan (työvalmentajan) tukea omaan työllistymiseensä voi saada TE-palveluista, Kelasta tai kunnan sosiaalitoimen tarjoamana työhönvalmentajapalveluna.

(Kehitysvammalaki, Laki julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta, Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista, Sosiaalihuoltolaki)

12.8 Työssä työkyvyttömyyseläkkeellä

Kaikilla työeläkelakien mukaista pientä työkyvyttömyys- ja osatyökyvyttömyyseläkettä saavilla on oikeus hankkia palkkatuloja 743,84 euroon asti kuukaudessa eläkettään menettämättä. Jos bruttoeläke on suurempi kuin 743,84 euroa, niin työeläkelaitos määrittää yksilöllisen, tätä korkeamman ansiorajan.

Ennen työllistymistään on eläkettä saavan henkilön välttämätöntä pyytää tarkka selvitys omalta eläkelaitokseltaan siitä, miten ansiotulo vaikuttaisi eläkkeeseen ja paljonko on oikeus kuukausittain ansaita eläkettään menettämättä.

Mikäli työkyvyttömyyseläkeläinen ennakoi ansaitsevansa kuukausittain enemmän kuin hänen yksilöllinen ansaintarajansa on, hän voi etukäteen hakea ns. eläkkeen lepäämään jättämistä 3–24 kuukauden ajaksi. Jos lepäämään jätettyä työkyvyttömyyseläkettä ei vaadita uudelleen maksettavaksi 24 kuukauden kuluessa lepäämään jättämisestä, työkyvyttömyyseläke lakkautetaan sen lepäämään jättämisestä lukien. Mikäli työkyvyttömyyseläkkeellä oleva saa eläkkeen lepäämäänjättämishetkellä Kelan eläkettä saavan hoitotukea, myönnetään hänelle Kelan ylin vammaistuki siksi ajaksi, kun eläke on lepäämässä.

(Laki työkyvyttömyyseläkkeellä olevien työhön paluun edistämisestä)

12.9 Tuet palkkaukseen

Työnantaja ja työllistyjä voivat hakea monenlaisia taloudellisia tukia palkkaukseen (ks. alla oleva taulukko). Taloudellisia tukia voi tiedustella taulukossa mainittujen tahojen lisäksi vakuutusyhtiöistä.

12.9.1 Tuet palkkaukseen

Tukimuoto	Kenelle	Tarkoitus	Rahoittaja	Summa	Kesto
Palkkatuki (myös Duuni-kortti ja Samsi-kortti)	Yritys, kunta, kuntayhtymä, muu yhteisö, kuten yhdistys, säätiö tai seurakunta, kotitalous	Palkkauskustannukset, myös oppisopimuksesta	TE-palvelut	Vaihteleva %-osuus palkkakustannuksista (yleensä 50 %, kun tuki myönnetään vamman tai sairauden vuoksi).	Max. 6-36 kk kerrallaan; oppisopimus, koko koulutuksen ajan
Kuntalisä (työllistämiseen)	Palkkatuen lisäksi käytössä joissain kunnissa	Työllistäminen täydentää kunnan palveluja	Kunnat (osalla käytössä)	Summat vaihtelevat, myös porrastetusti	Kunnat päättävät
Työolosuhteiden järjestelytuki1)	Kaikki työnantajat	Muutokset työpaikan olosuhteisiin	TE-palvelut	Max. 4 000 €	Kertakorvaus
		Toisen työntekijän antama apu		Kuukausittain max. 20 tuntia ja max. 20 €/tunti	Max. 18 kk
Työllisyyspoliittinen avustus	Yhdistys, säätiö, kunta, kuntayhtymä tai sosiaalinen yritys	Selvittää ja parantaa työ- ja toimintakykyä ja työllistymisedellytyksiä	TE-palvelut	Max. 50–100 % hyväksytyistä kustannuksista	Kesto vaihtelee (max. 3 v)
Kelan elinkeinotuki	Vammainen yrittäjä tai ammatinharjoittaja	Aloittavan yrittäjän ja työvälineiden hankinnan tukeminen	Kela	Max. 80 % hyväksytyistä kustannuksista. Max. 17 000 euroa	Kertakorvaus
Starttiraha	Aloittava yrittäjä	Työnhakijan omaehtoinen työllistyminen	TE-palvelut	Perustuki 32,68 €/pv, lisäosa vaihtelee, max. 60 %	Max. 18 kk
Oppisopimuksen korvaukset	Kaikki työnantajat, työttömille tai työsäkäyville	Tutkintoon valmistavan koulutuksen suorittaminen (yleensä 2-4 v) tai lisäkoulutus (4-12 kk)	Oppisopimus-toimistosta koulutuskorvaus, TE-toimistosta palkkatuki työttömälle	Tutkintoon valmistavaan max. 250 € kk (jopa 350 euroa/kk), lisäkoulutukseen max. 200 €/kk	
Apuvälineetuki	Vaikeavammainen työl-	Kalliit apuvälineet ja välttämättömät tek-	Kela1)	Tarpeelliset kustannukset	Kertakorvaus

Tukimuoto	Kenelle	Tarkoitus	Rahoittaja	Summa	Kesto
	listyjä	niset erityislaitteet			
Kuntien ja Kelan vammaispalvelut	Vaikeavammainen työllistyjä	Kuljetuspalvelu	Työllistyjän kotikunta	Ylimääräiset kustannukset	Yksilöllisten palvelupäätösten mukaan.
		Henkilökohtainen apu	Kotikunta	Kaikki palkkakustannukset	
		Auton lisälaitteet ja auton muutostyöt	Kotikunta	Tarpeelliset kustannukset	
		Auton hankintatuki	Kotikunta	Tapauskohteisesti	
		Tulkkauspalvelu	Kela	Kela kustantaa	Vuodessa väh. 180 tuntia tai 360 tuntia

1)Myös tapaturma- ja liikennevakuuttajat voivat myöntää kohtuulliset kustannukset.

13 Opiskelu

13.1 Taloudellinen tuki opiskeluun

13.1.1 Opintotuki

Opintotuki koostuu opintorahasta, asumislisästä ja valtion takaamasta opintolainasta. Sitä voivat hakea Kelasta päätoimiset opiskelijat. Harjoittelujalle tai työssä oppimisjaksolle voidaan myöntää opintotukea, silloin kun kyseessä on tutkinnon pakollinen opintojakso tai suoritettavan tutkinnon osa.

Opintotuen myöntäminen ja maksaminen edellyttävät edistymistä päätoimisissa opinnoissa. Opintojen edistymistä pidetään riittävänä, jos opiskelijan päätoiminen opiskeluaika ei tule olennaisesti ylittämään asianomaisia opintoja varten määriteltyä tukiaikaa.

Kela ja korkeakoulujen opintotukitoimistot voivat edellyttää, että opintotukea vastaan tulee suorittaa tietyssä ajassa vaaditun määrän opintoja. Korkeakouluopintoja varten opintotukea voi saada enintään 64 kuukauden ajan, kun opinnot on aloitettu 1.8.2014 tai sen jälkeen. Sitä ennen aloitetuissa opinnoissa tukikuukausia on 70.

Toisen asteen opintoihin opintotukea myönnetään niiden laajuutta vastaavaksi ajaksi. Mikäli opinnot hidastuvat tilapäisesti opiskelijan esittämien erityisten syiden, kuten sairastumisen tai vaikean elämäntilanteen vuoksi, voidaan opintotuen maksamista jatkaa.

Jos opiskelija suorittaa tutkintoa suomalaisessa oppilaitoksessa ja opiskelee siihen liittyen tilapäisesti ulkomailla tai opinnot vastaavat edellä tarkoitettuja opintoja Suomessa, hänelle voidaan myöntää opintotukea ulkomaille.

Opintorahan suuruus määräytyy hakijan iän, asumismuodon ja siviilisäädyn sekä oppilaitoksen mukaan. Tietyissä tilanteissa opintorahan määrään vaikuttavat myös vanhempien tulot. Myös opiskelijan omat tulot vaikuttavat aina opintorahaoikeuteen. Tuloraja on henkilökohtainen ja perustuu tukikuukausien määrään. Opiskelijan on itse huolehdittava siitä, ettei vuosituloraja ylity. Vuositulorajaan voi vaikuttaa perumalla tukea tai palauttamalla maksettuja tukia tukivuotta seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä. Harjoitteluajan palkka, työssäoppimisjakson palkka tai oppilaitoksen maksama apuraha ei estä opintorahan saamista. Ne otetaan huomioon vuosituloina. Opintoraha on veronalaista tuloa eikä sitä myönnetä alle 17-vuotiaille. Opintoraha myönnetään aikaisintaan hakemiskuukauden alusta.

13.1.1.1 Opintorahan määrä eri koulutusasteilla euroa/opiskelukuukausi 1.8.2015 alkaen.

	Toinen aste	Korkeakoulu: ensimmäiset korkeakouluopinnot aloitettu ennen 1.8.2014	Korkeakoulu: ensimmäiset korkeakouluopinnot aloitettu 1.8.2014 tai sen jälkeen
Avioliitossa tai elatusvelvollinen	250,28	303,19	336,76
Itsenäisesti asuva 20 vuotta täyttänyt	250,28	303,19	336,76
Itsenäisesti asuva 18–19-vuotias	250,28 ³	303,19	336,76
Itsenäisesti asuva 17-vuotias	101,74 ²	147,52 ¹	163,80 ¹
Vanhempansa luona asuva 20 vuotta täyttänyt	81,39 ¹	124,12 ¹	137,35 ¹
Vanhempansa luona asuva 17–19-vuotias	38,66 ²	55,96 ¹	62,06 ¹

¹voidaan korottaa vanhempien tulojen perusteella

²voidaan korottaa tai alentaa vanhempien tulojen perusteella

³voidaan alentaa vanhempien tulojen perusteella

Kelan sivuilla voi laskea [opintotuen määrän](#) sekä omien tulojen vaikutuksen tukeen. Kelan [verkkoasiointipalvelussa](#) opiskelija voi tarkistaa omat opintotukitietonsa sekä tehdä hakemuksen ja muutosittoituksen.

Asumislisään on oikeutettu lapseton opiskelija, joka asuu vuokralla, asumisoikeus- tai osaomistusasunnossa tai erillisellä vuokrasopimuksella opiskelija-asuntolassa. Jos opiskelijalla on lapsia, hän voi saada asumislisää, jos hän asuu opiskelun vuoksi vuokra-asunnossa muulla paikkakunnalla kuin perhe. Opiskelijat, jotka eivät ole oikeutettuja asumislisään, voivat hakea yleistä asumistukea ([ks. luku 4.1](#)).

Asumislisä myönnetään vain opiskelukuukausilta opiskeluajan asuntoon. Asumislisää myönnetään myös alle 17-vuotiaille. Asumislisä on 80 prosenttia vuokrasopimuksessa mainituista hyväksyttävistä asumismenoista. Asumislisää ei myönnetä alle 33,63 euron kuukausivuokrasta eikä 252 euron kuukausivuokran ylittävästä osasta. Asumislisä on siten 26,90 – 201,60 euroa/kk. Asumislisä on kuitenkin enintään 58,87 euroa/kk, kun asunto on vuokrattu vanhemmalta tai se on vanhemman omistama. Kansanopiston tai liikunnan koulutuskeskuksen maksullisella linjalla opiskelevalle ja oppilaitoksen asuntolassa asuvalle se on enintään 88,87 euroa/kk. Ulkomailla opiskelevan asumislisä on yleensä 210,00 euroa/kk. Puolison tulot eivät vaikuta asumislisän määrään.

Asumismenoina huomioidaan vuokra tai asumisoikeusasunnon käyttövastike ja vuokra/asumisoikeussopimuksessa mainittu kiinteä vesi-, sähkö- ja kalustemaksu. Asumislisä on veroton etuus.

Opintolainaa voi hakea pankista opintolainan valtiontakauksen myöntämisen jälkeen. Lainan takaisinmaksu alkaa useimmiten opintojen päätyttyä. Opintolainan valtiontakaus myönnetään kerralla koko opiskelun ajalle, mutta takauspäätös annetaan lukuvuodeksi kerrallaan.

Opintolainan valtiontakaukseen on oikeus opiskelijalla, joka saa opintorahaa tai aikuiskoulutustukea. Myös lapsilisään oikeutettu opiskelija, joka asuu muualla kuin vanhempiansa luona on oikeutettu takaukseen, jos hän vanhempiansa tulojen perusteella olisi oikeutettu opintorahaan. Lisäksi oikeus on 18–19-vuotiaalla toisen asteen oppilaitoksen opiskelijalla, vaikka hän ei olisi vanhempiansa tulojen perusteella oikeutettu opintorahaan.

Lainatakausta tai seuraavan lukuvuoden takauspäätöstä ei myönnetä, jos aiempi opintolaina on takausvastuun perusteella Kelan perittävänä tai luottorekisteritietoihin on merkitty maksuhäiriö. Lainatakauksen voi kuitenkin saada, jos maksuhäiriö on yksittäinen, määrältään vähäinen ja sen rekisteröinnistä on kulunut kohtuullisen pitkä aika.

13.1.1.2 Opintolainan valtiontakauksen määrä euroa/kk

- Alle 18-vuotias (toinen aste) 260,00
- 18 vuotta täyttänyt (toinen aste) 400,00
- Korkeakouluopiskelija tai aikuiskoulutustukea saava 400,00
- Ulkomailla opiskeleva 700,00

13.1.2 Opintolainan korkoavustus

Kela maksaa valtion takaaman opintolainan erääntyvät korot ilman viivästyskorkoa ja pankin kuluja pienituloisille ilman takaisinmaksuvelvollisuutta sillä ehdolla, että opintolainan korkoja ei lisätä lainapääomaan tai hakijalla on korkotukilainaa eikä hänelle ole maksettu opintotukea koron erääntymiskuukautta edeltävän viiden kuukauden ajalta.

Pienituloiseksi katsotaan henkilö, jonka bruttotulot ovat koron maksua edeltävän neljän kuukauden tarkastelujakson aikana keskimäärin enin-

tään 1 311 euroa kuukaudessa. Hakijan puolison tulot eivät vaikuta korkoavustuksen saamiseen. Tulorajaa korotetaan, jos hakijalla on huollettavanaan alaikäisiä lapsia tai jos hakijan luona asuu hänen puolisonsa alaikäisiä lapsia. Korkoavustusta haetaan viimeistään kahden kuukauden kuluttua koron säännönmukaisesta erääntymiskuukaudesta.

13.1.3 Opintolainavähennys

Korkeakouluopiskelija voi saada opintolainavähennyksen verotuksessa, jos hän suorittaa korkeakoulututkinnon määräajassa ja on aloittanut tutkinnon suorittamisen 1.8.2005 jälkeen ja on aloittanut ensimmäisen korkeakoulututkinnon opinnot ennen 1.8.2014. Määräajalla tarkoitetaan tutkinnon laajuuden mukaista opiskeluaikaa. Vähennyksen suuruus on 30 prosenttia opintolainan 2 500 euroa ylittävästä määrästä. Jos tutkinnon suorittamisaika ylittää määräajan, lainavähennyksen voi saada, jos opinnot ovat viivästyneet sairauden, varusmiespalveluksen tai lapsen hoitamisen vuoksi.

Opintolainavähennykseen oikeuttavia tutkintoja ovat ylempi korkeakoulututkinto, ammattikorkeakoulututkinto ja ylempi ammattikorkeakoulututkinto. Alempi korkeakoulututkinto oikeuttaa lainavähennykseen vain, jos opiskelija on valittu suorittamaan pelkästään alempi korkeakoulututkinto. Lainavähennyksen voi saada vain ensimmäiseksi suoritettua vähennykseen oikeuttavan tutkinnon perusteella.

Tutkinnon suorittanut henkilö, jolla on ollut opintolainaa 31.7.2005 tai sen jälkeen, saa hakemusta päätösehdotuksen ja päätöksen opintolainavähennyksestä. Ulkomailla opiskelleen on ilmoitettava suorittamansa tutkinto Kelalle. Päätösehdotuksen saaja voi määräajassa pyytää asian käsittelyä uudelleen, jonka jälkeen hänelle annetaan päätös. Kela ilmoittaa verovähennyksessä tarvittavat tiedot sekä opintolainan lyhennykset verottajalle.

13.1.4 Opintolainan maksuvapautus

Kun opintolaina on valtiontakauksen perusteella maksettu pankille, voi lainan ottaja anoa Kelalta vapautusta velan maksusta Kelalle pysyvän työkyvyttömyyden tai määräaikaisen vähintään viisi vuotta kestävästä työkyvyttömyyden perusteella. Täysimääräisen maksuvapautuksen edellytyksenä on lisäksi, että täysimääräistä takaisinperintää olisi taloudellinen tilanne ja muut olosuhteen huomioon ottaen pidettävä kohtuuttomana.

13.1.5 Koulumatkatuki

Koulumatkatukea voidaan myöntää lukiossa, ammatillisessa oppilaitoksessa tai valmentavassa tai kuntouttavassa opetuksessa päätoimisesti opiskelevalle päivittäisten koulumatkojen kustannuksiin, jos kustannukset ovat yli 54 euroa kuukaudessa ja yhdensuuntainen koulumatka on vähintään 10 kilometriä. Koulumatkatuki maksetaan matkalipun myyvälle taholle. Oma maksuosuus on enintään 43 euroa kuukaudessa.

Opiskelija voi käyttää mitä tahansa omaa matkustustapaa mm. silloin, kun joukkoliikennettä tai koulukuljetusta ei ole käytettävissä tai koulumatka on joukkoliikennettä tai koulukuljetusta käytettäessä vaikea tai raskas esimerkiksi vamman tai sairauden vuoksi. Näissä tilanteissa koulumatkatuki maksetaan kuukausittain suoraan opiskelijalle. Kun edellä mainitut ehdot täyttyvät, niin oman matkustustavan mukainen matka korvataan 100 kilometriin asti ja ylimenevä osa jää itse maksettavaksi.

Tuen suuruus lasketaan koulumatkan pituuden ja koulumatkan kulkutavan mukaan. Koulumatkatukea haetaan erikseen joka lukuvuodeksi. Takautuva hakuaika on yksi kuukausi. Hakemus toimitetaan oppilaitokseen.

13.1.6 Aikuiskoulutustuki

Aikuiskoulutustuella ja siihen liittyvällä opintolainan valtiontakauksella tuetaan työssä olevien palkansaajien ja yrittäjien omaehtoista koulutusta. Ehtona on, että hakija on ollut työelämässä vähintään kahdeksan vuotta, nykyinen työsuhde on kestänyt vähintään vuoden eikä hakija saa muuta tukea opintoihinsa. Aikuiskoulutustuen myöntäminen edellyttää opintovapaata ansiotyöstä ja työstä poissaolo koulutuksen johdosta kestää yhtäjaksoisesti vähintään kaksi kuukautta. Aikuiskoulutustukea maksetaan enintään 19 kuukauden ajalta. Aikuiskoulutustukea haetaan Koulutusrahastolta.

Jos opintovapaajakso kestä alle kaksi kuukautta tai opiskelu on osa-aikaista tai jaksottaista, on mahdollista hakea soviteltua aikuiskoulutustukea. Sitä haetaan jälkikäteen Koulutusrahastolta.

Lisätietoja: [Koulutusrahasto](#)

13.2 Ammatinvalinta

13.2.1 Ammatinvalinta- ja urasuunnittelu

TE-palveluiden ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalvelun tavoitteena on selvittää yhdessä ammatinvalintapsykologin kanssa asiakkaan edellytyksiä ja vaihtoehtoja koulutuksessa ja työelämässä sekä auttaa häntä tekemään tilanteeseensa sopiva ammatilliseen kehittymiseen tähtäävä suunnitelma.

Palvelut on tarkoitettu sekä nuorille että aikuisille. Palvelujen tueksi käytetään tarvittaessa soveltuvuustestejä, työ- ja koulutuskokeiluja tai terveydentilan tutkimuksia. Omatoimisen urasuunnitteluun on myös erilaisia verkkopalveluja. Tietoa ja neuvontaa ammatinvalinta- ja urasuunnittelusta saa TE-toimistosta tai valtakunnallisesta Työlinjan uraohjaus tai koulutusneuvonta puhelinpalvelusta.

Lisätietoja: [TE-toimisto](#)

13.2.2 Koulutuskokeilu

Koulutuskokeilu tarkoittaa kokeilevaa opiskelua ammatillisessa oppilaitoksessa. Kokeilun tarkoituksena on saada kuva koulutuksen asettamista vaatimuksista ja selvittää, mitä ammattiala vaatii. Lisäksi voidaan arvioida henkilön kiinnostusta alaan ja tarjota mahdollisuus tutustua kouluelämään. Koulutuskokeilu on tutustumis- ja arviointijakso, jonka tavoitteena on tukea ja selkeyttää kokeilijan koulutusvaihtoehdon valintaa ja ohjata häntä hakeutumaan sopivaan ammatilliseen koulutukseen oman kiinnostuksensa ja opiskeluvalmiuksiansa mukaisesti. Koulutuskokeiluun liittyy alakohtaisia käytännön tehtäviä, yksilöllisiä ohjauskeskusteluja sekä opiskeluvalmiuksien ja tuen tarpeen kartoituksia.

Koulutuskokeilut kestävät muutamasta päivästä kahteen viikkoon. Koulutuskokeilu on tarkoitettu henkilöille, jotka ovat hakeutumassa ammatilliseen peruskoulutukseen ja jotka tarvitsevat opinnoissaan erityistä tukea ja ohjausta.

Koulutuskokeilusta annetaan yleensä kirjallinen lausunto, josta käy ilmi kokeilun sisältö sekä arvio asiakkaan selviytymisestä koulutuslallalla. Maksusitoumuksen koulutuskokeiluun voi saada esim. TE-toimistosta (ammatinvalinnanohjaus), Kelasta tai vakuutuslaitokselta.

Lisätietoja:

- TE-toimisto
- Kela

13.3 Ammatilliset erityisoppilaitokset

13.3.1 Ammatillinen erityisopetus

Ammatillinen erityisopetus on tarkoitettu erityistä tukea tai järjestelyitä opinnoissaan tarvitseville opiskelijoille. Syy erityisjärjestelyihin voi olla esimerkiksi vamma, sairaus tai kehityksen viivästyminen. Opetuksessa otetaan huomioon opiskelijan yksilölliset tarpeet.

Lisätietoja:

- Opintopolku
- Valteri

13.3.2 Erityistä tukea ammatilliseen perustutkintoon tai valmentavaan koulutukseen

Erityisopetusta voidaan järjestää ammatilliseen perustutkintoon ja myös ammatilliseen peruskoulutukseen valmentavassa koulutuksessa. Sitä voi saada henkilöt, jotka oppimisvaikeuksien, vamman, sairauden tai muun syyn vuoksi tarvitsevat pitkäaikaista tai säännöllistä erityistä oppimisen ja opiskelun tukea. Erityisopetukseen osallistuvalla opiskelijalla laaditaan henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma

(HOJKS). Ammatilliset oppilaitokset ja ammatilliset erityisoppilaitokset antavat erityisopetuksena järjestettävää ammatillista peruskoulutusta.

13.3.2.1 Ammatilliseen perustutkintoon valmentava koulutus (VALMA)

Erityistä tukea voi saada ammatilliseen perustutkintoon valmentavassa koulutuksessa. Valmentavassa koulutuksessa saadaan valmiuksia hakeutua ammatilliseen peruskoulutukseen ja paremmat edellytykset ammatillisen perustutkinnon suorittamiseen.

13.3.2.2 Työhön ja itsenäiseen elämään valmentava koulutus (TELMA)

Työhön ja itsenäiseen elämään valmentava koulutus on tarkoitettu opiskelijoille, jotka sairauden tai vamman vuoksi tarvitsevat erityistä tukea sekä henkilökohtaista opetusta ja ohjausta, ja joilla ei ole mahdollisuutta osallistua tutkintoon johtavaan koulutukseen. Koulutusta annetaan ammatillisissa erityisoppilaitoksissa.

Lisätietoja: www.opintopolku.fi

13.4 Ammatillinen työvoimakoulutus

Ammatillisen työvoimakoulutuksen tavoitteena on usein suorittaa perus-, ammatti- tai erikoisammattitutkinto tai tutkinnon osa. Monilla eri ammattialoilla järjestetään lisäksi jatko- tai täydennyskoulutusta.

Maksutonta ammatillista työvoimakoulutusta järjestetään ammatillisissa aikuiskoulutuskeskuksissa, korkeakouluissa tai yksityisissä oppilaitoksissa.

Ammatillinen työvoimakoulutus on tarkoitettu ensisijaisesti työttömille tai työttömyysuhan alaisille aikuisille, jotka ovat suorittaneet oppivelvollisuutensa. Myös korkeakoulututkintoon johtavia opintoja voidaan hankkia työvoimakoulutuksena henkilöasiakkaalle keskeytyneiden korkeakouluopintojen loppuunsaattamiseksi.

Opiskelijaksi voidaan valita koulutukseen ja sen tavoitteena olevaan ammattiin tai tehtävään soveltuva henkilö, jolla on työ- ja elinkeinotoimiston toteama koulutustarve. Yrittäjyyttä harkitsevalle tai yrittäjäksi aikovalle järjestetään uravalmennusta yrittäjyyteen sekä yrittäjäkoulutusta.

Opiskelijat koulutukseen valitsee valintaryhmä, johon kuuluu TE-palvelujen asiantuntijoita ja koulutuksen järjestäjän edustaja. Jos työvoimakoulutuksena hankitaan korkeakoulututkintoon johtavia opintoja, yliopisto tai ammattikorkeakoulu päättää opiskelijaksi ottamisesta.

Lisätietoja: [TE-toimisto](#)

13.5 Oppisopimuskoulutus

Oppisopimuskoulutus on määräaikaiseen työsuhteeseen perustuvaa ammatillista koulutusta. Sitä täydennetään ammattioppilaitoksissa tai ai-

kuiskoulutuskeskuksissa järjestettävillä tietopuolisilla opinnoilla. Oppisopimuskoulutuksella voi opiskella pääasiassa samoihin ammatillisiin perustutkintoihin, ammattitutkintoihin ja erikoisammattitutkintoihin kuin oppilaitosmuotoisessa koulutuksessa. Oppisopimuskoulutus kestää tutkintoon valmistavassa/johtavassa koulutuksessa yleensä 2–4 vuotta.

Oppisopimuskoulutukseen liittyy henkilökohtainen opiskeluohjelma, jossa opiskelijan aikaisempi työkokemus ja koulutus voidaan ottaa huomioon.

Työnantajalle maksetaan koulutuskorvausta. Opiskelija saa työehtosopimuksen mukaista palkkaa työssä oppimisen ajalta sekä taloudellista tukea tietopuolisen opetuksen ajalta. Työttömien oppisopimuskoulutuksesta työhallinto voi maksaa työnantajalle lisäksi palkkatukea. Yleensä opiskelija hankkii oppisopimustyöpaikan itse ottamalla yhteyttä työnantajiin. Oppisopimuskoulutukseen liittyvistä asioista vastaa oman alueen oppisopimustoimisto ja oppisopimuskoulutusta järjestävät oppilaitokset.

Lisätietoja:

- TE-toimisto
- Oppisopimustoimistot
- Oppisopimusopas

13.6 Muuta opiskeluun liittyvää

Ammatillista kuntoutusta voi hakea, jos vamma tai sairaus rajoittaa oleellisesti ammatinvalintamahdollisuuksia tai työllistymistä. Apuvälineitä opiskeluun voidaan myöntää ammatillisena kuntoutuksena, kun kyse on työelämään tähtäävästä ammatillisesta koulutuksesta tai yleissivistävästä opiskelusta peruskoulun yläasteelta alkaen ([ks. luku 8](#) ja [luku 9](#)).

Vaikeavammaisille opiskelijoille on myönnettävä kuljetuspalvelu opiskelumatkoihin ([ks. luku 3.6.3](#)). Vammaispalvelulain mukaisia muita palveluita vaikeavammaiselle opiskelijalle ovat palveluasuminen opiskelupaikkakunnalle ja henkilökohtainen apu. Tulkkauspalvelulain mukaiset palvelut kuulo-, kuulonäkö- ja puhevammaisille ihmisille on haettavissa Kelasta ([ks. luku 4.13](#)).

(Asetus ammatillisesta peruskoulutuksesta, Laki aikuiskoulutustuesta, Laki ammatillisesta peruskoulutuksesta, Laki julkisesta työvoima- ja yrityspalveluista, Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista, Laki lukiokoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen opiskelijoiden koulumatkatuesta, Opintotukilaki, Työvoimapalveluasetus)

14 Omaisen kuollessa

14.1 Hautauskulut

Hautauskulut maksetaan ensisijaisesti kuolinpesän varoista. Mikäli kuolinpesä on todettu varattomaksi, voi välttämättömiin hautauskustannuksiin hakea toimeentulotukea. Toimeentulotukihakemuksen on liitettävä tositteet kuluista, joihin tukea haetaan, perunkirja sekä selvitys lesken tuloista ja varoista.

Vainajalla saattaa olla oikeus edellisen työnantajan tai ammattiyhdistyksen maksamaan hautausavustukseen. Asiaa voi tiedustella viimeiseltä työnantajalta ja ammattiliitosta. Hautausavustusta maksetaan pakollisista tapaturma-, liikenne-, sotilastapaturma-, sotilasvamma- ja potilasvakuutuksista.

Sotainvalidin kuolinpesällä voi olla oikeus Valtiokonttorin maksamaan hautausapuun. Lisätietoja [Valtiokonttorista](#).

Hautausjärjestelyihin saa lisätietoa [hautaustoimistoista](#).

14.2 Perunkirjoitus

Perunkirjoitus on toimitettava kaikista Suomessa asuneista ja kuolleista henkilöistä kolmen kuukauden kuluessa vainajan kuolinpäivästä. Tarvittaessa perunkirjoitukselle voi hakea jatkoaikaa. Perunkirjoitusta varten laaditaan perukirja, jossa ilmoitetaan mm. vainajan perilliset sekä pesän varat ja velat. Perukirja toimitetaan kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta verotoimistoon perintöverojen määrittämistä varten ja se toimii kuolinpesän veroilmoituksena. Lisätietoja [verotoimistosta](#).

(Perintökaari)

14.3 Perhe-eläke

Suomessa on kaksi toisiaan täydentävää lakisääteistä perhe-eläkejärjestelmää, Kelan hoitama perhe-eläke ja työeläkejärjestelmän perhe-eläke, joka perustuu vainajan ansaitsemaan työ- tai yrittäjäeläkkeeseen. Kelan leskeneläkettä ei makseta 65 vuotta täyttäneelle leskelle, kun sen sijaan työeläkelakien mukaisella leskeneläkkeellä ei ole ikärajaa. Lapsi ja alle 65-vuotias leski voivat saada perhe-eläkettä samaan aikaan sekä Kelasta että työeläkkeitä hoitavista eläkelaitoksista. Kaikkia perhe-eläkkeitä voi hakea Kelan kautta.

(Kansaneläkelaki ja Työeläkelait)

14.3.1 Leskeneläke Kelasta

Kelan leskeneläkettä voi saada leski, joka ei ole täyttänyt 65 vuotta. Leskeneläkkeeseen kuuluvat alkueläke ja sen jälkeen mahdollisesti jatkoeläke. Alku- ja jatkoeläkkeen lisäksi Kela voi maksaa leskelle asumistukea.

Alkueläkettä maksetaan kuusi kuukautta tai enintään sen kuukauden loppuun, jona leski täyttää 65 vuotta. Lesken omat tulot saattavat vaikuttaa leskeneläkkeen määrään. Jos leski solmii uuden avioliiton ennen kuin hän on täyttänyt 50 vuotta, alkueläke lakkaa.

Jatkoeläke koostuu perusmäärästä ja tulosidonnaisesta täydennysmäärästä. Sitä maksetaan sen kuukauden loppuun, jona leski täyttää 65 vuotta. Jos leski solmii uuden avioliiton, ennen kuin hän on täyttänyt 50 vuotta, Kela maksaa hänelle kertasuorituksena sen määrän, joka leskellä olisi ollut oikeus saada seuraavien kolmen vuoden ajalta. Edellytyksenä on, että hän on ehtinyt saada leskeneläkettä vähintään vuoden ajan ennen avioitumistaan.

Lisätietoa: [Leskeneläke](#)

(Kansaneläkelaki)

14.3.2 Lapseneläke Kelasta

Lapseneläke maksetaan alle 18-vuotiaalle lapselle, jonka äiti, isä, äiti-/isäpuoli tai kasvattiäiti/-isä on kuollut. Jos nuori opiskelee päätoimisesti, Kela voi jatkaa lapseneläkkeen maksamista 21 ikävuoteen asti. Lapseneläke muodostuu perusmäärästä ja täydennysmäärästä.

Alle 18-vuotias voi saada perusmäärän lisäksi täydennysmäärän, johon vaikuttavat lapsen muut perhe-eläkkeet.

Lisätietoa: [Lapseneläke](#)

(Kansaneläkelaki)

14.3.3 Leskeneläke työeläkejärjestelmästä

Leskellä on oikeus leskeneläkkeeseen, jos puolisoilla on tai on ollut yhteinen lapsi. Lisäksi puolisoiden tulee olla naimisissa toisen puolison kuollessa ja heidän avioliitonsa on solmittu ennen kuin kuollut puoliso täytti 65 vuotta. Rekisteröidyn parisuhteen osapuolella on oikeus leskeneläkkeeseen samoin edellytyksin kuin aviopuolisolla. Avioliitossa olevalle ei ole leskeneläkeoikeutta.

Lapseton leski saa leskeneläkkeen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: avioliitto on solmittu ennen kuin leski on täyttänyt 50 vuotta, avioliitto on jatkunut vähintään viisi vuotta, avioliitto on solmittu ennen kuin kuollut puoliso täytti 65 vuotta, leski on vähintään 50-vuotias puolison kuollessa tai saanut työkyvyttömyyseläkettä vähintään kolme vuotta.

Lisätietoa: [Leskeneläke](#)

(Työeläkelait)

14.3.4 Lapseneläke työeläkejärjestelmästä

Lapseneläkkeeseen on oikeutettu alle 18-vuotias oma lapsi, ottolapsi ja puolison lapsi, joka asui puolisoiden yhteisessä kodissa sekä rekisteröidyn parisuhteen eloonjääneen osapuolen samassa taloudessa asuva lapsi. Rekisteröidyn parisuhteen lapsilla on samat oikeudet.

Avopuolison lapsi ei voi saada perhe-eläkettä avopuolison kuoleman jälkeen. Myöskään kasvattilapsella ei ole oikeutta työeläkelakien mukaiseen lapseneläkkeeseen kasvattivanhempansa kuoltua.

Työeläkelakien mukainen perhe-eläke (leskeneläke ja lapseneläke) määräytyy kuolleen henkilön oman eläkkeen mukaan. Jos hän ei kuollessaan saanut eläkettä, perhe-eläke määräytyy sen työkyvyttömyyseläkkeen mukaan, jonka kuollut henkilö olisi saanut.

Leskeneläkkeen määrän vaikuttavat lasten lukumäärä sekä lesken omat eläkkeet tai ansiotulot. Omat eläkkeet ja tulot eivät kuitenkaan vaikuta eläkkeeseen ennen kuin nuorin lapsi täyttää 18 vuotta. Lapseneläkkeeseen vaikuttaa edunsaajina olevien lasten määrä. Leskelle ja lapsille maksettavien eläkkeiden yhteismäärä voi enintään olla edunjättäjän eläkkeen suuruinen. Leskeneläke lakkaa, jos leski menee uudelleen naimisiin alle 50-vuotiaana. Tällöin leskelle maksetaan kolmen vuoden leskeneläkettä vastaava kertasuoritus. Lapseneläke lakkaa, kun lapsi täyttää 18 vuotta.

Lisätietoa työeläkejärjestelmän mukaisesta [perhe-eläkkeestä](#).

(Työeläkelait)

14.3.5 Perhe-eläke vahinkovakuutuslaitokselta

Leski ja lapsi voivat saada perhe- tai huoltoeläkettä myös tapaturma-, liikenne-, sotilastapaturma-, sotilasvamma- ja potilasvahinkovakuutuksesta. Jos näiden vakuutuslaitosten perhe-eläke antaa riittävän toimeentulon, Kela ei maksa perhe-eläkkeen täydennysmäärää.

Lisätietoja näistä eläkkeistä saa vakuutusyhtiöiden ja [Valtiokonttorin](#) internetsivuilta ja esitteistä.

14.4 Työntekijäin ryhmähenkivakuutus

Leskellä ja lapsella voi olla oikeus korvaukseen ryhmähenkivakuutuksen perusteella, jos kuollut henkilö oli kuollessaan työelämässä. Useimpien alojen työehtosopimukset velvoittavat työnantajan vakuuttamaan työntekijänsä työntekijäin ryhmähenkivakuutuksella. Työntekijäin ryhmähenkivakuutuksesta maksetaan korvausta kaikenlaisissa kuolemantapauksissa. Edunsaajia ovat työntekijän puoliso, rekisteröidyn parisuhteen osapuoli ja alle 22-vuotiaat lapset.

Korvauksesta voi tiedustella työnantajalta tai Työntekijäin ryhmähenkivakuutuspoolista. Korvaussummaan vaikuttavat vakuutetun ikä kuolinhetkellä, korvaukseen oikeutettujen lasten määrä sekä se onko kuolema ollut tapaturmainen.

Lisätietoja: [Työntekijäin ryhmähenkivakuutuspooli](#)

14.5 Kuolinpesän verotus

Henkilön kuollessa muodostuu kuolinpesä. Kuolinpesän tulot verotetaan ja ilmoitetaan Verohallintoon samojen säännösten mukaan kuin muidenkin verovelvollisten. Kuolinpesän osakkaat ovat vastuussa sekä ilmoittamisesta että veron maksamisesta. Kuolinpesän osakkaita ovat kuolleen henkilön perilliset sekä yleistestamentin saajat ja ositukseen asti myös leski. Tietyn omaisuuden testamentilla perivä henkilö ei ole osakas.

Vainajan kuolinvuoden esitäytetyn veroilmoituksen tiedot voi tarkistaa ja ilmoituksen tarvittaessa palauttaa ja allekirjoittaa joku pesän osakkaista tai muu henkilö, jonka hallussa pesä on tai pesän asioista vastaava asianhoitaja, jos hänet on siihen valtuutettu.

Henkilön kuolinvuoden verotus toimitetaan samalla tavalla kuin jos henkilö itse olisi elänyt vuoden loppuun asti. Kuolinvuotta seuraavina vuosina kuolinpesää verotetaan erillisenä verovelvollisena sen tuloista ja varoista. Tuloja ja varoja ei siis jaeta verotuksessa osakkaiden tuloiksi ja varoiksi.

Kuolinpesä lakkaa olemasta, kun pesän kaikki varat on jaettu perillisten kesken. Kuolinpesän lakkaaminen Verohallinnossa edellyttää, että perinnönjakosopimuksesta toimitetaan kopio verotoimistoon. Kuolinpesä saa esitätetyn veroilmoituksen vielä perinnönjakovuodelta.

Verotusasioista saa lisätietoa [Verohallinnosta](#).

Asiasanat

16 vuotta täyttäneen vammaistuki 6.1

Aamu- ja iltapäivätoiminta 4.9

Aikuiskoulutustuki 13.1.6

Ajoneuvovero 10.1.2

Alennukset eri liikennevälineissä 3.1

Alkuomavastuu 7.1.4

Alle 16-vuotiaan vammaistuki 4.3

Ammatillinen erityisopetus 13.3.1

Ammatillinen kuntoutus 8.2.1, 8.10, 8.10.1, 8.10.2, 8.10.3

Ammatillinen työvoimakoulutus 13.4

Ammattitauti 6.11

Ammatinvalinta- ja urasuunnittelu 13.2.1

Annosjakelu 7.1.4.4

Apuvälineet 3.7, 3.12, 6

Asiakasmaksut 1.5.5, 3.3, 3.5, 3.13.1, 7.3

Asiakassuunnitelma 1.4.3

Asiakkaana sosiaalihuollossa 1.4

ASLAK 8.2.1, 8.7

Asuminen ja itsenäinen suoriutuminen 3

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus Ara 3.10

Asumistuki 3.1, 3.2

Asunnon korjausavustus 3.10

Asunnon muutostyöt 3.11, 4.21

Ateriapalvelu 3.3

Autoveron huojenus 3.3.4, 10.1.1

Autoveron palautus 3.3.3, 10.1.1

Avustajapalvelu 3.14

Avustaminen eri liikennevälineissä 3.1

Avustus auton hankintaan 3.3.1

Edunvalvontavaltuus 1.6

Elinluovuttajan maksuttomat terveystulvelut 7.3.4

Eläkejärjestelmä 6.10

Eläkettä saavan hoitotuki 6.3

Eläkkeensaajan asumistuki 3.2

Eläkkeiden lepäämään jättäminen 6.10.5

Ennakkolupa 1.4.4, 11.4, 10.5

Erityishoitoraha 4.16

Erityishuoltoapiiri 3.8

Erityishuolto-ohjelmasta 1.8.5

Erityishuolto-ohjelma Eho 3.8

Erityisravinto 3.16

Erityistä tukea ammatilliseen perustutkintoon tai valmentavaan koulutukseen 13.3.2

Erityistä tukea tarvitseva henkilö 1.4.1

EU- ja ETA-maat ja Sveitsi 1.5.4, 1.5.5

EU/Eta-maat 10

EU-kansalaisen hoito Suomessa 1.5.5
Eurooppalainen lääkemääräys 7.1.4, 10.6
Eurooppalainen sairaanhoitokortti 1.5.5, 10.1

Hallinto-oikeus 2.1.5, 2.1.6
Harkinnanvarainen kuntoutus 8.8, 8.8.1
Hautauskulut 13.1
Henkilökohtainen apu 3.14, 4.12
Hoito- ja palvelusuunnitelma 3.6
Hoitoapu 4.10
Hoitoon hakeutuminen ulkomaille 1.5.4, 10.4, 10.5
Hoitoon pääsy, kiireetön ja kiireellinen hoito 1.5.3
Hoitopalkkio 3.6
Hoitotahto (hoitotestamentti) 1.6
Hoitotarvikkeet 7.3.11

Invalidialennus liikennevakuutuksen maksusta 3.3.6
Invalidivähennys verotuksessa 10.4
Itseoikaisu 2.1.1

Jalkineet 3.16
Joustava hoitoraha 4.1
Järjestöjen kuntoutus 8.9

Kansainvälinen sosiaaliturva 10.1
Kansaneläke 6.10.2
Kantelu 1.10
Kehas-ohjelma 3.8
Kehitysvammaisten erityishuolto 3.8
Kelan ammatillinen kuntoutus 8.10.1
Kelan harkinnanvarainen kuntoutus 8.8.3
Kelan sähköinen asiointipalvelu 7.2
Kelan vaativa lääkinnällinen kuntoutus 8.8.1
KIILA-kuntoutus 8.2.1, 8.7, 8.8.3
Kirjallinen päätös 1.8
Kommunikaation apuvälineet 4.12
Korjausavustus 3.10
Kotihoidon tuki 4.1
Kotihoito 3.3
Kotikunta 3.9
Kotipalvelu 3.3, 3.13.2, 6.3.9
Kotisairaala 7.3.10
Kotisairaanhoito 3.4, 3.13.2
Kotitalousvähennys verotuksessa 3.3, 10.3
Koulumatkat ja työmatkat 3.6
Koulumatkatuki 3.6.2, 13.1.5
Koulunkäyntiavustaja 4.8
Koulupäivän aikainen omahoidon tuki 4.7
Koulutuskokeilu 13.2.2
Kuljetuspalvelut 3.4

Kunnallinen hammashoito 7.3.2
Kuntouttava työtoiminta 12.6
Kuntoutukseen hakeutuminen 8.5
Kuntoutus 8
Kuntoutushakemus 8.5
Kuntoutusjärjestelmä 8.2
Kuntoutuskurssi 8.8.3, 8.9
Kuntoutusohjaus 8.3, 8.9
Kuntoutuspsykoterapia 8.8.2
Kuntoutusraha 4.17, 8.11.1, 8.11.4
Kuntoutusraha nuoren 8.11.2
Kuntoutussuunnitelma 8.4, 8.8, 8.8.1
Kuntoutusta järjestävät tahot 8.2.1
Kuolinpesän verotus 13.5

Laitoshoido 3.2, 3.9, 3.14
Lapsen terveydenhoidon kustannukset 4.18
Lapseneläke 13.3.2
Lasten kotihoidon tuki 4.1
Lastensuojelu 7.6
Leskeneläke 13.3.1
Liikennevakuutus 6.11.1
Liikkuminen 3, 4.23
Liikkumisen apuvälineet 3.6
Liikkumisen tuki 3.4.2
Loma-ajan hoito 4.9
Lääkekustannusten korvaukset 7.1.4
Lääkekustannusten maksukatto (lääkekatto) 7.1.4.5
Lääkevahinko 1.5.7
Lääkevaihto 7.1.4.3
Lääkinnällinen kuntoutus 4.14, 8.2.1, 8.6
Lääkkeet ulkomaille 11.6
Lääkkeiden korvausryhmät 7.1.4.1
Lääkärintodistukset 7.1.3, 7.3.7

Maksukatto 7.3.2
Maksukyky 7.3.13
Matkakatto 7.1.5.3
Matkakorvaukset 7.1.5
Mielenterveyspalvelut 4.26
Muistutus 2.2
Muutoksenhaku 2.1, 2.1.2, 2.1.3, 1.8.4, 2.1.4, 2.1.6
Muutoksenhaku Kelan päätökseen 2.1.7
Muutoksenhaku kunnan sosiaalitoimen päätökseen 2.1.5
Muutoksenhaku tapaturma- ja liikennevakuutusyhtiöiden päätöksistä 2.1.9
Muutoksenhaku terveydenhuollossa 1.9.6
Muutoksenhaku työeläkelaitosten päätöksistä 2.1.8

Nuoren kuntoutusraha 8.11.2
Nuorisotakuu 12.4

Oikeus sosiaaliturvaan 1.1, 1.3
Oikeusaputoimisto 1.6
Oma auto 33.3
Omaishoidon tuki 3.6, 3.13.2, 4.4
Omaishoitaja 3.6
Omaishoito 3.6
Omakanta-palvelu 7.1.4.6
Omatyöntekijä 1.4
Opintolaina 13.1.1, 13.1.2, 13.1.3, 13.1.4
Opintotuki 13.1.1
Opiskelu 13
Oppisopimuskoulutus 13.5
Osa-aikaeläke 3.2
Osasairauspäiväraha 6.5
Osatyökyvyttömyyseläke 6.10.4
Osittainen hoitoraha 4.2
Osittainen hoitovapaa 4.24

Palveluasuminen 3.13.1, 3.13.2
Palvelun ja etuuden hakeminen 1.7
Palveluseteli 3.3, 3.7, 3.14, 7.3.9
Palvelusuunnitelma 1.3.2
Palvelutarpeen arviointi 1.4.2, 3.9
Perhe-eläke 13.3, 6.10.6
Perhehoito 3.9
Perunkirjoitus 13.2
Pidennetty oppivelvollisuus 4.25
Pitkäaikainen laitoshoido 7.3.6
Poikkeuslupa ajokorttiluvasta ja ajo-oikeudesta 3.3.7
Postinjakelu 3.18
Potilaan oikeudet terveydenhuollossa 1.5, 2.1.6
Potilasasiamies 1.5.8, 2.1.6
Potilasvahinko 1.5.6
Psyko-terapia 7.8.2
Päihdehuolto 7.6
Päivähoito 4.6
Päivätoiminta 3.17

Rajoitetusti peruskorvattavat lääkkeet 7.1.4.2
Rintamaveteraani 8.6.1
Ryhmähenkivakuutus 6.11.2

Sairaalamaksut 7.3.3
Sairaanhoitokorvaukset 7.1, 7.2
Sairaanhoitokorvaus ulkomailta 11.1, 11.2, 11.3
Sairaanhoitotarvikkeet 3.4
Sairauspäiväraha 6.4
Sakkomaksu 7.3.8
Sarjahoito ja kuntoutushoito 7.3.5

Siivouspalvelu 3.3
Sopeutumisvalmennus 4.15, 7.8, 7.9
Sosiaaliamies 1.4.4
Sosiaalinen luototus 6.8
Syrjintä 1.2
Sähköinen resepti 7.1.4.6

Taksimatkojen korvaus 3.2, 7.1.5.3
Takuueläke 6.10.7
Talous- ja velkaneuvonta 6.9
Tapaturmavakuutus 6.11.1
Terveystieteiden maksukatto 7.3.12
Terveystieteiden avustus 3.10
Terveystieteiden ja hoitosuunnitelma 1.4.1
Terveystieteiden maksut 7.3.1
TE-palvelut 12.2
Tilapäinen oleskelu ulkomailla 11.1, 11.2
Toimeentulo 7.11.3, 7.11.4
Toimeentulotuki 6.7
Toimeksiantosopimus 3.6
Tuet palkkaukseen 12.2, 12.9
Tukihenkilö 4.11
Tulkkauksen palvelu 3.15, 4.13
TYK -kuntoutus 8.7
TYP-palvelu 12.3
Työeläke 6.10.1
Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta 2.1.8
Työeläkelaitosten ammatillinen kuntoutus 8.10.2
Työhallinnon ammatillinen kuntoutus 8.2.1
Työhönvalmentaja/työvalmentaja 12.7
Työkokeilut 12.2, 12.5
Työkyvyttömyyden uhka 8.7
Työkyvyttömyyseläke 6.10.3
Työkyvyttömyyseläkkeellä olevan oikeus ansiotuloihin 6.10.5, 12.8
Työllistyminen 11, 11.1
Työntekijäin ryhmähenkivakuutus 6.11.2, 13.4
Työntekijäksi ulkomaille 11.2
Työssä työttömyyseläkkeellä 11.2
Työtapaturma 6.11
Työterveyshuolto 8.7

Vaativa lääkinällinen kuntoutus 8.8.1
Vaatteet 3.16
Vaikeavammaisen opiskelu- ja työmatkat 3.6.3
Vaipat 4.19
Vakuutukset 6.11
Valaistusmuutostyöt 3.11
Valinnanmahdollisuus Suomessa 1.4.2
Vammaisen pysäköintilupa 3.3.2
Vammaispalvelu 3.11, 3.12, 3.13.2, 3.14, 3.16, 3.17, 8.6

Vammaistuki aikuiselle 6.1
Vanhuspalvelulaki 3.19
Vapautus ajoneuvoveron perusosasta 3.3.5, 10.1.2
Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys 10.2
Verotus 10
Viitehintajärjestelmä 7.1.4.3
Viranomaisen neuvontavelvollisuus 1.3, 1.4
Välineet ja laitteet 3.11, 3.12, 4.21

Yhdenvertaisuus 1.2
Yhdenvertaisuusvaltuutettu 1.2
Yksityinen sairaalahoito 7.1.2
Yksityisen hoidon tuki 4.1
Yksityislääkärin palkkio, tutkimus ja hoito 7.1.1
Yleinen asumistuki 3.1
Yli vuoden oleskelu ulkomailla 10.2
Ylimääräiset erityisravintokustannukset 3.16
Ylimääräiset vaatekustannukset 3.16, 4.20

Äkillinen sairastuminen ulkomailla 11.1, 11.2, 11.3

Työryhmä

Hengityслиitto ry, Tarja Pajunen, sosiaali- ja terveysturvan asiantuntija
Invalidiliitto ry, Kirsi Kosonen, terveysturva-asiantuntija
Kehitysvammaisten Tukiliitto ry, Tanja Salisma, lakimies
Mielenterveyden Keskusliitto ry, Pirkko Jantunen, sosiaalineuvoja
Munuais- ja maksaliitto ry, Pekka Kankaanpää, kuntoutuspäällikkö
Neuroliitto ry, Anu Aalto, lakimies
Näkövammaisten Keskusliitto ry, Virpi Peltomaa, sosiaaliturvapäällikkö
Psoriasisliitto ry, Kirsti Karttunen, järjestösuunnittelija
Suomen CP-liitto ry, Elina Perttula, sosiaalisen kuntoutuksen asiantuntija
Suomen Diabetesliitto ry, Riitta Vuorisalo, erityisasiantuntija
Suomen Nivelyhdistys ry, Marja Eronen, sosiaaliturvan erityisasiantuntija
Suomen Nivelyhdistys ry, Eila Huhtamäki, vertaisohjaaja
Suomen Reumaliitto ry, Lea Salminen, järjestöjohtaja
Suomen Sydänliitto ry, Marjaana Kirjavainen, sosiaaliturvan asiantuntija
Suomen Syöpäpotilaat ry, Eija Härkönen, toimistonhoitaja

